

ድርሳን ሚካኤል
ድርሳን ሩፋኤል
መልክአ ሚካኤል
መልክአ ሩፋኤል
በግዕዝና በአማርኛ



ተኃትመ ፲ወ፱፻፺ ዓ/ም

ዘአኃተሞ

ገብረሥላሴ ብርሃኑ

ዘብሔረ አክሱም

አዲስ አበባ

ዳግመ ተኃትመ ፲ወ፱፻፺፱ ዓ/ም

መ ግ ለ ጫ ።

ሚካኤል ማለት በዕብራይስጡ (መኑ ከመ እግዚአብሔር) ማን እንደ እግዚአብሔር ማለት ነው። ሁለተኛም ድንቅ ነገር ማለት ነው። ይህም መልአክ በስደትና በመሸገር በረኃብና በሸንፈር ሌት በቁር ቀን በሐፍር በሚጉላሉ ሰዎችና በሃይማኖት ወይም በሀገራቸው ላይ የተነሳባቸውን ባዕድ ጠላት ለማጥፋት በዘመቻ ወይም በምናኔ ወይም በተለማኝነት ሀገራቸውንና መንግሥታቸውን ለማገልገል ወይም በተማሪ ቤት ወይም ስለ ኑሮዎቻቸው እውነተኛ የንግድ ሥራ ለመሥራት የብሉን በእግር ባሕሩን በሐመር የሚመለሱ ሰዎች ማናቸውም ከፋ ፈተና ባገኛቸው ጊዜ ወደ ፈጣሪያቸው ያመለከቱ እንደሆነ ከእግዚአብሔር ተልኮ በረዳትነት የሚጉበኛቸውና የምህረት ቃል የሚሰብክላቸው እርሱ ቅዱስ ሚካኤል ነው።

ከጥንትም ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ለብዙ ሰዎች ያደረገላቸውን እርዳታና በብዙ ስፍራ ላይ የሠራው ታላምራት ምንም በምሉ ተጽፎ ባይገኝ ከምሉ በከፊሉ ከበዙ በጥቂቱ በብሉይ በሐዲስ በአዋልድ መጻሕፍትም ከብዙ ስፍራ ላይ ተጽፎ ይገኛል።

ከዚህም ጥቂት ለማሳየት እስራኤል ከግብጽ በወጡ ጊዜ ባሕር በመክፈል ጠላት በመግደል ደመና በመጋረድ መና በማውረድ ይህንም በመሰለ ልዩ ልዩ እርዳታ ከመርዳት አላቋረጧቸውም ወሰሰለ መልአክ እግዚአብሔር ዘየሐውር ቅድመ ትዕይንተሙ ለደቂቀ እስራኤል ወቆመ እምድገሬሆሙ እንዲል ዘፀ። ም፡ ፲፬ ቁጥር ፲፱።

ዳዊትም ይትዐየን መልአክ እግዚአብሔር ዓውደሙ ለእላ ይፍርህዎ ወያድኅሱ ይላል መዝ፡ ፴፫።

ደግሞም ጉልያድ በእስራኤል ላይ በጠላትነት በተነሳባቸው ጊዜ እግዚአብሔር መልአኩን ለዳዊት ረዳት አድርጎ ኃይሉን በዳዊት አላድሮ ጉልያድን እዳጠፋቸው እርሱ ራሱ ቅዱስ ዳዊት ስለ ራሱ በተናገረው መዝሙር መኑ ነገሮ ለእግዚአብሔር ውእቱ እግዚአብሔር ውእቱ ሰምዐኝ።

ፈነወ መልአክ ወአድጎነኒ ይላል። በይሁዳው ንጉሥ በሕዝቅያስም ላይ የፋርስ ንጉሥ ሰናክሬም በጠላትነት በተነሳበት ጊዜ ሕዝቅያስ ወደ ፈጣሪው ቢያመለክት መልአኩ ከእግዚአብሔር ዘንድ ለረዳትነት እደመጣለት ሰናክሬምንም እዳጠፈለት ተጽፈዋል ወእምዝ ወዕኦ መልአክ እግዚአብሔር በይእቱ ሌሊት ወቀተለ እምውስተ ተዐይኒሆሙ ለፋርስ ፲፬፻፱ወሃ፻ እንዲል ፫ ነገ ፡ ም ፲፱ ቁ፡ ፴፭ እስራኤልም ከግብጽ አገር ወጥተው ወደ ሞዓብ አገር በደረሱ ጊዜ ባላቅ አገሬን ይወስዱብኛል ብሎ በልዓምን እስራኤልን ረግሞ እንድያጠፋለት ብዙ ገንዘብ እስጥሃለሁ ብሎ ተስፋ በሰጠው ጊዜ ይህንኑ ለመፈጸም ሲል በአሀያው ተቀምጦ ሰሄድ እስራኤልን ከጥፋት ወደ ልማት የበልዓምን መርገም ወደ በረከት ለመመለስ የእግዚአብሔር ፈቃዱ ስለሆነ የእግዚአብሔር መልአክ በጉዳና ሰይፉን መዞ ቁሞ አሀያዪቱን መንገድ አላብሮ ወድያውም በሰው አንደበት አናግሮ በልዓምን በቁጣ ቃል መክሮ መርገሙን ወደ ምረቃ አዛውሮ ሕዝበ እስራኤልን ከጥፋት እንደአዳናቸው ይታያል። ወተንሥአ መልአክ እግዚአብሔር ይትዐቀፎ ወውእቱስ ይፃዓን ዲበ እድገቱ ወሶበ ርእየቶ ይእቲ እድገት ለመልአክ እግዚአብሔር ወይቀውም ውስተ ፍናት ወሰይፍ ምሉኅ ውስተ

እዲሁ ተግላሠት እምፍናት ወቆመ መልአክ እግዚአብሔር ማእከለ ፀቁን ዘዐፀደ ወይን ወደገመ መልአክ እግዚአብሔር ወሐረ ወቆመ ውስተ መካን ጸባብ ወከስተ እግዚአብሔር አእይንትሁ ለበለዓም ወርእዮ ለመልአክ እግዚአብሔር እንዘ ይቀውም ፍናተ ወመጥባሕት ምልኅት ውስተ እዲሁ ወይቤሎ መልአክ እግዚአብሔር ለምንት ዘበጥካሃ ለእድግትክ እንዲል። ዘተ፡ ም. ፳፻ ቁ፡ ፳፻

ዳኒኤልም መልአኩ ያደረገለትን እርዳታ ራሱ ይናገራል ወናሁ ሚካኤል ፩ዱ መላእክት እምቅዱሳን ቀደምት መጽአ ይርዳኦኒ ወይቤሉኒ ኢትፍራህ ብእሴ ፍትወት አንተ ሰላም ለከ ፅናዕ ወጎይል ወውእተ አሚረ ይትነሣእ ሚካኤል መልአክ ዓብይ ዘይቀውም ለደቂቀ ሕዝብክ እንዲል ዳን፡ ም. ፲ ቀ. ፲፫ እስከ ፲፱ ቁ. ፩።

ብስራተ ትንሳኤውንም ለቤቶች እንደ ነገራቸው ወናሁ ኮነ ድልቅልቅ ዓቢይ እስመ መልአክ እግዚአብሔር ወረደ እምሰማይ ወአንኩርኩራ ለይእቲ ዕብን ወራዕዩ ከመ ዘመብረት ወአልባስሁኒ ፀዕዳ ከመ በረድ እምግርማሁ ተህውኩ እለ የዐቅቡ መቃብረ ወአውሥአ መልአክ ወይቤሎን ለአንስት እትፍራህ አንትንስ ይላል ማቴ. ም. ፳፭ ቁ. ፯ ሉቃስም ወናሁ ቆመ መልአክ እግዚአብሔር ገቢሆሙ ወሰብሐተ እግዚአብሔር በረቀ ላዕሌሆሙ ወይቤሎሙ መልአክ ኢትፍርሁ እስመ ናሁ እዜንወከሙ ዓብዩ ዘና ይላል ሉቃ. ም. ፯ ቀ. ፱ ቅዱስ ኢጥርስንም ከእስራት እዳወጣው ከዚህ ይታያል። ወወረደ መልአክ እግዚአብሔር ወቆመ ገቢሁ ወአብርሃ ውስተ ውእቱ ቤት ወጉድአ ገቢሁ ለኢጥርስ ወወድቃ መዋቅሐት እምእደሂሁ ወይቤ ኢጥርስ ይእዜ አእመርኩ ከመ አማን ፈነወ እግዚአብሔር መልአኩ ወአድጎነኒ እምእዲሁ ለሂርዱስ ወምኩሉ ተስፋሆሙ ለአሕዝበ አይሁድ እንዲል ። ግብ. ሐ. ም ፭ ቀ. ፲፱፤ ም ፲፪ ቀ. ፯ አጋንንትንም ድል እንዲነሣ ለማጠየቅ ወፀብዕዎ በሰማይ ለውእቱ አርዌ ሚካኤል ወመላእክቲሁ ይላል። ራእ. ም ፲፫ ቀ. ፮ በኋላም በደገኛው በምጽአት ጊዜ በመልአኩ አዋጅ ነጋሪነት መታገን እንዲነሱ በዚህ ያስረዳል። እስመ ይወርድ እግዚእን እምሰማይ ምስለ ቃለ ሊቀ መላእክት ወንፍሐተ ቀርን ወየትነስኡ መታገን እዳለ። ፩ ተሰሎ. ም. ፩ ቀ. ፲፮፤ ቆሮ. ም. ፲፭ ቀ. ፳፫ ይህንም መጻፋችን በጥቅቱ ለማስረጃ ያህል ነው እንጂ በየጊዜሰ የሚያደረገው ተአምራትና ተራዳእነት ተጽፎ አያልቅም የዚህም መልአክ ከፊተኛው ዘመን ይልቅ በኋለኛው ዘመን ስሙ እንዲከበርና ተአምራቱ እንዲነገር ሲሉ የቤተ ክርስትያን ሊቃውንት በትጋት ጽፈው ስለአቁዩን ለማሳተም አሰብኩኝ።

በዚህ ድርሳነ ሚካኤል ላይ በተለየ የጳጉሚን ወር ድርሳነ ሩፋኤልና መልአክ ሚካኤል መልአክ ሩፋኤል አለበት ይህንን መጽሐፍ በእውነተኛ ፍቅርና በዕኑዕ ሃይማኖት የያዘ ሰው ብቻለው ዘወትር ባይቻለው በወር በወሩ በባዓለ ሚካኤል እያነበበ ወይም እያሰነበበ ጠበሉን ቢጠጣና ቢጠመቅበት መልአኩ በረድኤት አይለየውምና አጋንንት አይቀርቡትም ጠላት አይበረታበትም የቤቱም በረከት አይጉድልበትም።

ስለዚህ የመልአኩ ፍቅር ያደረበት ሰው ሁሉ ዋጋው ርካሽ ሁኖለት በጥቂት ዋጋ እንዲገዛው በማሰብ አላትሚ አቅርቧልችኋለሁ ክርስቲያን የሆነ ሁሉ መጽሐፍ እየገዛ ከብዙ መከራ እንዲድን እመኛለሁ።

አሣታሚና አከፋፋይ
ገብረሥላሴ ብርሃኑ
ስልክ ቁጥር 011-278 27 80,
011-278 27 81, 011-277 16 00,
011 - 277 24 92



ዝ ውእቱ ሚካኤል ዘነፅኖ ለዕቡዮ ኅሊና

(ገጽ ፪፻፺፯)

በስመ ኦብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ንቀድሞ በረድኤት እግዚአብሔር ልዑል ጽሑፈ ዜና ዕብዩ ወክብሩ ወልዕልናሁ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ከመይስኦል ለነ እምነበ እግዚአብሔር አምላኩ መሓሪ ምሕረተ ወሣህለ። ጸሎቱ ወስእለቱ ወትንብልናሁ ወአስተብቃዮቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ ሰማያውያን ይዕቀቡን ወያድኅነን ለዓለመ ዓለም አሜን።

፩፤ ስምዑ አበውየ ወአኃውየ በአእዛን ፍሡሓን ወነጽሩ በአዕይንት ብሩሃን ወበኅሊናት ንቁሓን ወበአልባብ ንጹሓን ዕብዩ ኅይሉ ወተአምሪሁ ዘይበዝኅ ጥቀ እምኖዓ ዘባሕር ወእምከዋክብት ዘእየር ወእምሐመልማለ ሣዕር ዘይበቃል ውስተ ምድር።

፪፤ ዘተወከለ ቦቱ ይድኅን እምጸዕር እመሂ በየብስ ወእመሂ በባሕር ዘይትአመን በጸሎቱ ወበትንብልናሁ መንክር በሃይማኖት ጽኑዕ ወርቱዕ ወበልብ ሥሙር በስኢል ወበትጋህ እንዘ ይትማሐለል መዓልተ ወሌሊተ ኅበ እግዚአብሔር ከመይዕቀቦ ንጹሐ ዘእንበለ ነውር።

በኦብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አምነን አንድ አምላክ በሚሆን በልዑል እግዚአብሔር አጋዥነት የመላእክት ሁሉ አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤል የገናንነቱና የክብሩን ዜና ለመጻፍ እንጀምራለን። ከቸር አምላኩ ከእግዚአብሔር ይቅርታን እናገኝ ዘንድ የሰማያውያን አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤል ጸሎቱና በረከቱ ይጠብቀን ለዘላለሙ አሜን።

፫፤ አባቶቼና ወንድሞቼ ሆይ ደስታን በተመሉ ጆሮቻችሁ ስሙ በምድር ላይ ከሚበቅል ከሣር ከቅጠል ከሰማይም ከዋክብት ከባሕርም አስዋፈጽሞ የሚበዛ ታምራቱንና የኃይሉን ገናንነትም በንጹሕ ልቡና በንቁሕ ኅሊና በብሩህ ዓይን እዩ (አስተውሉ)

፬፤ በእሱ የታመነ ከጭንቅ ይድናል በባሕርና በየብስም ቢሆን ድንቅ በሆነ ጸሎቱና ልመናው የሚታመን በቀና ሃይማኖት በንጹሕ ልብ ሆኖ በመለመን ያለ ነውር ይጠብቀው ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ሌትና ቀን ተግባሩ የሚማፀን ከመከራ ይድናል።

፫፤ ወንሕነኒ አ አጎውየ ፍቁራን ንጽሐቅ በአሚን እንበለ ነጐርንር ከመ ንርከብ ሞገሰ ወምሕረተ በቅድመ አዕይንቲሁ ለእግዚአብሔር ገባሬ ኩሉ ፍጥረት ዘሰፍሐ ለምድር በላዕለ ባሕር ወዘ ሰቀሎ ለሰማይ ከመ ቀመር።

፬፤ አ አጎውየ አልቦኬ ዘይረ ክብ ሰብእ ግሙራ ተስፋ ድረን ወመዊዕ ወረድኤት እንበለ ትንብልናሆሙ በአስተ በቅዱሳን ለትጉሃነ ሰማይ መላእክት ወፈድፋደሰ በእንተ ዝንቱ መልአክ ዐቢይ ወክ ቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘይስኢል ምሕረተ በኩሉ ጊዜ ቅድመ ሠረገላ መፍርህ ወግ ሩም በእንተ ዕንላ እመ ሕያው።

፭፤ ወኩሉ ዘይገብር በዕለተ ተዝካሩ በዓሎ ለቅዱስ ሚካኤል መልአክ ኃይል እመሂ ዘያበውእ ዕጣነ ለቤተ ክርስቲያን አው ለቅርባን እመሂ አብልዖ ለርኑብ እምጎብስቱ ወእመሂ አስተዮ ለጽሙዕ እምጽዋዑ ወእመሂ አልበሶ ለዕሩቅ እምልብሱ እመሂ ናዘዘ ለገዙን ወአስተፍሥሐ ለትኩዝ እመሂ ሐወጸ ለድ ወይ ወእመሂ ነበቦ ለሙቁሕ ዘሀሎ ውስተ ጸዕር ወምንዳቤ በእንተ ስሙ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ኢይሬ እያ ለደይን ወበዝኒ ዓለም

፫፤ ወንድሞቼ ሆይ እኛም ሳናጉረመርም በፍጹም ሃይማኖት ሁነን እንትጋ ምድርን በባሕር ላይ በዘረጋት ሰማይን እንደ ዋልታ በሰቀለው ሁሉን በፈጠረ እግዚአብሔር ፊት ምሕረትና ባለሟልነትን እናገኝ ዘንድ።

፬፤ ወንድሞቼ ሆይ ያለ መላእክት ልመናና ምልጃ ይልቁንም ይኸ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ሁል ጊዜ በሚያስፈራና ግሩም በሆነ የእሳት ሠረገላ ፊት ስለሰው ልጅ ከሚለምነው ምሕረት በቀር ማንም ሰው የማቸነፍና የመዳን ተስፋ ፈጽሞ የለውም።

፭፤ የመልአክ ኃይል የቅዱስ ሚካኤልን በዓል በመታሰቢያው ቀን የሚያደርግ ሁሉ ለቤተ ክርስቲያን ዕጣንም ቢሆን ወይም ለቅርባን መባ የሚሰጥ ከእንጀራው ቆርሶ ለራበው ቢያበላ ለጠማውም ከወይኑ ቀድቶ ቢያጠግ ለታረዘም ከልብሱ ቀዶ ቢያለብስ ያዘነውን ቢያረጋጋው የተከዘውን ደስ ቢያሰኘው የታመመውን ቢጐበኘው በችግርና በጭንቅ የታሠረውን ቢጠይቀው በቅዱስ ሚካኤል ስም ይኸን ሁሉ ቢያደርግ ደይንን (ሲኦልን)

ኢያጎጥአ እግዚአብሔር እም ኩሉ ሠናያቲሁ።

፭፤ ወአመ ሞተሂ ኢይክሉ ይትዋቀሥም መናፍስት ርኩሳን በውስተ ምጽንዓተ ሰማይ እለ ይሰክዩ ነፍሰ ወይስሕቡ ውስተ አንቀጸ ደይን።

፮፤ ወውእቱ ሚካኤል ይጸውሮ በክነፊሁ ብሩሃት ወያዕ ድም ባሕረ እሳት ወያበውአ ውስተ መንግሥተ ሰማያት ወጎበ ኩሉ መዝገበ ብርሃን እስመ ለሊሁ ተናገረ ወአዘዘ እግዚእነ በቃሉ ዘኢይትሔ ሰው ወወሀቦሙ ኪዳነ ለኩሎሙ ቅዱሳኒሁ እንዘ ይብል ዘተወክፈ ነቢዩ በስመ ነቢይ ዐስበ ነቢይ ወዕቤተ ነቢይ ይነግእ ወይረክብ ወዘተወክፈ ጸድቀ በስመ ጸድቅ ዐስበ ጸድቅ ወዕቤተ ጸድቅ ይነሥእ ወይረክብ ወዘአስተዩ ለአሐዱ እምእሉ ንኡሳን ጽዋዐ ማይ ቈሪር በስመ ረድእዩ አማን ዕብላክሙ ኢየሀዱል ዕቤቶ።

፳፤ ወይእኬኒ አ አጎውየ ንስእሎ ለእግዚአብሔር መፍቀሬ ሰብእ በእንተ ስሙ ለቅዱስ ሚካኤል ዐቢይ ወክ ቡር ሊቀ መላእክት ዘውኩፍ ስኢለቱ ቅድመ እግዚአብሔር የሀበነ ንጽሐ ነፍሰ ወሥጋ

አያያትም በዚህም ዓለም ባለ እግዚአብሔር መልካሙን ነገር አያሳጣውም።

፮፤ በሞተም ጊዜ በሰማይ ላይ ነፍሱን በመክሰስ (በማላጣት) ወደ መንጸፈ ደይን የሚሰቡ ርኩሳን መናፍስት ይዋቀሱት ዘንድ አይችሉም።

፮፤ እሱ ቅዱስ ሚካኤል በብርሃን ክንፎቹ ተሸክሞ ባሕረ እሳትን አሻግሮ ወደ መንግሥተ ሰማያትና የብርሃንም ድንኳን ወዳለበት ያገባ ዋል እንጂ ራሱ ጌታችን በማይታበል ቃሉ ተናግሮ አዟልና ለቅዱሳንም ሁሉ ኪዳን ሰጣቸው እንዲህ ሲል በነቢዩ ስም ነብዩን የተቀበለ ነቢዩ የሚያገኘውን ዋጋ ያገኛል በጸድቁ ስም ጸድቁን የተቀበለ ጸድቁ የሚያገኘውን ዋጋ ያገኛል ከጥቃቅኖቹ ድኖች ለአንዱ ቀዝቃዛ ውኃ በባለሟሌ (ደቀ መርሙሬ) ስም ያጠጣ ዋጋውን እንዳያጣ በእውነት እላችኋለሁ።

፳፤ ዛሬም ወንድሞቼ ሆይ ልመናው በእግዚአብሔር ፊት ዋጋ ባለው ክቡርና ታላቅ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ስም ሰውን ወዳድ የሆነ እግዚአብሔርን እንለምነው ከኃጢአት የሚያነጻ የነፍስና

ዘእንበለ ጥልቀት ወያድኅነነ እምርስሐተ ዝንቱ ዓለም ኃላፊ እምዝሙት ወርቲስ ዘኢይሠምሮ እግዚአብሔር።

፱፤ ወይትወከፍ ጸመነ ወጸ ሎተነ ወስእለተነ ዘከመ ተወክፈ ቅድመ ጸሞ ወጸሎቶ ወስእለቶ ለቆርነሌዎስ ሐቤ ምእት ወፈነወ ሎቱ ሚካኤል ላላ ሊቀ መላእክት ከመ ይዜንዎ ሠናየ ዜና።

፲፤ ወካዕበ ፈነወ ሎቱ ስም ያነሃ ዘተሰምየ ጴጥሮስ ከመ ያጥምቆ ወይምርሐ ፍኖተ ሕይወት።

፲፩፤ ወንሕነኒ ናእምር ወን ለቡ መድኅኒተ ነፍሱን ወሥ ጋነ ወንትወከፎሙ ለነዳያን ወለምስኪናን ለርጉባን ወለጽ ሙዓን።

፲፪፤ እምዘብነ ናልብሶሙ ለዕሩቃን ወንኩን መሓርያነ ለኩሎሙ ከመ ንርከብ ምሕረተ በዕለተ ደይን በከመ ይቤ ሐዋርያ በደይንስ አልቦ ምሕረት ለዘኢገብረ ምሕረተ በዲበ ምድር።

፲፫፤ ወእግዚእነሂ ይቤ በወ ንጌል ቅዱስ ብፁዓን መሓር ያን እስመ ሎሙኒ ይምሕር ዎሙ።

፲፬፤ ነሀብኪ እምንዋይነ ለጽኑሳን ወለገጡአን እለ አልቦሙ ምንትኒ ከመ

የሥጋ ንጽሕናን እንዲሰጠን ከዚህም ከኃላፊው ዓለም መተዳደፍ እግዚአብሔር ከማ ይፈቅደው ርኩሰትና ዝሙት ያድነን ዘንድ።

፱፤ ጸምና ጸሎታችንን ልመና ችንንም ይቀበልልን የመቶ አለቃ ቆርነሌዎስን ጸምና ጸሎ ቱን ተቀብሎ መልካም ወሬን ይነግረው ዘንድ የመላእክት አለቃ ሚካኤልን እንደላከ ለት።

፲፤ ዳግመኛም ወደ ሕይ ወት መንገድ እንዲመራውና እንዲያጠምቀው ጴጥሮስ የተ ባለ ስምያንን ላከለት።

፲፩፤ እኛም የነፍሱና የሥ ጋችንን መድኃኒት ልብ አድ ርንን በማወቅ የተራቡትንና የተጸሙትን ችግረኞችን በም ጽዋት እንርዳቸው።

፲፪፤ የተራቆቱትንም ካለን ከፍለን እናልብላቸው ለሁ ሉም የምንራራ እንሁን በፍ ርድ ቀን ምሕረት እናገኝ ዘንድ በዚህ ዓለም ምሕረት ላላደረገ በፍርድ ቀንስ ምሕ ረት የለውም ብሎ ሐዋርያው አስተምሯልና።

፲፫፤ ጌታችንም በወንጌል ይቅር የሚሉ ንጹሐን ክቡራን ናቸው እነርሱንም ይቅር ይሏ ችዋል ብሏልና።

፲፬፤ ምንም ምን ለሌላቸው ለድኖችና ለችግረኞች ከገንዘ ባችን እንሰጣቸው ከመድኃኒ

ንስማዕ ቃለ ብዕዓን ዘይወፅእ እምአፋሁ ለመድኅን ከመ ኢይፍልጠነ እምአባጣሂ ቡሩካን አመ ይትሌለዩ ኃጥ አን እምጸድቃን አሚሃ በግ ርምት ዐውደ ምኩናን።

፲፭፤ ንግበር ተዝካሮሙ ለሰ ማዕት መዋዕያን ወለጸድቃን መስተጋድላን ወለኩሎሙ ማኅበረ ቅዱሳን።

፲፮፤ ወፈድፋደሰ ተዝካረ በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እስመ ውእቱ ሰአሌ ምሕረት ወሣህል በኩሉ ጊዜ ለዘመደ ዕንላ እመሕያው እለ ይገብሩ ተዝ ካሮ ወእለ ይትዌከፋ ነዳያነ ወምስኪናን በእንተ ስሙ እስመ ውእቱ ይገብር ተም ኔቶሙ ወይስምዕ ጸሎቶሙ በዝ ዓለም ወያድኅኖሙ ወይ ሠርሕ ሎሙ ተግብሮሙ።

፲፯፤ ወበዘይመጽእ ዓለም አመ ዕለተ ኩነኔ መፍርህ ውእቱ ያድኅኖሙ ወይትሀበዮሙ።

፲፰፤ ቅድመ ዝንቱኒ ነገር ለሚካኤል ዘአውፅእ ለምናሴ እምድረ ከላውዴዎን እንዘ ሀሎ ኩነነ በመዋቅሕተ ኀጺ ን ክቡድ በውስተ መቅፁተ ብርት ሶበ ጸለየ ወተማሕለለ ወነስሐ እምኃጢአቱ ዘገብረ ቀዲሙ ወአልቦ ዘገብረ ኃጢ አተ ዘከመ ምናሴ በውእቱ መዋዕል።

ታችን አፍ የሚወጣውን የም ሥጋና ቃል እንሰማ ዘንድ በዚያች በምታስፈራ የፍርድ አደባባይ ኃጥአን ከጸድቃን በሚለዩ ጊዜ ከቡሩካን በጐቹ እንዳይለየን።

፲፩፤ ያችናፊዎች የሰማዕታ ትን የተጋዳልያን የጸድቃንን የቅዱሳንንም ሁሉ ዝክራቸ ውን (መታሰቢያቸውን) እና ድርግ።

፲፪፤ ይልቁንም የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤ ልን ዝክር አናንድል በስሙ ድሆችን ለሚቀበሉ ዝክሩን ለሚዘክሩ ለሰው ልጆች ሁል ጊዜ ይቅርታንና ምሕረትን የሚለምን በዚህ ዓለም ምኞ ታቸውንም የሚፈጽም ጸሎታ ቸውን የሚሰማና የሚያድና ቸውም ሥራቸውንም የሚያ ቅናናላቸው እሱ ነውና።

፲፯፤ በሚመጣውም ዓለም በፍርድ ቀን ዋስ ሆኖ ያድና ቸዋል።

፲፰፤ ከዚህም አስቀድሞ ምናሴን በእግር ብረት ታስሮ በብረት ጋን ውስጥ ተጥሎ ላለ ከቀድሞ ኃጢአቱ ተመ ልሶ ቢማለልና ቢጸልይ ከከ ላውዴዎን ያወጣው ሚካኤል ነው። በዚያ ዘመን እንደ ምናሴ ሃለ ኃጢአት የሠራ ከቶ አልነበረም።

፲፱፤ ወይዘሪኒ ንትመየጥ ከማሁ እ አጋውየ እምኩሉን ምግባራት ሕሡማት ዘንገብ ሮን።

፳፤ ወባሕቱ ባሕረ ምሕረት እግዚአብሔር ወብዙኅ ትዕግ ሥት ተወክፈ ንስሐሁ ሶበ ገብአ ወነስሐ አመ ዕለተ ምን ዳቤሁ ወአድገኖ እግዚአብሔር በስእለቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እምንዳ ቤሆሙ ለከለዳውያን ወሚጠ ውስተ መንግሥቱ ከመ ቀዳሚ።

፳፩፤ ወካዕበ ዝንቱ መል አክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘአስተርአዮን ለእ ንስት እንዘ ይቴክዛ ወየኅ ዝና በእንተ ሕማሙ ለመድ ገን ወአንኩርኩራ ለይእቲ እብን እምአፈ መቃብር ወነበረ ዲቤሃ ወርእዮቱ ከመ መብረቅ ወአልባሲሁኒ ጸዐዳ ከመ በረድ።

፳፪፤ ወዜነዎን ዐቢየ ፍሥሐ ትንሣኤ ወይቤሉን ምንተ ተጎሥሣሁ ለሕያው ምስለ ምዉታን ተንሥኦ ኢህሉ ዝየሰ።

፳፫፤ ወካዕበ ዝንቱ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘእ ስተርአዮ ለአባ እንጠንዮስ ርእሰ መነኩሳት እንዘ ሀሉ ኀበ ኀሊና እኩይ ወአመክሮ ጸላኢ በትምይንቱ ወዘርዐ

፲፱፤ ወንድሞቼ ሆይ እኛም ዛሬ ከምንሠራቸው ክፉ ሥራዎች ሁሉ እንደ እሱ እንመለስ።

፳፤ ነገር ግን ትዕግሥቱና ቸርነቱ የበዛ እግዚአብሔር በጭንቁ ቀን ተፀዕቶ ቢመለስ ንስሐውን ተቀብሎ በቅዱስ ሚካኤል ልመና ከከለዳውያን ጭንቅ እግዚአብሔር አዳ ነው ወደ ቀደመ ክብሩም (መንግሥቱ) መለሰው።

፳፩፤ ዳግመኛም ስለጌታችን ሕማም ሲያዝኑና ሲተክዙ ሳሉ ለአንስት የታያቸው ከመ ቃብሩም አፍ ደንጊያይቱን ያገለባበጣትና በላይዋ የቆ ሙባት መልኩ እንደመብረቅ የሚያበራ ግርማውም የሚያ ስፈራ ልብሱም እንደበረዶ የነጻ ይኸውም ቅዱስ ሚካኤል የመላእክት አለቃ ነው።

፳፪፤ ሕያዉን ከምዉታን ጋራ ለምን ትፈልጉታላችሁ እሱስ እዚህ የለም ተነሥቷል ብሎ ትንሣኤውንም በታላቅ ደስታ ነገራቸው።

፳፫፤ ዳግመኛም በመነኩሳት አለቃ በአባ ዕንጦንስ ላይ ጠላት ዲያብሎስ የማይረባ ውን ክፉ ሥራዎቹን ዘርቶ በተንኮሉ በተፈታተነውና በክፉ አላብ ላይ በጣለው

ዲቤሁ ምክረ ምግባራቲሁ ሕሡማት ዘአልቦ ባቀዕ።

፳፱፤ ወአምጽአ ኀቤሁ ሀኬተ ወኩሎ ምግባረ ምኑነ ዘኢይሠምሮ እግዚአብሔር ወሶቤሃ መጽአ ኀቤሁ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወአስ ተርአዮ ወአልበሶ ልብሰ ምንኩስና ወወሀቦ አስኬማ ዘመላእክት።

፳፻፤ ወመሀሮ ሕገ ምን ኩስና ወጸሎታተ ዘበበ ጊዜሁ ከመ ኢይንበር ዕሩዐ ዘእንበለ ግብረ እድ ወጸማ እመሂ በፀ ፊረ ደንዕሌ ወእመሂ በሰፍየ እስፈሬዳት ወይቤሉ ከመዝ ንበር ወከመ ዝ ግበር እንዘ ትትቀነይ ለእግዚአብሔር በኩሉ መዋዕለ ሕይወትከ።

፳፻፩፤ ከመ ትድገን እምጸ ብአ ሰይጣን ወእመሥገርቱ ብዙኅ ዘይክዑ ላዕሌከ ነዘህ ላለ ሀኬት ወኩሎ እከያተ ወይዘሩ አሕፃሁ ማሕመሚ ዘምሉዕ ሕምዘ።

፳፻፪፤ ወዘንተ ኩሎ ነገሮ አእሚሮ ከመ ለእመ ኀብረ ኪያሁ ይድገን ወይዘሪኒ መፍትው ለነ ከመ ንሰብሐ ለእግዚአብሔር አምላክነ።

፳፻፫፤ ወካዕበ ይደልወነ እ ፍቁራን አጋው ከመ ንጊሥ ኀበ ቤተ ክርስቲያን በዕለተ በዓሉ ለሚካኤል ሊቀ

ጊዜ ተገልጸለት ያበረታው ይኸው ቅዱስ ሚካኤል ነው።

፳፱፤ እግዚአብሔር የማይወ ደውን የተጠላውን ሥራ ሁሉ ሀኬትንም ባመጣበት ጊዜ ያን ጊዜውን ይኸው ቅዱስ ሚካኤል ወደ እሱ መጣና ታየው የምንኩስና ልብስም አለበሰውና የመላእክትን አስ ኬማ ሰጠው።

፳፻፤ ሥርዓተ ምንኩስናንና በየሰዓቱ የሚጸለየውን ጸሎት ሁሉ አስተማረው ያለ ተግባረ እድ ሥራ ፈት ሆኖ እንዳይ ኖር ሰሌን በመታታትም ቢሆን ዕንቅብ በመስፋትም ቢሆን እንደዚህ እየሠራህ በዘመንህ ሁሉ ለእግዚአብሔር ስታገለግል ኑር አለው።

፳፻፩፤ ከሰይጣን ፃር እንድት ድን ከወጥመዱም እንድታመ ልጥ ባንተ ላይ ንዝህላልነትን ሰንፍናን ክፋትንም ሁሉ ከሚ ዘራብህና የፍላፃውንም መርዝ ከሚነዛብህ ትድን ዘንድ።

፳፻፪፤ ይኸን ቢያደርግ እንደ ሚድን ዐውቆ ይኸን ሁሉ አሳሰበው ዛሬም እግዚአብሔር አምላካችንን እኛ ማመስ ነን ይገባናል።

፳፻፫፤ ዳግመኛም የተወደ ዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ በቅ ዱስ ሚካኤል በበዓሉ ቀን ማልደን ወደ ቤተ ክርስቲያን እንገሰግስ ሁል ጊዜም ያለ

መላእክት ወበሐ ንበላ ዘእ ንበለ ሀኬት በዙሉ ጊዜ እስመ ይስእል ለዘመደ ዕንላ እመሕያው።

፳፱፤ ናንቃዕዱ በስኢል ወበግናይ ወበጽሒቅ ሠናይ እንዘ ነጎሥሥ ረድኤተ እም ኀቤሁ አመ ምንዳቤነ።

፴፩፤ ናስተብቀዕ ዘምስለ አምኃ ወሰጊድ ከመ ይተን ብል በእንቲኣነ ወያስተሥሪ ኀጢአተነ ብዙነ።

፴፪፤ ቀዲሙኒ ዝንቱ መል አክ ክቡር ሊቀ መላእክት ሚካኤል መልአክ አድጎኖ ወሣህል ዘገነዘ ሥጋሁ ለሙሴ ሊቀ ነቢያት ወኀብአ ውስተ ምድር በከመ አዘዘ እግዚ ኣብሔር ጸባኣት ከመ ኢያም ልክዎ ደቂቀ እስራኤል በከመ አምላኩ ስብኮ ላሕም በኩ ሬብ ወባዕዳነሂ አማልክተ ዘገ ብሮሙ እደ ሰበእ።

፴፫፤ ወንሕነኒ ኣጎውየ ፍቄ ራን ኢንትሉ አሠሮሙ እስመ ግዙፋነ ክሣድ እሙንቱ ወጽ ኑዓነ ልብ ወውትዳነ ሃይማኖት ወሕጹጸነ አእምሮ ወጽ ሙማነ እዝን ወጽልሕዋን።

፴፬፤ አላ ንሕነሰ ንደግና ለጽድቅ ወንትመሀር ፈሪህ ስሙ ለልዑል ወናጽምዕ ቃለ

ሀኬትና (ስንፍና) ልንሳለማት ይገባናል እሱ ለሰው ልጆች ይለምናልና።

፳፱፤ በችግራችን ጊዜ ከእሱ ዘንድ እርዳታ ስንፈልግ በትጋት በምስጋናና በልመና ወደ እሱ እናንጋጥ።

፴፩፤ ብዙውን ኃጢአታችንን ያስተሥርይልን ዘንድ ስለእኛም ይለምንልን ዘንድ በስግደትና እጅ በመንሣት እንማልድ።

፴፪፤ አስቀድሞ ይኸ የማዳንና የይቅርታ መልአክ ቅዱስ ሚካኤል አቸናፊ እግዚአብሔር እንዳዘዘው የነቢያትን አለቃ የሙሴን ሥጋ የገነዘ እሱ ነው ስብኮ ላህምን በኩ ሬብ የሰው እጅ የሠራቸውን ሌሎችንም ጣዖታት እንደ አመለኩ ሁሉ የእስራኤል ልጆች እንዳያመልኩት በምድረ በዳም የሸሸገው እሱ ነው።

፴፫፤ ፍቅረኞች ወንድሞቻችን እኛ ግን ፈለጋቸውን አንከተል አንገታቸው የደነደነ ልቦናቸው የጸና ሃይማኖታቸው የጉደለ አእምሮአቸው የደነዘዘ ጀርሃቸው የደነቆረና ሽንገላን የተመሉ ናቸውና።

፴፬፤ እኛ ግን ጽድቅን እንከተላት የልዑል ስሙን መፍራት እንማር የጽዮን አገልጋዮቿ የሚሆኑ ነቢያት

መጻሕፍት ቅዱሳት ዘዘነዉ ነቢያት እምትካት አቅርንተ ጽዮን ነባብያን እንዘ ይደምፁ በሐዋዝ ስብከት።

፴፱፤ ወነበቡ ሐዋርያት ተፈኒዎሙ እመንፈስ ቅዱስ ወመሀሩነ ትምህርተ ሃይማኖት ከመ ናእምር ወንእመን በአሚን ጽኑዕ ወንሣርር መሠረተነ ዲበ ኩዙሐ ሃይማኖት ዘእግዚአብሔር አምላክነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ሕያው ዘተሰብአ ወተሠገወ እማርያም እምቅድስት ድንግል ንጽሕት ዘእንበለ ሩካቤ በምሥጢር ስጢር ወበመንክር ግብር።

፴፻፩፤ ወኮነ አሐዶ መለክቱ ምስለ ትስብእቱ እንበለ ቱሳሔ ወኢትድምርት እንበለ ፍልጠት ወኢውላጤ።

፴፻፪፤ ለዘአምነ ከመ ዝ ቅዱስ ሚካኤል መልአክ ሰርዌሆሙ ለጎይላተ ሰማይ ዘሥዩም ዲበ ሠናያት ብርሃናት ዐበይት ዘይስእል ወይተነብል በእንተ ዙሉ ዘመደ ዕንላ እመሕያው ቅድመ እግዚአብሔር።

፴፻፫፤ ወንሕነኒ ንስእል ከመ ይባልሐነ ወያሕይወነ ይምሐረነ ወይሣህለነ ይዕቀበነ ወይትማሕፀነ ወይመግበነ በሣህሉ ወበምሕረቱ

አስቀድመው የተናገሯቸውን የቅዱሳት መጻሕፍትን ቃልና በመልካምና ባማረ ድምፅ ያሰሙትን ድምፅ ቃል እንስማ።

፴፱፤ ሐዋርያት በመንፈስ ቅዱስ ተቃኝተው የነገሩንንና ያስተማሩንንም የሃይማኖትን ትምህርት በማጽናት መኖርን እናውቅ ዘንድ እጅግ በሚያስደንቅና በረቂቅ ምሥጢር ያለ ሩካቤ ከድንግል ማርያም ሥጋ በለበሰ በሕያው እግዚአብሔር ልጅ በመድኃኒታችንና በአምላካችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሃይማኖት ጭንጫ ላይ መሠረታችንን እንመሥርት።

፴፻፩፤ ያለመለጠጥ መለየት መቀላቀልና መጨመር ሳይኖርበት መለኮት ከሥጋ ጋራ ተዋሐደ።

፴፻፪፤ እንደዚህ አድርጎ ለሚያምን ቅዱስ ሚካኤል የሰማይ ሠራዊት አለቃቸው በብርሃናትም ላይ ሥልጣን የተሰጠው ስለ ሰው ልጆች በእግዚአብሔር ፊት የሚለምንና የሚማልድ ነው።

፴፻፫፤ እኛም ከጭንቅ እንዲያወጣን እንዲያድነንና ይቅር እንዲለን እንዲጠብቀን በቸር ነቱ እንዲመግብን አበላችንን እንዲደመስስልን ኃጢአታች

ወይደምስስ አበሳነ ወይሥረይ ለነ ጎጣውኢን ወያንጽሐነ እምጌጋይነ ወእምኩሉ ዳገግ ቲነ ዘገበርነ በአእምሮ ወበኢ ያእምሮ ወያድጎነነ እመከራሁ ለሰይጣን ወእምኩሉ ፍትወታ ቲሁ ዘያጠፍእ ነፍሰ ወሥጋ።

ሿ፯፤ ወይዕቀብ መንግሥተ ክርስቲያን በጽድቅ ወበሰላም ከመ ያኑሳ መዋዕሊሁ ለ..... ከመ ይኩንን ሕዝቦ በፍትሕ ወበርትዕ ወያግርር ፀሮ ወጸ ላእቶ ለያውድቅ ታሕተ እገ ሪሁ ፍጡነ በትንብልናሁ ለዝንቱ መልአክ ክቡር ሚካኤል አሚን።

ሿ፱፤ ወለነኒ ለሰማዕያን ያርጎቅ እምኔነ ኩሉ ምግባራ ቲሁ ለሰይጣን ፀርነ ዘያወርድ ውስተ ፍኖት መስሐቲት ወማህጉሊተ ነፍሳት ዘያወድቅ ውስተ ግበ ጎጢአት።

ሿ፻፤ ዘውእቱ ትምክሕት ወትዕቢት ነፋቄ ወሐሜት ትዕግልት ወትዝጎርት ሀይድ ወአጣዕዎ ተውኔት ወዝሙት ትውዝፍት እበድ ወሕመሚ ዐይን ግፍዕ ወተቃርኖ ቢጽ ወአስሕቶተ ጸላፂ ነፍሳቲነ ዘይንዑ በመሥገርት እኪት ወዘያወርድ ውስተ ግበ ሲኣል ታሕቲት ወይሰውረነ እግዚእ ብሔር ወይምርሐነ ውሱቲ

ንን እንዲያስተሠርይልን ከበደላችን እንዲያነፃን በዕውቀት ባለዕውቀት ከሰራነውም ስሕተታችን ከሰይጣንም መከራ ነፍሰና ሥጋን ከሚያጠፋ ከምኞቹ ሁሉ እንዲያድነን እንለምን።

ሿ፻፲፤ የክርስቲያንንም መንግሥት በሰላም እንዲጠብቅ የ..... ዕድሜውን እንዲያረዝም በሕዝቡ ላይ ቀና ፍርድ ይፈርድ ዘንድ በዚህ በቅዱስ ሚካኤል አማላጅነት ጠላቶቹን ፈጥኖ እንዲያጠፋለት በእውነት እንለምን አሚን።

ሿ፻፲፩፤ ለእኛም ለምንሰማው ወደ ስሕተት መንገድ የሚያወርድ ነፍሳትን የሚያጣፋ ወደ ኃጢአት ጉድጓድ የሚከት የጠላታችን የሰይጣንን ሥራውን ሁሉ ያርቅልን።

ሿ፻፲፪፤ ይኸውም ትምክህትና ትዕቢት መጠራጠርና ሐሜት ቅሚያና ኩራት ሸፍጥና ጣዖት ማምለክ ዘፈንና ዝሙት ስንፍናና ንፍገት ምቀኝነት ግፍና ባልንጀራን መቃወም ነው እንዲሁም ነፍሳችንን በረቂቅ ወጥመድ ከሚያጠምድ ከጠላት ስሕተት ወድቀን ወደ ሲኣል ከሚያገባ እግዚአብሔር ይሰውረን ወደ ሕይወትም ወደምታደርስ ወደ

ፍኖት ሠናይት ዘታበጽሐነ ውስተ ሕይወት ወይረሲ ጎዋጎወ ቤተ ክርስቲያን ርጎወ ወያርት ለነ በምሕረቱ ብዙኅ ወበአሚን ወየዐድመነ (፩) ዓመታት ወመዋዕለ ነዋኃተ ዘበሰላም።

ሿ፻፲፫፤ ይባርክ አንቅዕተ ማያት ወአፍላግ ያልህቅ ወያስምር ፍሬሃ ለምድር ያበጽሕ ለዘርዕ ወለማእረር።

ሿ፻፲፬፤ ወያጽንዕ አእሩጊከሙ ወየሀብከሙ ጎይለ ወየሐድስ ርሥእናከሙ ዘበጽድቅ።

ሿ፻፲፭፤ ይዕቀብ ወራዙቲከሙ ወይጸጉከሙ ትዕግሥተ ከመ ትትልዉ (፩) የሀብነ ዕድሜ አሠሮሙ ለአበው መንፈሳውያን።

ሿ፻፲፮፤ ያስምዕከሙ ቃለ ፍሥሐ ወሐሄት ዘይብል ንዑ ጎቤየ ቡሩካኑ ለአቡየ ትረሱ መንግሥተ ሰማያት ዘድልው ለከሙ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም።

ሿ፻፲፯፤ ወይክፍልከሙ ቁመተ እንተ የማን አመ ይመጽእ በሰብሐቲሁ ምስለ ኩሉሙ ቅዱሳን በትንብልናሃ ለእግዝእትነ ማርያም ድንግል ወላዲተ አምላክ።

ሿ፻፲፰፤ ይእቲ እንተ ኮነት ማጎደረ ለንጉሥ ሰማያዊ ወማጎበረ መላእክት ፍሡሐን

መልካም መንገድ ይምራን የቤተ ክርስቲያንንም በሮቿን የተከፈቱ ያድርግልን በቸር ነቱ ብዛት በሃይማኖት በሰላምና በፍቅር ለረጅም ዕድሜና ለብዙ ዓመታት ቀጠሮ ያብቃን።

ሿ፻፲፩፤ የምንጩንና የወንዙንም ውኃ ይባርክልን የምድርን ቡቃያዋን ፍሬዋን ያላድግ ለዘርና ለመከር ያድርስ።

ሿ፻፲፪፤ ሽማግሌዎቻችሁን ያዕና ኃይል ይስጣችሁ እርጅናችሁን በጽድቅ ያድስ።

ሿ፻፲፫፤ ጉልማሶቻችሁን ይጠብቅ የመንፈሳውያን አባቶቻችሁን አርአያ ፍለግ እንድትከተሉ ትዕግሥት ይስጣችሁ።

ሿ፻፲፬፤ ዓለም ላይፈጠር ለናንተ ያዘጋጀሁላችሁን መንግሥተ ሰማያት ትወርሱ ዘንድ ያባቱ ብሩካን ኑ ወደኔ የሚለውን የደስታ ቃልም ያሰማችሁ።

ሿ፻፲፭፤ ቅዱሳን መላእክት ሁሉ ከርሱ ጋራ ሁነው በጌትነቱ በመጣ ጊዜ በድንግል ማርያም አማላጅነት በቀኙ መቆምን ያድላችሁ።

ሿ፻፲፮፤ ይህችውም የሰማያዊ ንጉሥ ማደሪያ ነች ደስታን በተመሉ በማጎበረ መላእክትም አማላጅነት መልካሙን

ወሐዋርያት ንጹሓን አስራበ ወንጌሉ ለመድኃኒን ወሰማዕ ታት መዋዕያን እለ ተቀጽሉ አክሊለ ምዝጋና ዘብርሃን ወኩሎሙ ማኅበረ ጳውሎስ መስተጋድላን እለ አሥመርዎ ለእግዚአሙ በምግባር ንጹሕ ወጽኖይ እምእዳም እስከ ይእዜ።

፵፯፤ ጸሎቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወስእለቱ ለቅዱስ ገብርኤል ዜናዊ ትፍሥሕት የህሉ ምስሌክሙ በኩሉ አዝማን ወበኩሉ ዓመ ታት ወፈድፋደስ ይዕቀቦሙ ለ..... ይእዜኒ ወዘልፈኒ ወለዓለመ ዓለም አሚን።

፵፰፤ ለዛቲ መጽሐፍ ዘጸሐፋ በእዴሁ በሃይማኖት ጽኑዕ ወበልብ ጥቡዕ ለዘአ ጽሐፋ ወለዘአንበባ ወለዘተ ርገማ ወለዘሰምዐ ቃላቲሃ ጽላሎተ ክነፊሁ ለሚካኤል ሊቀ መላእክት ይኩኖሙ ሐገፋ።

፵፱፤ ወለዘተሰፈወ ተስፋ አመ ይቀውም ቅድመ አልፋ ያርፍቆ ውስተ ሕፅኑ ለኩኩሐ ሃይማኖት ኬፋ።

፶፤ ነፍሳተ ጳውሎስን አመ ሰን ዱኑ ብርሃን ይትዐጸፋ ለነፍስ ዕገሌ ህየ ይረሲ ምዕራፋ ወለ ነፍሳተ አበዊሁ ወአጎዊሁ ወአማቲሁ ወአጋቲሁ ለዓለመ ዓለም አሚን።

ዋጋ ይክፈላችሁ አዳኝ የማ ሆን የመድኃኒታችን የወን ጌሉ ጐርፍ በሆኑ በንጹሕን ሐዋርያት አማላጅነት የብር ሃን አክሊል በተቀዳጁ ባሽ ናፊዎች ሰማዕታት አማላጅ ነት ከአዳም ጀምሮ እስከ ዛሬ በንጹሕ ምግባር ጌታቸውን ባገለገሉ በማኅበረ ጳውሎስ አማላጅነት።

፵፯፤ የቅዱስ ሚካኤል ጸሎቱ ደስታን የሚያበስር የቅዱስ ገብርኤልም ልመ ናው በዓመቱም በወራቱም ከእናንተ ጋራ ይኑር ይልቁ ንም ወዳጁን ዕገሌን ይጠብቀው ዛሬም ሁል ጊዜም ለዘላለሙ አሚን።

፵፰፤ በሃይማኖት ፀንቶ በልቡ አምኖ ይህችን መጽሐፍ በእጁ ለጸፋት ለአጸፋ ትም ላነበባትም ለተረገማ ትም ቃሏንም ለሰማ የቅዱስ ሚካኤል የክንፎቹ ጥላ ጋሻ ይሁነው።

፵፱፤ በፈጣሪው ፊት በሚቆም ጊዜ ተስፋም ያደረገውን በሃይማኖት መሠረት በሚሆን በኬፋ አጠገብ ያስቀምጠው።

፶፤ የጳውሎስን ነፍሳት የብር ሃን በፍታን ልብስ በተጐና ጸፋ ጊዜ ለወዳጁ ለዕገሌም ነፍስ ማረፊያዋን እዚያው ያድርግላት ላባቱም ለናቱም ለወንድሞቹም ለእጎቹም ነፍስ በዚያው ያድርግላቸው ለዘላለሙ አሚን።

በስመ አብ ወወልድ ወመ ንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ዝንቱ ድርሳን ዘደረሰ አባ ደማቴዎስ ሊቀ ጳጳሳት ዘእለ እስከንድርያ ዘይትነብብ በዕለተ በዓሉ ለዐቢይ ወክቡር ወቅዱስ ሊቀ መላእክት ሚካኤል አመ ዐሠሩ ወሰኑይ ለወርኅ ኅዳር። ያርአየነ ኅይለ ወተአምረ ወክብረ ዘወሀቦ እግዚአብሔር እምኩሎሙ ቅዱሳን መላእክት ጸሎቱ ወበረከቱ የህሉ ምስሌን ለዓለመ ዓለም አሚን።

፩፤ አውሎግሶን አውሎግሶን አውልግሶን። ዐቢይ በዓል ለነ ዮም ኦ ፍቁራንየ ለንት ጋባእ ወንትፈሣሕ ወይትሐ ሠይ ልብነ ወናዕርፍ በዛቲ ዕለት ቅድስት።

፪፤ ወአነ ርኢክዎ ለዐቢይ ወክቡር ወኅያል ወልዑል ወመተንብል ወኒር ብፁዕ ወቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት የሀበኒ ቃለ ጥዑመ ዘመ ንፈስ ቅዱስ በከመ ይቤ ዳዊት በመዝሙር እስመ ለመ ላእክቲሁ ይኤዝዞሙ በእንቲ አከ ከመ ይዕቀቡከ በኩሉ ፍናዊከ ወበእደዊሆሙ ያነሥ ኡከ ለእመ ወሀቡከ መሥዋዕተ።

ይህ ድርሳን የእስክንድርያው ሊቀ ጳጳሳት አባ ደማቴዎስ የደረሰው የመላእክት አለቃ በሚሆን በገናናው በቅዱስ ሚካኤል በዓል ኅዳር ፲፪ ቀን የሚነበብ ነው። ከቅዱሳን መላእክት አብልጦ እግዚአብሔር የሰጠውን ክብሩን ታምራቱንና ኃይሉን ይግለጥልን ጸሎቱና በረከቱ ከሁላችን ጋር ለዘላለም ይኑር አሚን።

፫፤ አውሎግሶን ማለት አቤቱ ክፈትልኝ ወይም ግለጥልኝ ማለት ነው። ወንድሞቼ ሆይ ዛሬ ለእኛ ታላቅ በዓል ነውና ልባችንን ደስ እያለው እንሰብሰብ በዚችም በተቀደሰች ዕለት ከሥራችን ሁሉ ዐርፈን እንዋል።

፬፤ እኔም ገናና ክቡርና ኃያል ቸር አማላጅ የሆነ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልን አየሁት የጣፈጠ የመንፈስ ቅዱስን ቃል ይስጠኝ ዳዊት በመዝሙሩ መሥውዕት ብታቀርብ በእጃቸው እንዲያነሡህ በመንገድህም ሁሉ እንዲጠብቁህ ስለአንተ መላእክትን ያዛቸዋል እኮን እንዳለ።

፫፤ መልአክ እግዚአብሔር የሐጽሮሙ ለእለ ይፈርሁ እም ኔሁ ወያወፅእሙ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፬፤ መኑ ውእቱ ዝ መልአክ ዘየሐጽሮሙ ለእለ ይፈርሁ ለእግዚአብሔር ወያወፅእሙ ለእለ የእምኑ ቦቱ እኮኑ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በዛቲ ዕለት ይስእል ሎሙ ከመ ይምሐሮሙ እግዚአብሔር።

፭፤ ወይጺሊ ኅበ እግዚአብሔር ወይቄድሶሙ ወያነጽሐሙ ወይመርሐሙ ኅበ ፍኖተ ሕይወት ወብርሃን።

፮፤ አኮ በእንተ ጸድቃን ባሕቲቶሙ አላ ለኃጥአንሂ ይስእል ሎሙ ከመ ይምሐሮሙ እግዚአብሔር።

፯፤ ወለእመ ወሀበ ብእሲ አሐደ ኅብስተ ለነዳይ ኢይነ ውም በእንቲአሁ ማር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወለእመ ወሀበ ጽዋዐ ማይ ቄሪር ኢይነውም በእንቲአሁ። ወለእመ ሰመየ ወልዶ ወወለቶ በስመ ዚአሁ ለሚካኤል ኢይነውም በእንቲአሁሙ ቅዱስ ሚካኤል ወለዘይውህብ በስሙ ለነዳይ እስከ ፍተ አሐዱ ኅብስተ ወጽዋዐ ማይ

፫፤ የእግዚአብሔር መልአክ ለሚፈሩት ሁሉ አጥር ይሆናቸዋል። ቅዱስ ሚካኤልም ከሚፈሩት ሁሉ ያወጣቸዋል።

፬፤ እግዚአብሔር የሚፈሩትን እንደ አጥር ሆኖ የሚጠብቃቸው እንደዚህ መላክ ማነው? በእሱ የሚያምኑትን ከጭንቅ የሚያወጣቸው ማነው? ይህ ቅዱስ ሚካኤል አይደለምን ለምን በዚች ዕለት ከእግዚአብሔር ይቅርታን ያገኙ ዘንድ ይለምንላቸዋል።

፭፤ ወደ እግዚአብሔር ይጻይላቸዋል በሕይወት ጉዳና ይመራቸዋል፤ ያነጻቸዋል ያከብራቸዋልም።

፮፤ ይኸም ስለ ጸድቃን ብቻ አይደለም እግዚአብሔር እንዲምራቸው ለኃጥንም ይለምንላቸዋል እንጂ።

፯፤ ማንም ሰው ለችግረኛ አንዲት እንጀራ ቢሰጥ ስለእሱ ቅዱስ ሚካኤል ቸል አይልም ቀዝቅዛ ውሃም ቢሰጥ ስለእሱ አይቦዝንም ሴትም ብትሆን ወንድም ቢሆን ልጅ ቸን በስሙ የሠየመ ስለእነሱ ቅዱስ ሚካኤል አይዘነጋም በሱ ስም ቁራሽ እንጀራ ጥርኝ

ኢይነውም በእንቲአሁ ለዓለመ ዓለም።

፰፤ ወለእመ ፈቀድከሙ ታእምሩ ወታዕርፉ (፩) ወትስምዑ ነገሮ ለሚካኤል ስምዐ ኮንኩ አነ አቡክሙ ደማቴ ዎስ ወዐረጉ ኢየሩሳሌም ከመ እስግድ ለመስቀል ክቡር ወለመቃብረ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተንሥእ እሙታን።

፱፤ ይእቲኬ ዘታነግፈኒ እምላሕነ ቤተ ክርስቲያን ወእንተ አንሶሰወ ውስቴታ እግዚእን።

፲፤ ወበእኩ ቤተ ማርያም እሙ ለዮሐንስ ረድእ ወንጌላዊ ነጻርኩ ወረከብኩ መጽሐፈ ቅዱስ ዘጸሐፎ ዮሐንስ ወንጌላዊ ረድእ ወይብል ንባብ መጽሐፉ ዝንቱ ውእቱ ዘይረድአነ ወያጸንዐነ።

፲፩፤ ወረከብኩ ዘያሥተፌሥሐኒ በከመ ይቤ ዮሐንስ ወንጌላዊ ወሰማዕት ወይቤሶበ ቦእኩ አነ አንዘ ሀሎምስሌየ መልአክ እግዚአብሔር የሐውር ወውእቱ አርአየኒ ኰሎ መንክራተ ዘውስተ ሰማይ ወኰሎ ደይነ ብዙኅ ወአዕረገኒ ወወሰደኒ ወይቤለኒ ርኢ ደይነ መደንግፀ ዐቢይ ጥቀ።

ውሃ ለችግረኛ የሚሰጥ እሱ እስከ ዘላለም አይተወውም።

፰፤ የቅዱስ ሚካኤልን ነገር ስምታችሁ ታውቁ ዘንድ ብትፈቅዱ እኔ አባታችሁ ደማቴ ዎስ ምስክር ነኝ ከሙታን ተለይቶ ለተነሣው ለጌታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ መቃብር ለክቡር መስቀሉም እስግድ ዘንድ ኢየሩሳሌም ሄድኩ።

፱፤ እሷም ከኃዘናችን የምታጽናናን ጌታችንም በውስጧ የተመላለሰባት ቤተ ክርስቲያን ናት።

፲፤ ደቀ መዝሙሩ የሚሆን ወደ ወንጌላዊው ዮሐንስ እናት ወደ ማርያም ቤት ገብቼ ወንጌላዊው ዮሐንስ የጻፈውን መጻፍ አገኘሁና ተመለከትኩ የመጻፉም ንባብ የሚረዳንና የሚያጽናናን ይኸ ነው የሚል ነበር።

፲፩፤ ሰማዕትና ወንጌላዊ የሚሆን ዮሐንስ እንዳለው ደስ የሚያሰኝ ነገር አገኘሁ እኔም በገባሁ ጊዜ የእግዚአብሔር መልአክ ከእኔ ጋራ ይሄድ ነበር። እሱም በሰማይ ያለውን ታምራትና ብዙም የኩነኔ ቦታ አላየኝ ከዚያም አውጥቶ ወሰደኝና ይኸን ፈጽሞ የሚያስደነግጥ ታላቅ የኩነኔ ቦታ እይ አለኝ።

፲፪፤ ወዝንቱ ደይን ድርሕብ እምነ ዐዘቅት ታሕቲት ወሰ ማዕኩ ገፃረ ዐቢየ ከመ ድምፀ ማይ ብዙኅ ወዕቤሉ ለመል አክ ዘየሐውር ምስሌየ ንግረኒ እግዚእየ ምንትኑ ዝ ግብር ዘእሬኢ አነ ዘየዐርግ እምኔሁ ዐቢይ ጢስ ዘየዐርግ እምላዕለ ሠለስቱ ምእት እምልዮን ዘውእቱ ግበ እሳት ዘኢ ይበጽሕዎ በሠለስቱ ምእት ዕለት።

፲፫፤ ዓዲ ይወፅኡ አናብስተ እሳት ወአክይስተ እሳት እምሕንፋይ ዘውእቱ መሬተ ደይን ወእምሕንሲት ዘውእቱ መካነ ሥቃይ ወእምሕራንኮስ ዘውእቱ በርባሮስ ወሀየ ሀለዉ ዘኢይቂርር እሳት ወዘኢይ ነውሙ ዕፂያት።

፲፬፤ ወኢይወፅኡ ምዕረ እም ኔሁ ነፍሳተ ኃጥአን አእላፈ አእላፋት ወትእልፊተ አእላ ፋት ወኢይትሌዐሉ ላዕለ እም ድር ወይወርዱ ውስተ መት ሕተ ታሕቲት ዘደይን።

፲፭፤ ወይቤለኒ ውእቱ መል አክ ዘየሐውር ምስሌየ አ ዮሐንስ ፍቁርየ ወፍቁረ እግዚ አብሔር ርኢ ዐቢየ ደይነ ዘያ ደነግዕ እምኩሉ ደይን።

፲፮፤ ወዕቤ አሌ ሉሙ ለኩሉ ሉሙ ኃጥአን እለ ይወ ድይዎሙ ውስቴቱ ለዝንቱ ደይን።

፲፪፤ ይኸውም ቦታ ከታች ሞቼ አዘቅቶች እጅግ የጠለ ቀና የሰፋ ነበር። እንደ ብዙ ጅረትም ፍፍቱ ድምፅ ያለ ታላቅ ጩኸት ሰማሁ አብ ሮኝ የሚሄደውንም መልአክ ጌታዬ ይኸ እኔ እማየው ነገር ታላቅ ጢስም ከእሱ የሚወጣ ከ፫፫ ሚሊዮን ሚትር በላይ የሚሆን ይህ ምንድነው ንገ ረኝ አልኩት እሱ ግን በ፫፫ ቀን የማይደርሱበት የእሳት ጉድጓድ ነበር።

፲፫፤ ዳግመኛም የእሳት አን በሶችና የእሳት እባቦች ከሕን ፋይ ይወጣሉ ይኸውም የኩ ነኔ ቦታ ነው ከጎንሲትም ይኸውም የሥቃይ ቦታ ነው ከሕራንኮስም ይኸውም በርባ ሮስ ነው የማይጠፋ እሳት የማያንቀላፉ ትሉች ከዚያ አሉ።

፲፬፤ በብዙ ሚሊዮን የሚ ቆጠሩ የኃጥአን ነፍሳት ከዚያ ፈጽሞ አይወጡም፤ መትሐተ ታሕቲት ይወርዳሉ እንጂ።

፲፭፤ አብሮኝ የሚሄደውም መልአክ የእግዚአብሔር ባለ ሟል ወዳጄ ዮሐንስ ሆይ ከሌላው ሁሉ የሚያስደነግጠ ውን ታላቁን ደይን (ሲኦል) አስተውል አለኝ።

፲፮፤ እኔም ወደዚህ ደይን ውስጥ ለሚገቡት ለኃጥአን ሁሉ ወየላቸው አልኩ።

፲፯፤ ወዝንቱ የአኪ እም ኩሉ ደይን ዘርኢኩ እንከ ወራሕቡ ይኪውን መጠነ ኩላ ምድር ወዕመቃቲሁ ከመ ዝ ወአነ እንግረከ ኢይወፅእ እምኔሁ ኩሉ እኩይ።

፲፰፤ ወርኢኩ ላዕለ ኃጥአን ዘይወርድ መቅሠፍተ መከራ ከመ ክቡድ ወጽኑዕ ውእቱ ላዕለ እለ ይነብሩ ውስቴቱ።

፲፱፤ ወያወርዶሙ ድምፀ መፃቱ ለእግዚአብሔር ታሕተ ዕመቃቲሃ ዘሐረታቲሃ መጠነ ሠለስቱ ምእት ዕለት ይከውን እንዘ ይወርድ ሰብእ ወኢይ ትሌዐል በእመት። ወኩሉሙ ኃጥአን እሱራን እደዊሆሙ ወእገሪሆሙ ውስቴታ ወመንገ ዶሙ ለኩሉሙ ኃጥአን ኀቤሃ።

፳፤ ወአነ ዮሐንስ ሰበ ርኢኩ ዘይከውን ላዕለ እሉ በከይኩ ዐቢየ ብካየ በእንተ ኩነኔሆሙ ለኃጥአን።

፳፩፤ ወይቤለኒ ዝኩ መል አክ አ ዮሐንስ ፍቁረ እግዚአ ብሔር ኢትብኪ በእንተ ዝ እስመ ሀለወከ ዮም ትርኣይ ፍሥሐ እምነ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘላዕለ ሰማይ ንቡር ዕቦዩ ወክብሩ።

፳፪፤ ወእንዘ ይብለኒ ከመ ዝ መጽአ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እምሰማይ ዘንቡር ዲበ ርኢሉ አክሊለ

፲፯፤ ካየሁትም ሁሉ ይህ የደይን ቦታ የምድርን ስፋት ያህላል ጥልቀቱም በዚሁ ልክ ነው ከፋት ያለበት ሁሉ ከእሱ አይወጣም ብዬ እነግር ሃለሁ አለኝ።

፲፰፤ በኃጥአን ላይ የሚወር ደውን የመከራ መቅሠፍት አየሁ በዚያ ውስጥ ለሚኖሩ ከባድና ፅኑ መከራ ነበር።

፲፱፤ የእግዚአብሔር የመ ፃቱ ድምፅ ከጥልቀቷ በታች የሦስት ዓመት ቀን ጉዞ የሚያ ስኬድ ጉዳና ያወርዳቸዋል ሰውም ወርዶ በኃይሉ አይወ ጣም ኃጥአንም ሁሉ እጃቸ ውንና እግራቸውን ታሥረው በውስጧ ናቸው መንገዳቸ ውም ወደዚያው ነው።

፳፤ እኔ ዮሐንስም በእነሱ ላይ የሚሆነውን ሁሉ ባየሁ ጊዜ ስለ ኃጥአን ኩነኔ ታላቅ ልቅሶ አለቀስኩ።

፳፩፤ ይህም መልአክ የእግ ዚአብሔር ቅን ወዳጅ ዮሐንስ ሆይ ስለዚህ ነገር አታልቅስ የቅዱስ ሚካኤልን ሰማያዊ ክብሩንና ልዕልናውን እያየህ ዛሬ ደስ የምትሰኝበት ነገር አለና አለኝ።

፳፪፤ እንዲህ እያለ ሲነግረኝ ቅዱስ ሚካኤል በራሱ ላይ የክብር አክሊል ትቀዳጅቶ

ክብር ወቅድሚሁ ይሴብሑ መላእክት ቅዱሳን ወጸድቃን ወየሐውሩ ምስሌሁ ነቢያት ወሐዋርያት ጳጳሳት ወኢጲስ ቆጶሳት ወኩሉሙ ሰማዕታት ወይለብሱ አልባሰ ክብር ዘኢይትከህል ለነጽሮ።

፳፫፤ ወውስተ እደዊሆሙ አዕጹቀ ዘይት ወበቀልት ወዕፀ መስቀል ይሴብሑ ወያ ነብሱ ቅድሚሁ እስከ ይወርድ ኀበ ሰብአ ደይን።

፳፬፤ ወሶበ ወረደ ወቦአ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ውስቴታ ጠፍኡ እሳት ወጢስ ዘይመልእ ወአርመሙ ኩሉሙ አራዊት እለ ውስተ ደይን ወዘንተ ርኢኩ በይእቲ ሰዓት።

፳፭፤ ወሶቤሃ አውረደ ከንፎ ዘየማን ቅዱስ ወክቡር ወልቀል ወግሩም ሊቀ መላእክት ሚካኤል ውስተ ዕመቀ ደይን ወአውፅኦ እምህየ ዘአልቦ ጉልቀ ምሉዓነ እምጽንፈ ክንፋ ዘየማን ወአውፅኦሙ ላዕለ ምድር እምደይን ቅዱስ ወክቡር ወስቡሕ ሊቀ መላእክት ሚካኤል።

፳፮፤ ወመልአ ዐሠርተ ወክልኤተ ገራህተ ዘይእቲ ገነተ ሀገረ ዓዶም።

ከሰማይ መጣ በፊቱ መላእክትና ጸድቃን እያመሰገኑ ነቢያትም ሐዋርያትም ጳጳሳትም ሰማዕታትም ሁሉ ከእርሱ ጋር አብረው ይሄዳሉ ለማየት የማይቻል የክብር ልብስም ለብሰዋል።

፳፫፤ በእጃቸውም ዕፀ መስቀልና ዘምባባ ይዘው እያመሰገኑ በኩነኔ ቦታ ወዳሉት ሰዎች እስኪወርድ ድረስ በፊቱ ይዘምራሉ።

፳፬፤ ቅዱስ ሚካኤልም ወደ ሲኦል በወረደ ጊዜ መልተው የነበሩ እሳትና ጢስ ጠፋ በኩነኔውም ቦታ ያሉ አራዊት ሁሉ ጭጭ አሉ በዚያች ሰዓት ይኸንን አየሁ።

፳፭፤ በዚያው ጊዜ ከቡርና ታላቅ ባለግርማ የሆነ ቅዱስ ሚካኤል የቀኝ ከንፋን ወደ ጥልቁ ደይን ላከው ሚካኤልም ስፍር ቊጥር የሌላቸው ነፍሳት በቀኝ ከንፋ ከዳር እስከ ዳር መልቶ አወጣ።

፳፮፤ ከኩነኔው ቦታ የአወጣቸውም ነፍሳት ፲፪ቱን አውራጃ መላው ይህቺውም ኤዶም የተባለች ገነት ናት።

፳፯፤ ወካዕበ አውረደ ከንፎ ዘፀጋም ኀያል ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወአውፅኦ ዘይበዝሃ እምቀዳሚ።

፳፰፤ ወሰኦልም ሱራፌል ወኪሩቤል እሳታውያን ወጸድቃን እለ በአድባር ወበአታት ወገዳም ዘመጽኡ ምስሌሁ እምሰማይ ለመልአክ ያውርድ ሥልሰ ከንፎ ዘምሉዕ ምሕረተ እግዚአብሔር ላዕሌሁ።

፳፱፤ ወአውፅኦ ሥልሰ ዘአልቦሙ ጉልቀ ወአልቦ ዘይከል ጉልቆቶሙ መኑሂ ዘእንበለ ቅዱስ ወክቡር ወፍቁር ሊቀ መላእክት ሚካኤል ወሰኦሌ ምሕረት ለውሉደ ሰብእ እምኀበ እግዚአብሔር ንጉሠ ነገሥት ወእግዚአ አጋዕዝት ዘይነብር ዲበ ኪሩቤል ወሱራፌል ወዲበ አርባዕቱ እንስሳ ምሉዓነ አዕይንት።

፷፩፤ ወአልቦሙ መስፈርት ለእለ ወፅኡ እምውስተ ደይን ግሩም ወእምሲኦል መሪር መካነ ምንዳቤ ወኀዘን ወአኀዘሞሙ መላእክት ለጸድቃን ወኀፀብሞሙ በማየ ሕይወት መንጽሔ ኀጢአት ወሠራዩ አበሳ ወጌጋይ ወቀብዕሞሙ ቅብዕ ቅዱስ በትፍሥሕት ወበሐሢት ወአምጽእሞሙ

፳፯፤ ዳግመኛም ኀያል ቅዱስ ሚካኤል የግራ ከንፋን አውርዶ ከቀድሞው ይልቅ የሚበዙትን አወጣ።

፳፰፤ እሳታውያን ኩሩቤልና ሱራፌል ገዳማውያን ጸድቃን ከሰማይ አብረው የመጡት ሁሉ የእግዚአብሔርን ምሕረት የተመላ ከንፋን ሦስተኛ ጊዜ ያወርድ ዘንድ ይህንኑ መልአክ ለመኑት።

፳፱፤ ዐይናቸው ብዙ የሚሆነው በኪሩቤልና በሱራፌል ላይ አድሮ የሚኖር የገዥዎች ገዥ የነገሥታት ንጉሥ ከሚሆን ከእግዚአብሔር ዘንድ ለሰው ልጆች ምሕረትን ከሚለምን ከተወደደና ከከበረ ከቅዱስ ሚካኤል በቀር ማንም ማን ቆጥሮ የማይደርስባቸውና ቊጥራቸው የማይታወቀውን ሦስተኛ ጊዜ አወጣ።

፷፩፤ ከዚያ የኀዘንና የመከራ ቦታ ከሆነ ከሚያስፈራው ከደይን (ከሲኦል) የወጡት ስፍር ቊጥር ያልነበራቸውን ጸድቃንም መላእክት ወስደው ኃጢአትን በሚያስተሰርይ አበሳን በሚያነጸ በሕይወት ውሃ አጠቧቸው (አጠመቋቸው) በፍጹም ደስታም ቅብዓ ቅዱስን ቀብተው የትጉሃን

ኅበ ቅዱስ ወቡሩክ ወስቡሕ ወግሩም ሚካኤል ሊቀ መላእክት ትጉሃን።

፴፩፤ ወሶቤሃ ነሥአሙ ወአብጽሐሙ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ሰርዌሆሙ ለኃይላት ሰማያውያን ቅድመ እግዚአብሔር ለኩሎሙ ወሰገዱ ሎቱ ወአእኩትዎ ለዘመሐርሙ በጸሎቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፴፪፤ ወነዋ ወፅአ ቃል በይእቲ ዕለት ወበይእቲ ሰዓት እምውስተ መንጣላዕቱ ለአብ ዘይብል በጽሑቱ ወበስእሉቱ ለቅዱስ ሚካኤል መልአክ ምክርየ ወበእንተ ቅድስት ድንግል ማርያም እምየ በእንተ ጸድቃንየ ወበእንተ ኩሎሙ ቅዱሳን ሰማዕታት ምስለ እለ ገብሩ ፈቃዶ ለአቡየ እለ ሀለዉ ኃጥአን በዲበ ምድር ይድኅኑ ወይ በውኡ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም።

፴፫፤ ወሶቤሃ ነሥአሙ ወአብአሙ ውስተ ገነት ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፴፬፤ ወአነ ዮሐንስ ሶበርኢኩ ዘንተ ኩሎ ነገረ እንዘ ይወፅእ እመንጣላዕቱ ለአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ተፈሣሕኩ በእንተ ምሕረተ እግዚአብሔር አስተብቃዕኩ ወአእኩትክዎ ለአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ በእንተ

መላእክት አለቃ የሚሆን ወደ ቅዱስ ሚካኤል አመጧቸው።

፴፩፤ ያን ጊዜም የሰማያውያን መላእክት አለቃ የሚሆን ቅዱስ ሚካኤል ሁሉንም ወስዶ ክእግዚአብሔር ፊት አቀረባቸውና በቅዱስ ሚካኤል ጸአሎተ ምሕረት ላደረገ ላቸው ፈጣሪ ሰግደው አመሰገኑ።

፴፪፤ እነሆ በዚያች ዕለትና በዚያች ሰዓት ከአብ መጋረጃ ውስጥ እንዲህ የሚል ቃል መጣ የምክሬ አበጋዝ በሆነ በቅዱስ ሚካኤል ጸሎት በእናቱ በቅድስት ማርያም አማላጅነት በጸድቃንና በቅዱሳን በሰማዕታት ሁሉ ልመና ያባቱን ፈቃድ ከፈጸሙ ጋር በምድር ያሉ ኃጥአን ሁሉ ይድናሉ ወደ ዘለዓለም ሕይወትም ይገባሉ።

፴፫፤ በዚያን ጊዜም የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ወስዶ ገነት አገባቸው።

፴፬፤ እኔ ዮሐንስም ከአብ ከወልድ ከመንፈስ ቅዱስ መጋረጃ ውስጥ ይኸን ቃል ሲወጣ ባየሁ ጊዜ ስለእግዚአብሔር ቸርነት በጣም ደስ ተሰኘሁ በቅዱስ ሚካኤል ልመና ስለ ተደረገውም

ምሕረቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፴፭፤ ወይቤለኒ ዝኩ መልአክ አእምርኬ ኦ ዮሐንስ ፍቁረ እግዚአብሔር ከመፍሉጥ ዮም ዕለተ በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለወርኅ ሰኔ ቀዳማይ በዓሉ ወአመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለወርኅ ኅዳር ደጋሪይ በዓሉ።

፴፮፤ ወበውእቱ ዕለት ሢሞ እግዚአብሔር ላዕለ ኩሎ ዘሀሎ ውስተ ሰማይ በእንተ ትሕትናሁ ወተአዝዞቱ ወበእንተ ዘሞአ ለሰይጣን ጸላኤ ሠናያት ዘአስተሐቀሮ ለእግዚአ።

፴፯፤ ወካዕበ ይውህቦ ዐቢየ ክብረ ዘኢየሳልቅ አመ ትንሣኤ ሙታን በከመ ወህቦ ሢመተ በቀዳሚ ንፍኅተ ቀርን አመ የዐርግ ሰማየ።

፴፰፤ ወካዕበ በዳግም ንፍኅተ ቀርን ዘይብዝኅ እም ቀዳሚ ይውህቦ ዕቦየ ላዕለ ሐሳውያን አይሁድ እለ ሰቀልዎ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ በምክረ ሰይጣን።

፴፱፤ ወለኩሎሙ ዐላውያን እለ ይብሉ ኢተንሥአ ክርስቶስ እሙታን ታበቁ ምድር አፋሃ ወትውኅጦሙ።

ቸርነት ሁሉ አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስን ፈጽሜ አመሰገንኩ።

፴፩፤ ባልደረባ የተሰጠኝ ያም መልአክ የእግዚአብሔር ባለሟል ዮሐንስ ሆይ የቅዱስ ሚካኤል የበዓሉ ቀን ዛሬ የተለየ እንደሆነ ዕወቅ ይኸውም የመጀመሪያው በዓሉ ሰኔ ፲፪ ቀን ፪ተኛው በዓሉ ኅዳር ፲፪ ቀን እንደሆነም ተረዳ አለኝ።

፴፪፤ በዚሁም ዕለት እግዚአብሔር በሰማይ ካሉ ሁሉ በላይ አድርጎ ሾመው ስለትሕትናውና ስለ መታዘዙ ጌታውን የካደና የበጎ ሥራ ጠላት የሆነ ሰይጣንንም ድል ይነሣ ዘንድ ሥልጣን ሰጠው።

፴፯፤ ወደ ሰማይ ባረገ ጊዜ በመጀመሪያው ነጋሪት ድምፅ ሹመትን አንደሰጠ ሁሉ ዳግ መኛም ሙታን በሚነሡበት ጊዜ የማያልቅ ክብር ይሰጠዋል።

፴፰፤ ዳግም ሁለተኛው ነጋሪት ሲመታ በሰይጣን ምክር ኢየሱስ ክርስቶስን በሰቀሉ ከሐሳውያን አይሁድ ላይ በቀድሞው የበለጠ ክብርና ሥልጣን ይሰጠዋል።

፴፱፤ ክርስቶስንም ከሙታን ተለደቶ አልተነሣም የሚሉትን ዓመፀኞች ሁሉ ምድር አፋን ከፍታ ትውጣቸዋለች።

፱፻ ወዓዲ ለእለ ኢአምኑ ፍጹመ ትንሣኤ ሙታን ይወድዮሙ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ውስተ ማኅተመ ረሲዓን።

፱፻፲ ወፍቁራኒሁሰ ለዲያብ ሉስ ሐዘኑ ሶበ ተንሥኦ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ እም አፈ መቃብር ወሐሩ ውስተ ደይን።

፱፻፲፱ ወውእቱ አሰሮ ለብር ያል ውጎየሉ ለዲያብሉስ በፈቃደ እግዚአብሔር።

፱፻፲፱ ወለጸድቃንሰ ውሉደ ጥምቀት እለ የአምኑ ፍጹመ ትንሣኤ ሙታን ያበውአሙ ውስተ ገነት ውጎበ ክርስቶስ ወያዐርጎሙ ጎበ አብ ወይት ፌሣሕ በእንቲአሆሙ ወበእንተ ዘወሀቦ ሢመተ ለሚካኤል ሊቀ መላእክት ከመይፍርድ ላዕለ ሕያዋን ወሙታን።

፱፻፲፱ ወእንቲአሁ ይእቲ ሢመተ ወውእቱ እግዚአብሔር አብ ዘእምቅድመ ዓለም ወወልዱ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ ወጸራቅሊጦስ መንፈስ ቅዱስ ዘቀደሶ ለሊቀ መላእክት ሚካኤል በዐቢይ ክብር ዘኢይትከሀል ለነጊር።

፱፻፲፱ ወዘየዐቢ አምቀዳሚ ቀደሶ ወአዕበዮ ላዕለ ኩሉ

፱፻ ዳግመኛም ትንሣኤ ሙታንን ፈጽመው የማያምኑ ትን ቅዱስ ሚካኤል በዝንጉዎች ማኅተም አትሞ ወደ ሲኦል ያወርዳቸዋል።

፱፻፲ የዲያብሉስም ወገኖች ክርስቶስ ከመቃብር በመነሣቱ እያዘኑ ወደ ሲኦል ተቈለቁሉ።

፱፻፲፱ እሱም በአቸናፊው በእግዚአብሔር ኃይል ብርያልን አሠረው ዲያብሉስንም ድል አደረገው።

፱፻፲፱ ትንሣኤ ሙታንን የሚያምኑ በጥምቀት የተወለዱ ጸድቃንን ግን ወደ ገነት ያገባቸዋል አብም ከልጁ ከክርስቶስ ጋር ወዳለበት ያላርጋቸዋል ስለ እነሱም ደስ ይለዋል ለቅዱስ ሚካኤልም በሙታንና በሕያዋን ላይ ሥልጣን ይሰጠዋል።

፱፻፲፱ ይህቺውም የእሱ ገንዘቡ የምትሆን ናት እሱም ቅድመ ዓለም የነበረ እግዚአብሔር አብ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስና የባሕርይ ሕይወቱ መንፈስ ቅዱስም በማይመረመርና ሊነገር በማይቻል በታላቅ ክብር ቅዱስ ሚካኤልን የመረጠው እሱ ነው።

፱፻፲፱ በሰማይ ካሉ ሁሉ በላይ ከቀድሞ የበለጠ ማዕረግ

ዘሀሎ ውስተ ሰማይ ወወሀቦ ዘንተ ኩሎ ተአምረ ወመንክረ በኩሉ ዓመት አመዐሡሩ ወሰኑዩ ለወርኅ ጎዳር።

፱፻፲፱ ወይነብር ዲበ መንበረ ሰብሐቲሁ ወዲበ ሠረገላ ኪሩ ቤል ወሱራፌል ወይፌንዎ ለሊቀ መላእክት ሚካኤል ላዕለ ኩሉ ለለ አሐዱ አሐዱ እምኔሆሙ በበዕበዮሙ ወበበክብሮሙ ይቀውሙ ዐውደ መንጠላዕቱ ለአብ።

፱፻፲፱ ወሶበ ወፅአ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እምነ መንጠላእቱ ለአብ ረከበሙ ለኩሎሙ በበማኅበሮሙ ለእለ ውስተ ሰማይ ወለኩሎሙ ጸድቃን ወሰማዕት እለ አሥመርዎ እምአዳም ቀዳሚ ብእሲ ወኩሎሙ ተጋቢአሙ ያነብሱ ወይሴብሐ በበማኅበሮሙ ወይነብሩ በቅድሚሁ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በፍሥሐ እግዚእን በከመርእየ ዐይንክ በፍሥሐ ወበሐሜት አየሐንስ ፍቁረ እግዚአብሔር።

፱፻፲፱ ይእዜሰ ይትፈትሐ አናቅጸ ደይን ወግብ ዕሙቅ ዘያፈርህ ወኩሉ ነፍስ ይተጋባእ ውስተ አሐዱ ግብ በምሕረቱ ለእግዚአብሔር ዘይእቲ ገነተ ዓዶም።

፱፻፲፱ ዓዲ በዕለተ በዓሉ ይመጽእ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ

ሰጥቶ አከበረው በዓመት በዓመቱ በጎዳር ፲፪ ቀን ድንቅ ድንቅ ታምራት ያደርግ ዘንድ ሥልጣን ሰጠው

፱፻፲፱ በጌትነቱ ዙፋን የተቀመጠ በኪሩቤልና በሱራፌል አድሮ የሚኖር ቅዱስ ሚካኤልን በሁሉ ዘንድ የሚልከው እያንዳንዳቸው ከእንሱ በየመዓርጋቸውና በየክብራቸው ከአብ መጋረጃ ውጭ ከሚቆሙት ሁሉ በላይ ከፍከፍ አድርጎ መረጠው።

፱፻፲፱ ቅዱስ ሚካኤልም ከአብ መጋረጃ ውስጥ በወጣ ጊዜ በሰማይ ያሉ ሁሉ በየወገናቸው ከቀደመ ሰው ከአዳም ጀምረው ያገለገሉት ጸድቃንና ሰማዕታትም ሁሉ ተባብረው አገኛቸው በየወገናቸው ሁሉም ተሰብስበው በማኅበር ይዘምራሉ ያመሰግናሉ የእግዚአብሔር ባለሟል ዮሐንስ ሆይ ዓይንህ እንደሚያየው በቅዱስ ሚካኤል አጠገብ ከጌታ በሚገኝ ፍጹም ደስታ ይኖራሉ።

፱፻፲፱ ከእንግዲህም የኩነኔ በሮቸና የሚያስፈራ ጥልቅ ጉድጓድም ይከፈታል ነፍስም ሁሉ በእግዚአብሔር ቸርነት ወደ አንድ ቦታ ይሰበሰባል ይህቸውም ኤዶም ገነት ናት።

፱፻፲፱ ዳግመኛም በበዓሉ ቀን ቅዱስ ሚካኤል ይመጣና

መላእክት ወያወርድ አክና ፊሁ ውስተ ደይን በሥምረተ እግዚአብሔር ሎቱ ስብሐት ወያወሶሎሙ ውስተ ምድር ወይከውኑ ኃጥአን ሠራዊተ ሚካኤል ዘውእቱ ሊቀ መላእክት እለ መሐሮሙ ወተሳህሎሙ ወእለ አውፅአሙ በአክና ፊሁ በአሐቲ ጊዜ እልፍ አእላፋት ወትልፊተ አእላፋት እለ አልቦሙ ጉልቀ።

፶፫፡ ወብዙኃን ነፍሳተ ኃጥአን እለ አውፅአሙ በእንተ ዘመሐሩ ኅዳጠ ለነዳያን ወለ ምስኪናን በእንተ ትንሣሔሁ ቅድስት ወውድስት እንተ ይእቲ ሰንበተ ክርስቲያን።

፶፩፡ እመሂ በብዙኅ ወእመሂ በውጉድ አው አሐደ ኅብስተ አው እስከ ግማስ ኅብስት ወእስከ ጽዋዐ ማይ ቂሪር ጥቀኒ ዘይውህብ ለነዳይ በይእቲ ዕለተ ሰንብተ ክርስቲያን ቅድስት ስብሐት ወውድስት እው እመንየ ዕብል ከመ ይምሕሮሙ እግዚአብሔር ወያበውእሙ ወያወርሶሙ መንግሥተ ሰመያት የዐቅቦሙ ወያድኅኖሙ እመን ሱት ወእመከራሁ ለሰይጣን።

፶፪፡ ወዓዲ ይትባረክ ቤቶሙ ወውሉዶሙ ወጥሪቶሙ በጸሎታ ለሰንበተ ክርስቲያን ቅድስት።

የክብር ባለቤት በሆነ በእግዚአብሔር ፈቃድ ክንፎቹን ወደሲኦል ያወርዳል ኃጥአን ንም ወደ አዲሲቱ ምድር ያወጣቸዋል ይኸውም የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤል ሠራዊት ይሆናሉ ይቅርታ የተደረገላቸውና ምሕረት አግኝተው በአንድ ጊዜ በክንፉ ያወጣቸው ስፍር ቁጥር የሌላቸው እልፍ አእላፋት ናቸው።

፶፫፡ የቅድስት ትንሣሔው መታሰቢያ በሆነች በከበረች ስለ ሰንበት ክርስቲያን ለችግረኞችና ለድሆች የመፀውቱ ከሲኦል ያወጣቸው የኃጥአን ነፍሳትም እጅግ ብዙ ናቸው።

፶፩፡ ብዙም ቢሆን ጥቂት ወይም አንድ እንጀራም ቢሆን ግማሽ እንዲሁም አንድ ጽዋ ቀዝቃዛ ውሀ እንኳ ቢሆን በዚች በከበረች ሰንበተ ክርስቲያን ዕለት ለድሃ የሰጠ እግዚአብሔር እንዲምራቸው መንግሥተ ሰማያትንም እንዲያወርሳቸው ከሰይጣንም መከራ ከጥፋቱም ሁሉ ጠብቆ እንዲያድናቸው አወን እውነት እላለሁ።

፶፪፡ ሁለተኛ በዚች በቅድስት ሰንበት ክርስቲያን ጸሎት ቤታቸውም ልጆቻቸውም ገንዘባቸውም ይባርክላቸዋል።

፶፫፡ ዓዲ ለእመ ወሀብ ብእሲ ለነዳያን ወለምስኪናን በአንተ ስመ ሚካኤል ወገብርኤል ወ በስሞሙ ለዕሥራ ወዐርባዕቱ ካህናተ ሰማይ ወአርባዕቱ እን ስሳ ወበሰማ ለእግዝእትን ቅድስት ወንጽሕት ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ ወበእንተ ስመ ኩሎሙ ጸድቃን ወሰማዕት ወኩሎሙ ቅዱሳን እለ ተቀትሉ በእንተ ስሙ ለክርስቶስ ያወፅአሙ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በኅይለ እግዚአብሔር አምላኩ።

፶፩፡ ወበእንተ ዘወሀቡ አሐደ ኅብስተ ለነዳይ ወለምስኪናን በስሙ ለሊቀ መላእክት ሚካኤል ይስእልሎሙ ከመ ኢይ ደይዎሙ ውስተ ደይን።

፶፪፡ ወይወስዶሙ ኅብ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ ይርከቡ ሣህለ ወምሕረተ ወሥርየተ ኅጢአቶሙ በኅብ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ እመሂ ክርስቲያናዊ “ወእመሂ አረማዊ ወእመሂ እለ ይስእሉ ኅብ እግዚአብሔር እምአይሁድ”።

፶፫፡ ወለኩሉ ዘይገብር ሠናየ በእንተ ስመ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ኢየሁድኅሙ መሐሪ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር።

፶፬፡ ወእምዝ ይትከወስ ኩሉ ኅይለ ሰማያት ወምድር ወኩሎሙ ጸድቃን ወሰማዕት ይስእሉ ኅብ እግዚአብሔር

፶፫፡ ዳግመኛም በሚካኤልና በገብርኤል ስም ለችግረኞችና ድሆች የሰጠ ቢኖር በሃያ ዐራቱም ካህናተ ሰማይ ስም በዐራቱ እንስሳም ስም አምላክን በወለደች በእግዝእትን ማርያምም ስም በጸድቃንና በሰማዕታትም ስም ስለ ክርስቶስ ስም በተገደሉ በቅዱሳንም ሁሉ ስም የሰጡትን ሁሉ በአምላኩ በእግዚአብሔር ኃይል ቅዱስ ሚካኤል ያወጣቸዋል።

፶፩፡ ለተራቡና ለችግረኞች በቅዱስ ሚካኤል ስም አንድ እንጀራ ስንኳ ቢሰጡ ወደ ሲኦል እንዳይጥሏቸው ይለምንላቸዋል።

፶፪፡ ይቅርታንና ምሕረትን ያገኙ ዘንድ ኃጢአታቸውም ይሰረይላቸው ዘንድ ወደ ጌታችን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ይወስዳቸዋል ክርስቲያንም ወይም አረማዊም ቢሆን ወደ እግዚአብሔር ከሚለምኑ ከአይሁድ ወገን ቢሆን።

፶፫፡ በቅዱስ ሚካኤል ስም ደግሥራ የሠራ ሁሉ የእግዚአብሔር ልጅ መሐሪው ይቅርባዩ ክርስቶስ አይጥለውም።

፶፬፡ ከዚህም በኋላ ሰማይና ምድር ይነዋወጣሉ ጸድቃንና ሰማዕታትም ሁሉ ወደ እግዚአብሔር

አብ ውጎበ ቅዱስ ሚካኤል በከመ ርኢከ።

፶፰፤ ወበይእቲ ሰዓት ይስ እሉ ጎበ እግዚአብሔር ከመ ይምሐሮሙ ለኩሎሙ እለ ይስእሉ ሎሙ ወለእመ መሐሩ ነዳያነ ወምስኪናነ በዲበ ምድር ወበሣልስ ያወ ፅእሙ በእንተ ስመ ጸድቃን ወሰማዕት ወቅዱሳን።

፶፱፤ ወከመ ዝ ይገብር ብዙጎ ኩሎ ጊዜ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እምት ንሣኤ ክርስቶስ እስከ ዛቲ ዕለት ወእስከ ደጋሪት ዕለት ለዓለመ ዓሓለም።

፷፤ አ አጎውዮ ስምዑኒ እንግርክሙ ወአጽምዑኒ በእ ዝነ ልብከሙ ወግበሩ ተዝካሮ ለቅዱስ ወክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ከመ ትርክቡ ሕይወተ ዘለዓለም ወፍሥሐ ዘኢየሳልቅ።

፷፩፤ ወኢየሳድጎሙ ከመ ዝ እንዘ ይገብር ኩሎ ዓመተ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለወርጎ ጎዳር።

፷፪፤ ወእምዝ ይወስዶሙ ለአብያተ ክርስቲያናት ጎበ ቤተ ምሕረት ውጎበ ሀገር ቅድስት ኢየሩሳሌም ሰማያ ዊት በከመ ምግባሮሙ።

አብሔር አብና ወደ ቅዱስ ሚካኤል ይለምናሉ።

፶፰፤ ዮሐንስ ሆይ እንዳየ ኸው ሁሉ በዚች ሰዓት ለሚ ለምንላቸው ሁሉ ይቅርታን ያደርግላቸው ዘንድ ወደ እግ ዚአብሔር ይማልዳሉ በዚህ ዓለም ለድሆችና ለችግረኞች ስለ መጸወቱ በሦስተኛውም ጊዜ ስለጸድቃንና ስለ ሰማዕ ታት ስም ያወጣቸዋል።

፶፱፤ እንግዲህ ቅዱስ ሚካኤል ሁል ጊዜ እንደዚሁ ከክ ርስቶስ ትንሣኤ እስከዚች ዕለት እስከ ዕለተ ምጽአትም ድረስ ለዘላለም ብዙ ታምራት ይሠራል።

፷፤ ወንድሞች ሆይ የምነግ ራችሁን ስሙኝ በዕዝነ ልቦና ችሁም አድምጡኝ የቅዱስ ሚካኤል ዝክሩን መታሰቢያ ውን አድርጉ የዘለዓለም ሕይ ወት ታገኙ ዘንድ የማያልፍም ደስታ ትወርሱ ዘንድ።

፷፩፤ ቅዱስ ሚካኤልም በያ መቱ በጎዳር ፲፪ ቀን እንዲህ እያደረገ አይተዋቸውም።

፷፪፤ ከዚህ ቀጥሎ የቤተ ክርስቲያን ወገኖች የሆኑት ሁሉ እንደ ሥራቸው ወደ ምሕረት ቤት ወደ ቅድስት ሀገር ወደ ኢየሩሳሌም ሰማያ ዊት ይወስዳቸዋል።

፷፫፤ ወእምዝ ይበውእ ጎበ መንጠላእቱ ለአብ ማር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወይ ሰግድ ታሕተ መንበሩ ለአብ በይእቲ ዕለት በእንተ ምሕ ረቱ ሰማያዊት ወምድራዊት።

፷፬፤ ወበእንተ አንቅዕተ ማያት ወአዕጸዳተ ወይን ወፍ ሬያተ ምድር ወበእንተ ነፍስ ኩሉ ዕጋለ እመሕያው እለ ሀለዉ ዲበ ምድር ወበእንተ ኩሉ እንስሳ ወአራዊት ወአዕ ዋፈ ሰማይ ወዓሣተ ባሕር ወኩሉ ዘይትሐወስ ውስተ ባሕር ይሰግድ በተጋንዮ ኩሎ ዕለተ ጎበ እግሩ ለአብ አበ ኩሉ ምሕረት ወኢይትነሣእ እስከ ይትዌከፍ ስእለቶ ወእስከ ይውሀቦ አብ ምሕረተ ወሕይወተ ለዕጋለ እመሕያው ወለእንስሳ።

፷፭፤ ወመላእክትኒ እለ የዐቅቡ ምሕረተ ለምድር ይት ጋብኡ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለወርጎ ጎዳር ኩሎ ዓመተ ውስተ ገጸ መንጠላዕቱ ለአብ እስከ ይወፅእ እምውስተ መን ጠላዕቱ ለአብ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘይስ እል ምሕረተ ለሰብእ ወለኩሉ ነፍስ።

፷፫፤ ከዚህም በኋላ ቅዱስ ሚካኤል ወደ አብ መጋረጃ ውስጥ የገባል በዚች ዕለት ምድራዊትና ሰማያዊት ስለ ሆነች ምሕረቱም ከመንበሩ በታች ይሰግዳል።

፷፬፤ ስለ ውሀ ምንጮች ስለ ወይን ቦታዎችና ስለ ምድር ፍሬዎች በምድር ላይም ስለ ሚኖሩ ስለ ሰው ልጆች ነፍስ ሁሉ ስለ እንስሳትም ስለ ሰማይ ወፎችም ስለ ባሕር ዓሣዎችም በባሕር ውስጥም ስለሚንቀሳቀሱ ሁሉ የምሕ ረት ባለቤት ከሆነ ከአብ ዙፋን በታች ሁልጊዜ በማመ ስገን ይሰግዳል ልመናውንም እስኪሰማውና የምሕረትንም ቃል እስኪያስተላልፍለት ድረ ስ ከእግረ መንበሩ ሥር አይ ነሣም።

፷፭፤ ለዚህ ዓለም ምሕረትን የሚለምኑ መላእክትም በያመ ቱ በጎዳር ፲፪ ቀን በእግዚአብ ሔር የዙፋን ዓውደ ምሕረት ዙሪያ ተሰብስበው ለሰውና ለእንስሳትም ሁሉ ምሕረትን የሚለምን ቅዱስ ሚካኤል ከአብ መጋረጃ ውስጥ እስኪ ወጣ ድርስ ይጠባበቃሉ።

፳፮፤ ወሶበ ወፅኦ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እምወስተ መንጣላዕቱ ለአብ መላእክት ይኔጽፋ ዘወሀቦ ልብስ አብ መሓሪ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እስመ መልአክ ሰርዌሆሙ ወመልአክ ሰላምሙ ወሣህ ሎሙ ወሊቆሙ።

፳፯፤ ወበእንተ ዝ የአምሩ እሙንቱ መላእክት እለ የዐቅቡ ምሕረተ ለምድር ከመ መሓሪ ሰብኦ ወእንስሳ በአምሳላ ውእቱ ልብስ ዘለብሶ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወይፈልጡ ዘይከ ውን በዲበ ምድር።

፳፰፤ ወይትፊሥሒ ዐቢየ ትፍሥሕተ በዲበ ምድር በእንተ ኩሉ ነፍስ ዕንላ እመሕ ያው።

፳፱፤ ወይእዜኒ ኦ ዮሐንስ ፍቁረ እግዚአብሔር ብፁዓን እለ ይኒልዩ ምሕረተ ለነዳያን ወለምስኪናን በእንተ ስመ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፷፩፤ ወዓዲ ኣነ ዕብላክ ኦ ዮሐንስ ለእመ ኅለዮ ወሐሰቦ ወአጽሐፎ ለዝንቱ መጽሐፍ ዘመንክር ወመድምም ወፅፁ ቡብ ነገሩ ወለእመ ወሀቦ ለቤተ ክርስቲያን መባእ እመሂ ዕጣን አው ሠምዐ አው ካልኦ ሰርጐ በእንተ ስመ

፳፯፤ ቅዱስ ሚካኤልም ከአብ መጋረጃ ውስጥ በወጣ ጊዜ (ቸር) መሓሪ አብ ለቅዱስ ሚካኤል የሰጠው ልብ ሱን እኒያ መላእክት ይመለከ ታሉ ይቅርታን የማግኘት ምልክታቸው ነውና።

፳፰፤ ስለዚህ እኒህ መላእክት በምድር ላይ ምሕረት እንደተደረገ ሰውንም እንስሳንም ይቅር እንዳለ በዚህ ዓለምም የሚሆነውን ሁሉ ለይተው ቅዱስ ሚካኤል በለ በሰው ልብስ አምሳል ያውቁታል።

፳፱፤ ስለዚህ በዚህ ዓለም ይቅርታ ለተደረገለት ስለሰው ልጅ ነፍስ ሁሉ ታላቅ ደስታ ያደርጋሉ።

፷፩፤ የእግዚአብሔር ባለሟል ዮሐንስ ሆይ ዛሬም ለችግረኞችና ለጦም አዳሪዎች በቅዱስ ሚካኤል ስም ምጽዋት ለመስጠት የሚያስቡ ንዑዳን ክቡራን ናቸው።

፷፪፤ ዮሐንስ ሆይ ዳግመኛም እንግርሃለሁ ምሥጢሩ ድንቅ የሆነ ይኸንን መጽሐፍ ያጻፈ ቢኖር በቅዱስ ሚካኤል ስም ለቤተ ክርስቲያን ዕጣን ወይም ስም ወይም አልባሳት (መጐናፀፊያ) ልዩ ልዩ ንዋየ

ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወኩሉ ዘገብረ ሠናየ እስከ አሐዱ ኅብስት ወእመ አኮ እስከ ጽዋዐ ማይ ቈረር ዘወሀቦ ሰብእ በእዲሁ ለነዳይ ኢይነውም በእንቲኣሁ።

፷፫፤ ወለእመኒ ኮነ ኅጢአቱ ብዙኅ ከመ ጥፃ ባሕር ወከመ ሣዕረ ገዳም ይትገደግ ሎቱ ኅጢአቱ ወለእመኒ ሞተ ወቀርቦ ኅብ ደይን ይከውን ከመ ዘውስተ ቤት ወኢይውዲ እስከ ይፈቅድ እግዚአብሔር ይምሐሮ በስእለቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፷፬፤ ወይእዜኒ ኦ ዮሐንስ ፍቁረ እግዚአብሔር ለእመ ኅለዮ ወሐሰቦ ሰብእ ለዝንቱ መጽሐፍ ክቡር ወመንክር ወይጽሕፎ ወያበውኦ ለቤተ ክርስቲያን አው ያነብሮ ውስተ ቤቱ በተአምኖ ቃለ እግዚአብሔር ኢይመጽእ ኅቤሁ ሕማም ወረኃብ።

፷፭፤ ወኢይበውኦ ውስተ ቤቱ ወኢውስተ እንስሳሁ ኢአርዌ ርኩስ ወኢይበውኦ ውስተ ምድሩ አንጺዋ ወኢ አንበጣ ወኢደጎብያ ወኢዕጺያት ወኢሐሰክ ወኢአድባሪክ ወኢአድገ መንፌ ወኢአደዴርማን ወእሉ ኩሎሙ ኢይክሉ መጺኦ ውስተ ማጎደሩ።

ቅድሳት የሰጠ ቢኖር አንዲት እንጀራ ወይም አንዲት ጽዋ ቀዝቅዛ ውሃ ለችግረኛ የሰጠ ቢኖር ስለእሱ ቅዱስ ሚካኤል ቸል አይልም።

፷፮፤ ኃጢአቱም እንደ ባሕር አሸዋ አንደ ዱር ሣር ቢበዛ ይሠረይለታል ቢሞትና ወደ ኩነኔ ቢቀርብም እንደ ቤተሰብ ይሆናል እንጂ በቅዱስ ሚካኤል አማላጅነት እግዚአብሔርን ፈቅዶ እስኪምረው ድረስ አይቃጠልም።

፷፯፤ የእግዚአብሔር ባለሟል ዮሐንስ ሆይ አሁንም ድንቅ ምሥጢር ያለበትን ይኸንን መጽሐፍ አስቦ የጻፈው ለቤተ ክርስቲያንም መግልገያ የሰጠው ወይም በእግዚአብሔር ቃል አምኖ በቤቱ ያስቀመጠው ቢኖር በሽታም ረሀብም ወደ እሱ አይመጣም።

፷፰፤ ወደ ቤቱና ከብቶቹ ወዳሉበት ቦታ ርኩስ አውሬ አይገባም በእርሻውም አይጥ አንበጣ ኮቤ ተምች ትል ዋግ አመዳይ ውርጭ አይደርስም እነዚህ ሁሉም ወደ እሱ አድራሻ ፈጽሞ ሊጠጉ አይችሉም።

፩፱፤ ወኢሐማመ ምስኪን ዘውእቱ ረኃብ ኢይበውእ ውስተ ቤቱ ኀበ ሀሎ ዝንቱ መጽሐፍ ለዓለመ ዓለም ወለ ትውልደ ትውልድ እስከ ለዓለም ወእስከ አርባዕቱ ትውልድ።

፩፳፤ ወኢይከውን ሕጻተ ማይ ወኢሞተ ላሕም ወኢብ ድብ በሰብእ እስመ ስመ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ይከውኖ ረዳኤ በኅይሉ።

፩፳፩፤ ወቅዱስ ሚካኤል ይስእል ወይጼሊ ኀበ እግዚአብሔር በእንተ ኩሎም ለነፍሳት እለ ይገብሩ ተዝካሮ ወይ ከድኖሙ በጽላሎተ ክነፊሁ በኃይሉ ወበጽንዑ ወበጸጋሁ ወበሥምረቱ እስከ ለዓለመ ዓለም።

፩፳፪፤ ወለእመ አጽሐፊ ሰብእ ዘንተ መጽሐፊ ወአስማተ መንፈስ ቅዱስ ዘሀሎ ወስተ ዝንቱ ድርሳን ዘቅዱስ ወክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዐቢይ ወልዑል ኢይትፈለጥ ወኢይትሌለይ እምዝንቱ መጽሐፊ ድርሳኑ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፩፳፫፤ ወለእመ አንበበ ዘንተ መጽሐፊ እምርእሱ እስከ ተፍጻሚቱ በዕለተ በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዐቢይ ወክቡር ወልዑል እመላእክት ቅዱሳን በእንተ ዕበዩ

፩፱፤ የችግረኞች በሽታ የሆነ ረሀብም ይኸ መጽሐፍ ወዳለበት እስከ አራትና አምስት ትውልድ ድረስ ወደ ቤቱ ለዘለዓለም አይገባም።

፩፳፤ የውሃ ድርቀት የእንስሳት እልቂት በሰውም ዘንድ አባር ቸነፈር ተስቦ አይመጣም የቅዱስ ሚካኤል ስም ኃይልና ረዳት ይሆነዋልና።

፩፳፩፤ የቅዱስ ሚካኤል ዝክሩንና መታሰቢያውን ለሚያደርጉ ሁሉ ወደ እግዚአብሔር እየጸለየ ይለምንላቸዋል በፍቅሩና በጸጋው በኃይሉና በጠንካራ ክንዱ በክንፉም ጥላ ለዘለዓለም ይከልላቸዋል በቸርነቱም ይጠብቃቸዋል።

፩፳፪፤ ታላቅ ክቡርና ልዑል የሚሆን በዚህ በቅዱስ ሚካኤል ድርሳን የሚገኘውን አስማተ መንፈስ ቅዱስ ሳይለይ ይህን መጽሐፍ ያጻፈ የመላእክት አለቃ የሚሆን ቅዱስ ሚካኤል ከዚህ መጽሐፊ ዱርሳን ፈጽሞ አይለይም።

፩፳፫፤ ይኸን መጽሐፍ ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ በቅዱስ ሚካኤል በዓል ቀን የሚያነብ ሰው ቢኖር ስለ ክብሩ ስለ ገናንነቱና ከቅዱሳን መላእክት በላይ አክብሮ ስለ

ወልዕናሁ ለሊቀ መላእክት ሚካኤል ዘወሀቦ እግዚአብሔር እሎንተ አስምተ።

፩፱፤ ዓዲ እለ ይትአመኑ በእሉ አስማት ወቃላቲሆሙ ክቡራት መፍትው ይግቡሩ ተዝካሮ ዐሠርተ ወአርባዕተ ጊዜያተ።

፳፤ ዘተህክሎ ይግበር ኩሎ ዐሠርተ ወዐርባዕተ ዕለታተ ወዘኢይከልስ ይግበር ኩሎ አርባዕተ ዕለታተ ያብዕል።

፳፩፤ እምኩሎስ ዘይቀድም ዐቢይ በዓሉ አመ አሡሩ ወሰኑዩ ለኅዳር ወእምዝ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለሠኔ ወእምዝ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለነሐሴ ወእምዝ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለታኅሣሥ ይግበሩ እሎንተ በተጠናቅቆ።

፳፪፤ ወካልአንሰ በዓላቲሁ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለጥር ወእምዝ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለየካቲት ወእምዝ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለመጋቢት ወእምዝ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለሚያዝያ ወእምዝ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለግንቦት ወእምዝ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለሐምሌ ወእምዝ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለመስከረም ወእምዝ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለጥቅምት ወእምዝ አመ ዐሡሩ

ሾመው እግዚአብሔር ለቅዱስ ሚካኤል የሰጠውን ይኸንን ስመ አምላክ አይለይ።

፩፱፤ ይልቁንም በእነዚህ በከበሩ በእግዚአብሔር ስሞች የሚታመኑ ፲፬ ቀን የመታሰቢያ ዝክሩን ማድረግ ይገባቸዋል።

፳፤ የሚቻለው ዐሥራ ዐራቱን ዕለታት ያክብር የማይቻለው ግን ዐራቱን ዕለታት ሊያክብር ይገባዋል።

፳፩፤ ከሁሉ አስቀድሞ ታላቅ በዓሉ ኅዳር ፲፪ ቀን ነው ቀጥሎም ታላቅ በዓሉ ሰኔ ፲፪ ቀን ነው ከዚያም ነሐሴ ፲፪ ቀን ነው ከዚያም ታኅሣሥ ፲፪ ቀን ነውና እነዚህን በጥንቃቄ ያክብሩ።

፳፪፤ ሌሎቹ በዓላቶቹ ግን ጥር ፲፪ ቀን የካቲት ፲፪ ቀን መጋቢት ፲፪ ቀን ሚያዝያ ፲፪ ቀን ግንቦት ፲፪ ቀን ሐምሌ ፲፪ ቀን መስከረም ፲፪ ቀን ጥቅምት ፲፪ ቀን ናቸው። ከዚህም ቀጥሎ ኅዳር ፲፫ ቀን የአእላፍ መላእክት በዓል ሲሆን ታኅሣሥ ፲፱ ቀን ደግሞ

ወሠሉሱ ለጎዳር በዓሎሙ ለአ
እላፍ ትጉሃን መላእክት ወእ
ምዝ አመ ዐሠሩ ወተሱዑ
ለወርኅ ታኅሣሥ በዓሉ ለገብ
ርኤል ሊቀ መላእክት።

ሹቺ፤ አሜሃ ይትጋብኡ
መላእክት እለ በሰማያት ከመ
ይርአዩ መልአከ ሰርዌሆሙ
ወመልአከ ሰላሞሙ ገብር
ኤልህ።

ሹ፬፤ ወለካልአንሰ መላእ
ክት በዓሎሙ የጎብር ምስለ
በዓለ ሚካኤል ሊቆሙ።

ሹ፭፤ ወአመ ሠሉሱ ለጳ
ጉሜን በዓሉ ለቅዱስ ሩፋኤል
መልአክ ወተዝካረ በዓሉ
ለመልከ ጼዴቅ ካህን እስመ
ዐባይ ይእቲ ዕለተ ሩፋኤል
ሊቀ ወመልአከ ጼዴቅ ጸድቅ
ወክብርት ፈድፋዶ ወስማሂ
ዕለተ ምርያ።

ሹ፮፤ ወለይእቲኒ ዕለተ
አክብርዋ ወአልዕልዋ እስመ
በይእቲ ዕለት ዘገብረ ተዝ
ካሮሙ ወወሀበ ምጽዋተ
በእንተ ሰሞሙ እመኒ ለቤተ
ክርስቲያን ወእመኒ ለነዳያን
ይድኅን እምእኩይ በከመ ዕቤ
ቀዳሚ።

ሹ፯፤ ወበጎይለ እሉ ቃላት
ክቡራት ኢይበውእ ውስተ
ቤቱ እኩይ ወኢይረክቦ እስከ
ለዓለመ ዓለም።

የመላእክት አለቃ የሚሆን
የቅዱስ ገብርኤል በዓል ነው።

ሹቺ፤ ያን ጊዜ በሰማይ ያሉ
መላእክት ሁሉ አለቃቸው
የሆነ የቅዱስ ገብርኤልን
ክብር ለማየት ይሰበሰባሉ።

ሹ፬፤ የሌሎቹ መላእክት
በዓል ግን ከአለቃቸው ከቅ
ዱስ ሚካኤል በዓል ጋራ አን
ድነት ይውላል።

ሹ፭፤ የመልአኩ የቅዱስ ሩፋ
ኤልና የካህኑ የመልከ ጼዴ
ቅም የመታሰቢያው በዓል
ጳጉሜ ፫ ቀን አብሮ ይውላል
ይህቺውም የታላቁ የሩፋኤ
ልና የጸድቁ የመልከ ጼዴቅ
በዓል ፈጽማ የከበረች ናት
ስሟም ዕለተ ምርያ ይባላል
መድኃኒት ማለት ነው።

ሹ፮፤ ይህቺንም ቀን ላቅ
አድርጋችሁ አክብሩዋት በዚ
ች ዕለት ዝክራቸውን የዘከረ
በሰማቸውም ለድሆች ምጽ
ዋት የሰጠ ለቤተ ክርስቲያን
ያንም መብዓ የሰጠ ቀድሞ
እንደ ተባለው ሁሉ ከክፉ
ይድናል።

ሹ፯፤ በእነዚህ በከበሩ ቃላት
ኃይልም ወደ ቤቱ ክፉ ነገር
አይገባም እስከ መቸም ለዘለ
ዓለም መከራ አያገኘውም።

ሹ፰፤ ወዓዲ ሰበእ እኩያን
እለ በጎይል ይመጽኡ ጎቤሁ
ኢይክልዎ አላ ይትመውኡ
በጎይለ ጸሎቱ ለቅዱስ ሚካ
ኤል ሊቀ መላእክት።

ሹ፱፤ ወለኩሉ ዘይጽሕፎ
ወያጽሕፎ ወያንብቦ ወይተር
ጉሞ ወይሰምየ ወያጠርዮ በን
ጹሕ ልብ ለዝንቱ መጽሐፍ
ኢይርክቦ ጎዘን በሕይወቱ።

፺፤ ወኢይመውእዎ ጸላእቱ
ወኢይሬኢ ኩነኔ አመ ዕለተ
ሞቱ ወይባልሐ ቅዱስ ሚካ
ኤል ሊቀ መላእክት።

፺፩፤ ወኩሉ ዘይጽሕፎ ለዝ
ንቱ መጽሐፍ ኢያንብሮ
ውስተ ምንባር ሕሠም አላ
ያንብሮ ውስተ ምንባር ሠናይ
ወክቡር ወንጹሕ ወቅዱስ
እስመ ዐቢይ ጎይል ውእቱ ዝ
ቃል ለዓለም።

፺፪፤ ወትብል በትሑት ቃል
አሎንተ ቃላተ ዐቢያተ
“አካዕ አሜዕ ሌክ ቦኤ ኤንካ
ካዚን አርያኪን ኤርናኬ ኬም
ካዮን ፔጉ ጌሎ አስኤሌቅ
አስሎ አስከማ አላሶሙ ኤቅ
ሬው ያበስቲክ ፒስኪር ጋርጎ
አቢት ከቢስ ፌይአ ፌኤ
አንልካ ኢዊስ አብሶላ ኪፍ
ካዕዊኑ አርህሉ አዋፅ አዊካ
እሎ አሴሎ ዮብጎ ኤል አክ
ዕዊ አስ ከመዕ ወዲናኬን።

ሹ፰፤ በኃይል የሚመጡ ክፉ
ሰዎችም አያቸንፋትም በቅ
ዱስ ሚካኤል የጸሎት ኃይል
ድል ይሆናሉ እንጂ።

ሹ፱፤ ይኸንን መጽሐፍ የጸ
ፈው ያጸፈውም ያነበበውም
የተረጉመውም ሲነበብ የሰማ
ውም ቃሉንም በንጹሕ ልብ
የተቀበለ በሕይወቱ ሳለ ጎዘን
አያገኘውም።

፺፤ ጠላቶቹም አያቸንፋትም
በሞተም ጊዜ ኩነኔን አያይም
የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካ
ኤል ያድነዋልና።

፺፩፤ ይኸንን መጽሐፍ የሚ
ጽፈው ሁሉ እጐስቋላ ቦታ
አያስቀምጠውም በተቀደሰና
በተባረከ መልካም ቦታ ያስቀ
ምጠው እንጂ ይኸ ስመ አም
ላክ ያለበት ቃል ለዘለዓለም
ታላቅ ኃይል የሚሠራ ነውና።

፺፪፤ በትሑትና ቃልም እነ
ዚህን የከበሩ ቃላትን ተናገር
“አካዕ አሜዕ ሌክ ቦኤ ኤንካ
ካዚን አርያኪን ኤርናኬ ኬም
ካዮን ፔጉ ጌሎ አስኤሌቅ
አስሎ አስከማ አላሶሙ ኤቅ
ሬው ያበስቲክ ፒስኪር ጋርጎ
አቢት ከቢስ ፌይአ ፌኤ
አንልካ ኢዊስ አብሶላ ኪፍ
ካዕዊኑ አርህሉ አዋፅ አዊካ
እሎ አሴሎ ዮብጎ ኤል አክ
ዕዊ አስ ከመዕ ወዲናኬን።

፲፫፤ እሉ ከቡራት ወል ዑላት ጎቡኣት አስማቲሁ ለእ ግዚአብሔር ዘተረክቡ በእደ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እም ኩሉ ቃላት በነገረ ዕብራይስጥ እንዘ በነገር ጥዩቅ።

፲፬፤ ወለእመ አጽሐፈ ሰብእ ዘንተ መጽሐፈ ኢይፍልጥ ወኢይሌሊ እምኔሁ አላ ይዕ ቀቦ ወያንብሮ ውስተ መካን ንጹሕ ወቅዱስ ከመ ይኩኖ ሎቱ ሕይወተ ወወልታ መድ ኃኒት ወመግረሬ ፀር ለዓለመ ዓለም።

፲፭፤ ሰደት ለሰይጣን ወን ሥተት ለጎይለ ጸላዒ እለ የሐ ውሩ በጽልመት ይርሐቁ ወይ ጉየዩ በመቅሠፍተ መዓቱ ለእ ግዚአብሔር ጸባዖት ወበጸ ሎቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወበጸሎተ ቅዱስ ገብርኤል ዜናዌ ትፍሥሕት ወሐሄት ወበተስዓ ወተስዐቱ ሊቃናት ወበድርገታት ወበጸ ሎተ ዕሥራ ወአርባዕቱ ካህ ናተ ሰማይ ወአርባዕቱ እን ሰላ ጸዋርያነ መንበር በጸ ሎታ ወአስተበቀጥታ ለእግዝ እነትነ ቅድስት ድንግል በክ ልኤ ማርያም ወላዲተ አም ላክ ንጽሕት ወጎሪት ወክ ብርት ወልዕልት እምኩሉን አንስት ወእግዝእተ ኩልነ ፍጥረት።

፲፫፤ እነዚህ የከበሩ ቃላትና የእግዚአብሔር ጎቡዕ ስሞች በቅዱስ ሚካኤል እጅ የተገኙና በዕብራይስጥ ቋንቋ ከቃላቶች ሁሉ የበለጡ እንደሆኑ የታወቀ ነው።

፲፬፤ ይኸንንም መጽሐፍ የሚያጽፍ ሰው ይኸንን ጎቡዕ ስም ከመጽሐፍ አይለየው በንጹሕ ቦታ አስቀምጦ በክብር ይጠብቀው እንጂ ለእሱ ጣላትን የማቸነፍ መከታና ጋሻ እንዲሆነው ለዘላለሙ።

፲፭፤ በጨለማ የሚዘዋወሩ የጣላት ሰይጣን ኃይሎች በአቸናፊው በእግዚአብሔር በመዓቱ መቅሠፍት ይደም ሰሉ በቅዱስ ሚካኤልም ጸሎት ደስታን በሚያበስር በቅዱስ ገብርኤልም ጸሎት በዘጠና ዘጠኙም አለቆችና በተባበሩትም ጸሎት በሃያ ዐራቱም ካህናተ ሰማይ ጸሎት መንብሩን በተሸከሙ በ፬ቱ እንስሳ ጸሎት በነፍስ በሥጋ ንጽሕት በሆነች ከሴቶች ሁሉ በላይ የከበረች የፍጥረት ሁሉ እመቤት በሆነች አምላክን በወለደች በቅድስት ማርያም ልመናና ጸሎት ፈጽመው ይራቁ ይውደሙ።

፲፮፤ ወይርጎቁ ሰይጣናት ሠራዊተ ዲያብሎስ አጋንንት ዘመዓልት ወዘሌሊት ዘጽባሕ ወዘምሴት ዘቀትር ወዘሰዓት እምነግህ እስከ ሠርክ ወእም ሠርክ እስከ ነግህ እለ ያደ ንግፁ ነፍስ ይዘርወ ከመ ጢስ በሰብዐቱ ነፋሳት እለ ያጸገው ማእዘንተ ምድር።

፲፯፤ ይምጸእ ምሕረት እመል ዕልት ላዕሌየ ወላዕለ ኩልነ ውሉደ ጥምቀት ወኩሎሙ ክርስቶሳውያን እለ ሀለዉ ዝየ የም ጉቡኣነ ውስተ ቤተ ክርስቲያን እንተ ክርስቶስ ሐዳስ መርዓት።

፲፰፤ ወያሰምዐነ ቃለ ፍሥሐ ወሐሄት በደኃሪት ዕለት ወእመ ዕጽብት ወግርምት ሰዓት ያብኣነ ውስተ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ወያስተቀጽ ለነ ጌራ መድኃኒት ወያልብ ሰነ ልብስ ሕይወት።

፲፱፤ ለአብ ይደሉ ስብሐት ወለወልድ ይደሉ አኩቴት ወለመንፈስ ቅዱስ ይደሉ ባር ኮት በርቱዕ አምልኮት እም ኩሎሙ አማልክት ወበአፈ ኩሉ እስከ ነፍስ ደኃሪት።

፪፤ ወይኩን ሣህለ ወም ሕረት ላዕሌነ ለዓለሙ ዓለም ወበዘይመጽእ ዓለም።

፲፯፤ በመዓልትና በሌሊት በንጋትና በምሽትም በቀትርም በሰዓትም ከጧት እስከ ማታ ከማታም እስከ ጧት የሰውን ነፍስ የሚያስደነግጡ የዲያብሎስ ሠራዊት አጋንንትና ሰይጣናት ሁሉ የምድር መዓዘኗን በሚያጸኑ በሰባቱ ነፋሳት ኃይል እንደጢስ ተነው እንደጉም በነው ይጥፉ።

፲፰፤ በኔና የጥምቀት ልጆች በምንሆን የክርስቶስ አዲስ መሽራ በሆነች በዚች ቤተ ክርስቲያንም ዛሬ ተሰብስበው ባሉ የክርስቶስ ወገኖች በሆኑ ሁሉ ላይ ከላይ ምሕረት ይምጣ።

፲፱፤ በኋለኛይቱም ዕለት ፍጹም ደስታን ያሰማን በዚያች በምታስደነግጥና በምታስጨንቅ ሰዓትም የሕይወት ራስ ወርቅ ያቀዳጀን የሕይወት ልብስም አጎናጽፎ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ያግባን።

፲፱፤ ለአብ ምስጋና ይገባል ለወልድም ምስጋና ይገባል ለመንፈስ ቅዱስም ምስጋና ይገባል በቀና አምልኮት ከአማልክት ሁሉ በላይ ለሆነ እስከ መጨረሻዋ እቅታ ድረስ በሰው ሁሉ አንደበት ምስጋና ይገባል

፪፤ በዚህ ዓለም በሚመጣው ዓለም ይቅርታና ምሕረት ይደረግልን ለዘላለሙ አሜን።

፪፩፤ ወእለኒ ታነብሱ ኢታ ንትጉ ገቢረ ወኢትወስኩ አላ ኩኑ እስትርኩባን ከመ ኢት ወልጡ እምእሉ አስማት።

፪፪፤ በትዕግሥት ወበህድአት አንብቡ ከመ ኢይትገደፍ እምዘንቱ አሐዱ ቃል እስከ ይትነበብ ገድል ወድርሳን ይቀውሙ ህየ ቅዱሳን መላ እክት ወጸድቃን በዕለተ ተዝ ካሮሙ ወበዓሎሙ።

፪፫፤ ወሶበ ይትነበብ ገድሎሙ ወድርሳኖሙ እመ ይት ገደፍ ቃል እምአንባቢ ይበ ክዩ ቅዱሳን መላእክት ጸድቃን ወሰማዕት ነቢያት ወሐ ዋርያት ደናግል ወመነኩሳት ፍጹማን በእንተ ዘተገድፈ አሐዱ ቃል።

፪፬፤ ኢትጎድጉ ለጌሠም ሶበ ይነውኅ ምንባብ እስመ ኢይሴስሉ ቅዱሳን እስከ ይት ፈጸም ገድሎሙ ወድርሳኖሙ በከመ ጽሑፍ ውስተ ገድለ አባ ሲኖዳ ዘይብል ዘንተ ወዐይነ ኤርምያስ ነቢይ አን ጠብጠበ አንብዖ ላዕለ አሐዱ አንባቢ ሶበ ይትገደፍ አሐዱ ቃል እምቃላቲሁ ወእምነገሩ።

፪፭፤ ወከማሁ ሕዝቅኤልኒ ወሚልክያስ ብዙኅ ቆሙ ሶበ ኖመ አንባቢ።

፪፩፤ የምታነቡም ሁሉ ከቃሉ አታጉድሉ አትጨምሩ ከነዚህ ቃላቶች እንዳትለውጡ የተስማማችሁ ሆናችሁ ተገኙ እንጂ።

፪፪፤ ከዚህ ቃል አንድ ቃል እንዳይገደፍ በትዕግሥትና በርጋታ አንብቡ በበዓላቸውና በመታሰቢያቸው ቀን ቅዱሳን መላእክትና ጸድቃን ድርሳናቸውና ገድላቸው እስኪነበብ በዚያ ይቆማሉና።

፪፫፤ ድርሳናቸውና ገድላቸው በተነበበ ጊዜ ካንባቢው አንድ ቃል ቢገደፍ (ቢነጥብ) ቅዱሳን መላእክት ጸድቃን ሰማዕታት ነቢያት ሐዋርያት ፍጹማን መነኩሳት ደናግልም ስለተገደፈው ስለ እንድ ቃል ያለቅሳሉ።

፪፬፤ ንባቡም ቢረዝም እስከ ነገም አትተዉት ድርሳናቸውና ገድላቸው እስኪፈጸም ድረስ ቅዱሳን ከዚያ አይሄዱምና በአባ ሲኖዳ ገድል ከሚነበበው ቃል አንድ ቢገደፍ የነቢዩ የኤርምያስ ዓይን ዕንባውን አፈሰሰ ተብሎ እንደተጻፈ።

፪፭፤ እንደዚህ ሁሉ ሕዝቅኤልና ሚልክያስ አንባቢው ቢተኛ ብዙ ጊዜ ቆመው ጠበቁ።

፪፩፤ አንትሙኒ አንባብያን አንብቡ በፍርሀት ወበንቁህ ልብ ወለእመ ኢተአምሩ አንብቦ መጻሕፍት ጸውዑ ዘየአምር አንብቡ።

፪፪፤ ወጸልዩ ላዕሌየ ወላዕለ ዘጸሐፎ ወአጽሐፎ ወዘአንበበ ወዘተርጉም ወዘሰምዐ ቃላቲሁ ለዘንቱ መጽሐፍ ገቡረ ይምሐረን እግዚአብሔር።

፪፫፤ በጸሎታ ለእግዝእትነ ማርያም ወላዲተ አምላክ ወበጸሎቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወበስእለቱ ለቅዱስ ገብርኤል ዜናዊ ትፍሥሕት ወሐሄት ወበጸሎቶሙ ለዕሥራ ወአርባዕቱ ካህናተ ሰማይ ወበስእለቶሙ ለአርባዕቱ እንስሳ ወበጸሎቶሙ ለቅዱሳን ወሰማዕት ወጌራን መላእክት መንፈሳውያን ወለነኒ ይምሐረን ወይሣህለነ ለኩልነ ውሉደ ጥምቀት፤ ወያድ ጎነነ እመሣግሪሁ ለሰይጣን።

፪፬፤ በረከተ ጸሎቱ ወሀብተ ረድኤቱ ለቅዱስ ሚካኤል የሀሉ ምስሌን ለዓለመ ዓለም አሚን።

፪፭፤ ኤኮስ አስሌ ኤፓ ኤፓስ ኤነከምካም ኤቦካ ኪሮም ለካፍ ፌኤ ሎኬ ወአርናኬ ን አብሶላ አስቤክ አበሳኩ አሚዕ አውጽ ኤቃ ኤጴካብዕ ሬው አርሂሺ አዮን ያብሳት ጸ።

፪፩፤ እናንተም አንባቢዎች በልብ ንቃትና በፍርሃት ሁናችሁ አንብቡ መጻሕፍትን ማንበብ የማትችሉ ቢሆን ግን ማንበብ የሚችለውን ጥሩ።

፪፪፤ ለእኔም ለጸፈውም ላጸፈውም ለአነበበውም ለተረገመውም ሲነበብም ቃሉን ለሰማ ሁሉ ጸልዩ እግዚአብሔር ሁላችንንም በአንድነት ይምረን ዘንድ።

፪፫፤ አምላክን በወለደች በቅድስት ማርያም አማላጅ ነት በቅዱስ ሚካኤል ጸሎት ደስታን በሚያበሥር በቅዱስ ገብርኤል ልመና በሃያ ዐራቱ ካህናተ ሰማይ ጸሎት በዐርባ ዕራቱ እንስሳ አማላጅነት ደጋጎች በሆኑ በጸድቃንና በሰማዕታት ጸሎት በመንፈሳውያን መላእክትም አማላጅነት እኛን የጥምቀት ልጆች የሆንን ሁላችንንም ይቅር ይለንና ከሰይጣንም ወጥመድ ያድነን ዘንድ ጸልዩልን።

፪፬፤ የቅዱስ ሚካኤል በረከተ ጸሎቱ ሀብተ ረድኤቱ በሁላችን ላይ ይኑር ለዘላለሙ አሚን።

፪፭፤ ኤኮስ አስሌ ኤፓ ኤፓስ ኤነከምካም ኤቦካ ኪሮም ለካፍ ፌኤ ሎኬ ወአርናኬ ን አብሶላ አስቤክ አበሳኩ አሚዕ አውጽ ኤቃ ኤጴካብዕ ሬው አርሂሺ አዮን ያብሳት ጸ።

፫፲፩ ለዘተአመነ በጸሎቱ ወበስለላቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በትንብል ናሃ ወበአስተብቀሥታ ለእግ ዝእትነ ማርያም ወላዲተ አምላክ ያድጎነን ወልዳ ለዓለመ ዓለም።

፫፲፪ አካዕ ክስብኤል ቤቃ ጺቃ ቤቃ አልፋ ወዖ ቤጣ የውጣ ዮድ አህያ ሸራህያ ኤል ሻዳይ ጸባእት አዶናይ ዐማኑኤል እልመክንን ወእሱንተ አስማተ ጸሐፈ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ላዕለ አክናፊሁ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፫፲፫ ወበእሉ አስማት ወድቀ ዲያብሎስ ምስለ ሠራዊቱ ተዐጺፎ ጽልመተ ሌሊት ከማሁ አውደቆሙ ለፀርየ ወጸላእትየ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፫፲፬ ኦ እግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ሕያው ወወልደ ማርያም ሥግው በዝቃል ዕቀብ ነፍስነ ወሥጋነ እምሀጉል እንበይነ ሥጋከ ቅዱስ ወደ ምክጥሉል።

፫፲፭ በእንተ ሚካኤል ወገብርኤል ወበእንተ ሱራፌል ወኪሩቤል በእንተ አፍኒን ወላቁኤል በእንተ ዑራኤል ወሩፋኤል ወፋኑኤል

፫፲፩ በቅዱስ ሚካኤል በጸሎቱና በልመናው የተማፀንን አምላክን በወለደች በእመቤታችን በቅድስት ማርያም ልመናዋና ምልጃዋ ያመንን እኛን ለዘለዓለም ልጅዋ ወዳጅዋ ያድነን አሚን።

፫፲፪ አካዕ ክስብኤል ቤቃ ጺቃ ቤቃ አልፋ ወዖ ቤጣ የውጣ ዮድ አኸያ ሸራኸያ ኤል ሻዳይ ጸባእት አዶናይ ዐማኑኤል እልመክንን እነዚህ አስማቶች ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በቅዱስ ሚካኤል በክንፎቹ ላይ የጸፈለት ናቸው።

፫፲፫ በእነዚህ አስማቶች ዲያብሎስ ከነሠራዊቱ በፊለማ መጋረጃ ተጠቅልሎ እንደ ወደቀ የኔንም ጠላቶቹንና ባላጋራዎቹን ለዘላለሙ ጣልልኝ አሚን።

፫፲፬ የሕያው እግዚአብሔር የባሕርይ ልጁ ከእመቤታችን ከቅድስት ማርያም ሥጋን የለበስክ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ ስለ ቅዱስ ሥጋህና ስለክቡር ደምህ ነፍስና ሥጋችንን ከጥፋት አድን።

፫፲፭ ስለ ሚካኤልና ስለ ገብርኤል ስለ ሱራፌልና ኪሩቤል ስለ አፍኒንና ስለ ሳቄኤል ስለ ዑራኤልና ስለ ሩፋኤል ስለ ፋኑኤልም ብለህ ስለ

ወበእንተ ነቢያት ወሐዋርያት ወበእንተ ጸድቃን ወሰማዕታት እለ ተጸውዐ ስሞሙ ወእለ ኢተጽውዓ አስማቲ ሆሙ ኅቡረ ይምሐረነ እግዚአብሔር።

፫፲፪ እንበይነ ኪዳኑ ለሚካኤል መልአክ ምክርክ ወገብርኤል አብሣሬ ትስብእቱ ለወልድከ ሥረይ ኅጢአትየ ውኅጢአተ ኰሉ ሕዝብከ።

፫፲፫ እስመ አንተ ውእቱ እግዚአሕያዋን ወሙታን ለዓለመ ዓለም አሚን ወአሚን ለይኩን ለይኩን።

፫፲፬ በስመ እግዚአብሔር ሥሉስ እምነበ ኢህሉ ለዓለም አምጸኢሁ ወለኰሉ ፍጡር ፈጣሪሁ ለሰማይ ዘእንበለ ዐምድ ሰዋቂሁ ወለምድር በላዕለ ዘባና ለባሕር ሣራሪሁ ለፀሓይ ወለወርኅ ዘፈጠሮሙ ከመ ያብርሁ ወለአብያዝ ዘፈጠሮሙ በበኑባሬሁ።

፫፲፱ እስመ ውእቱ ይቤወኩኑ ወውእቱ አዘዘ ወተፈጥሩ። ወአቀሞሙ ለዓለም ወለዓለመ ዓለም። ትእዛዝ ወሀብሙ ወኢኅለፉ።

፫፳ በበጊዜሁ ወበበዕድሜሁ ከመ ይኩኑ ሊቃነ በመዓልት ወበሌሊት በከመ

ነቢያትና ስለ ሐዋርያት ስለ ጸድቃንና ስለ ሰማዕታት ስማቸው ስለተጠራውና ስላልተጠራውም በአንድነት እግዚአብሔር ይቅር ይበለን (ይማረን)።

፫፲፯ የምክርህ አበጋዝ የሚሆን ለሚካኤል ስለ ሰጠኸው ቃል ኪዳን የልጅህንም ሥጋ መልበስ ስለ አበሠረ ስለ ቅዱስ ገብርኤል ብለህ ኃጢአቱን አስተሥርይልኝ የሕዝቡንም ሁሉ ኅጢአት ይቅር በል።

፫፲፰ የሕያዋንም የሙታንም ጌታ አንተ ነህና ለዘላለሙ አሚን ይሁን ይሁን በዕውነት ይደረግልን።

፫፲፱ ዓለምን ካለመኖር ወደ መኖር ያመጣ በስም ሦስት የሚሆን እግዚአብሔር ፍጥረትን ሁሉ የፈጠረ ሰማይን ያለ ምስሶ ያቆመ ምድርንም በባሕር ላይ የዘረጋ ፀሐይና ጨረቃንም እንዲያበሩ የፈጠራቸው ከዋክብትንም በየወገናቸው የፈጠራቸው።

፫፲፱ እሱም እንደ አለው ሆነው እሱ እንዳዘዘ ተፈጥረዋልና ለዘለዓለም ጸንተው ይኖራሉ የሰጣቸውንም ትእዛዝ አይተላለፉም።

፫፳ በየጊዜው በየዘመኑ በመዓልትና በሌሊትም እሱ ራሱ እንደደነገገው አሠለጠና

ሠርዐ ለሊሁ እምነብ መላእክት ወሰብእ ምሉዕ ስብሐቱሁ ዘኢይነትግ ወዘኢየሳልቅ ብዕለ ቅዳሴሁ።

፪፳፩፤ ስብሐቱሁ ዘእምነቤሁ ወውዳሴሁ እምዚአሁ ጽልመተ በርባርስ ዘኢይሴውሮ እምንጸሬሁ ወዕመቀ አብሕርት ዘይገሰስ በእዴሁ እንዘ ሀሎ ውስተ አርያም ጽርሑ ዘኢይትነገር በልሳነ ሰብእ ውዳሴሁ ወኢይጤየቅ አምሳሊሁ ዘስዉር እምሰብእ እሳተ መለኮቱ ወእምፍጥረተ ዕንላ እመሕያው ምሥጢረ ዚአሁ ዘኢይትከሀል ለነጊር ጥንተ ክዋኔሁ ወዘኢይት ዐደው እምልበ ሰብእ ወእም ኀሊና መላእክት ዕመቀ ጥበቢሁ።

፪፳፪፤ ሎቱ ክብር ወስብሐት ወእኩቴት ለሰፋኒት መለኮተ ዚአሁ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፪፳፫፤ ንቀድም በረድኤተ እግዚአብሔር ልዑል ጽሑፈተአምራቲሁ ወኃይሉ ለመልክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ ሰርዌ ሆሙ ለመላእክት ትጉሃን እለሥዑላን በነድ ውዑይ ትንብልናሁ ወአስተብቁዖቱ ያድኅነነ እምዘመን እኩይ ከመኢያስጥመን ዘባሕረ ኀጢአት ቀላይ ለኩልነ ውሉደ ጥምቀት ለዓለመ ዓለም አሚን።

ቸው በሰውም በመላእክትም ዘንድ ምስጋናው የመላ ነው የጌትነቱም ምስጋና አያልቅም አይጐድልም።

፪፳፩፤ ምስጋናው ከእሱ ነው ክብሩም ከራሱ ነው የበርባርስ ጨለማ ካስተያየቱ አይሰወረውም በጽርሑ አርያም ሳለ የባሕሮችን ጥልቅነት በእጁ የሚዳስስ ምስጋናው በሰው አንደበት ሊነገር የማይቻል ባሕርዩም አይመረመርም የመለኮቱም እሳትነት የተሠወረ ነው ምሥጢሩም ከሥጋዊ ደማዊ ሰው የተሰወረ ነው። የጥንት አነዋወሩም ሊነገር የማይቻል ነው የጥበቡን የባሕር ጥልቅነት የመላእክት አእምሮ የሰውም አሳብ አይሸጋገረውም።

፪፳፪፤ ለሱ ክብር ምስጋና ይገባል ገዢ ለሆነ ባሕርየ መለኮቱም ምስጋና ይገባል ለዘላለሙ አሚን።

፪፳፫፤ በልዑል እግዚአብሔር አጋዥነት የቅዱስ ሚካኤልን ታምሩን ለመጻፍ እናስቀድማለን (እንጀምራለን) ተፈጥሮአቸው ከነበልባል የሆነ የትጉሃን መላእክት ያለቆቻቸው አለቃ ቅዱስ ሚካኤል የኃጢአት ባሕር ጥልቀት እንዳያሰጥመን የጥምቀት ልጆች የሆንነውን ሁሉ ልመናውና ምልጃው ከክፉ ዘመን ያድነን ለዘላለሙ አሚን።

፪፳፬፤ ይቤ ዐቢይ ውእቱ እግዚአብሔር ስቡሕ ወጥቀልዑል ዲበ ኩሉ ፍጥረት ዘኢያገምሮ ኀሊና ለብእ ወኢይክሉ አዕይንት ደፈረ ነጽሮቱ ለፈጣሪ ኩሉ ዘነፍስ በቃለ ጥበብ።

፪፳፭፤ በከመ ይቤ ዳዊት በመዝሙር ዐቢይ እግዚአብሔር ወብዙኅ አኩቴቱ ወካዕበ ይቤ ዐቢይ እግዚአብሔር ወዐቢይ ኀይሉ ወአልቦ ጉልቀ ለጥበቢሁ ወካዕበ ይቤ ዳዊት ጥቀ ዐቢይ ግብርክ እግዚአ ወኩሎ በጥበብ ገበርክ።

፪፳፮፤ ወካዕበ ይቤ ዘይሬስዮሙ ለመላእክቲሁ መንፈስ ወለእለ ይትለአክዎ ነደእሳት።

፪፳፯፤ ዓዲ ይቤ ይትአየን መልአከ እግዚአብሔር ዐውደሙ ለእለ ይፈርህዎ ወያድኅኖሙ።

፪፳፰፤ ዘገብረ ኩሎ ወዘፈጠረ ኩሎ እግዚአብሔር አምላክ ኀያላን ዘይትዐጽፍ ብርሃነ ከመ ልብስ ዘእምቅድመ ዓለም ንጉሥ።

፪፳፱፤ ዐቢይ ውእቱ ወመንክር ኪነ ጥበቡ ጥቀ ዘፈጠሮሙ ለመላእክት -እምእሳት ወነፋስ አሐዱ ዘኢይት

፪፳፱፤ እግዚአብሔር ገናና ነው የተመሰገነም ነው ፈጽሞም ከፍጠረት ሁሉ በላይ ነው የሰው ሕሊና ተመራምሮ የማይደርስበት ነው ፍጥረትን ሁሉ የፈጠረ እሱን በመራቀቅ ዓይኖች ደፍረው ለማየት አይችሉም አለ።

፪፳፻፤ ዳዊት በመዝሙር እግዚአብሔር ገናና ነው ምስጋናውም ብዙ ነው ዳግመኛ እግዚአብሔር ታላቅ ነው ኃይሉ ታላቅ ነው ለጥበቡም ወሰን የለውም እንዳለ ዳግመኛም ዳዊት አቤቱ ሥራህ ሁሉ ፈጽሞ ታላቅ ነው ሁሉንም በጥበብ ፈጠርክ አለ።

፪፳፻፩፤ ዳግመኛም መላእክቶቼን ረቂቃን የሚላላኩትን ከእሳት ነበልባል ያደርጋቸዋል አለ።

፪፳፻፪፤ የእግዚአብሔር መልአክ እሱን በሚፈሩት ሰዎች ዙሪያ ይሠፍራል ከመከራውም ያድናቸዋል አለ።

፪፳፻፫፤ የኃያላን አምላክ እግዚአብሔር ሁሉን የሠራሁሉን የፈጠረ ብርሃንን እንደመጐናጸፊያ የሚጐናጸፍ ዓለም ሳይፈጠር አስቀድሞ ንጉሥና ገዥ የነበረ።

፪፳፻፬፤ የጥበቡ ጥልቀት ፈጽሞ ድንቅ ነው መላእክትን ከእሳትና ከነፋስ የፈጠረ አንዱን የማይታይ አንዱን

ረአይ ወአሐዱ ዘኢይትገሰስ ከመ ይትለአክዎ ወይስቡሐ ለስሙ ቅዱስ ኩሎ ጊዜ ይእ ዜኒ ወዘልፈኒ ወለዓለመ ዓለም አሚን።

፻፴፫ ተአምሪሁ ለመልአክ ክብር ሚካኤል ሊቀ መላእ ክት ፍሡሕ ወሥዑል በነድ መፍርህ ትንብልናሁ ወአስ ተበቅዖቱ ይዕቀብን ወይትማ ሕፀነን ያድጎንን ወይባልሐን እምዕደወ ደም ርሱሕ በጽላ ሎተ ክነፈሁ ይሰውረን ሐፀ ጸላኢ ኢይንድፈን ይትዐየን ዐውደን ወይጽቀን ቅጽረን ፍኖተ ሀጉል ኢይርከብን ለኩ ልን እለ አመን ያድጎንን ወፈ ድፋደስ ለ..... ለዓለመ ዓለም አሚን።

፻፴፬፤ እከሥት በምሳሌ አፋየ ወእነግር አምሳለ ዘእምትካት ወጎቡአት ዘእመሠረት እነ ብብ ወእፌክር ተአምረ ወመ ንክረ ወጎይለ ዘገብረ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘኢይትዐጸፍ ብርሃን እላት።

፻፴፭፤ ወዘልፈ ይስእል ምሕረተ በኩሉ ጊዜ ወያስተ ብቅዕ ኅበ እግዚአብሔር በእ ንተ ኩሉ ዘመደ ዕንላ እመሕ ያው ወያፈጥን ወሪደ ይርድ አሙ ወያድጎኖሙ ለእለ ይጸ ውዕዎ ወይስምሦሙ ጸሎቶሙ ወያድጎኖሙ ለእለ ይትአመ

ማይዳሰስ አድርጎ እንዲላኩት ስሙንም ሁልጊዜ ያመሰግኑ ዘንድ ዛሬም ለዘወትርም በው ነት ለዘላለሙ።

፻፴፫፤ የሚያስፈራ ከሆነ ነበል ባል የተፈጠረ ደስ የተሰኘ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካ ኤል ያደረገው ታምር ይኸ ነው ልመናውና ምልጃው ይጠብቀን ያድነን ከርኩስ የደም ባለጋራ ያውጣን የጠ ላት ፍላፃ እንዳይነድፈን በክ ንፈ ጥላው ይሰውረን ዓደባባ ያችንን ይከታተምልን የቤታ ችንን አጥር ያጠንክርልን (ይሽ ፍንልን) የጥፋት መን ገድ እንዳያገኘን የምናምነውን ሁሉ ያድነን ይልቁንም ወዳ ጁን ዕገሌን ያድነው ለዘላ ለሙ አሚን።

፻፴፬፤ አፈን በምሳሌ እከፍ ታለሁ የጥንትንም ታሪክ እና ገራለሁ ከመሠረት ከሥራ የተ ሠወረውንም አነባለሁ የእሳ ትን ብርሃን የሚጐናጽፍ ቅዱስ ሚካኤል የሠራውን ድንቅ የሆነ ታምራቱንና ኃይ ሉን እተረጉማለሁ።

፻፴፮፤ በየጊዜው ዘወትር ምሕረትን የሚለምን ስለ ሰው ልጆች ሁሉ ወደ እግዚአብ ሔር የሚማልድ የሚጠፋትን ለማዳንና ለመርዳት ፈጥኖ የሚወርድና የሚደርስ ጸሎ ታቸውንም የሚሰማ የሚታመ

ንዎ ወይሰጠምሙ ለእለ ይሴ አልዎ ወለእለ ይዘክሩ ስሞ በአሚን ።

፻፴፫፤ እመሂ በባሕር ወበ የብስ ወበውስተ ኩሉ ፍኖት ወበኩሉ ዐጸባ ወምንዳቤያት ጽዑቃት ያድጎኖሙ።

፻፴፬፤ ነዋ እንከ ንዜንወ ክመ ለእለ ተጋባእክመ ዝየ በከመ ኮነ ቀዳሚ በአሐዱ እመዋዕል ጌሡ ብዙኃን ሰብእ እምብሔረ ግብፅ ወሐሩ ኅበ ማዕዶተ ባሕር

፻፴፭፤ ወሶበ በጽሑ ተጽ ዕኑ ዲበ ሐመር ወሶበ ርጎቁ ንስቲተ እምየብስ ወበጽሑ ማእከለ ባሕር ተንሥእ ላዕሌ ሆሙ ዐቢይ ነፋስ እስከ አል ጸቁ ይሰጠሙ ወተለዐለ ማዕ በለ ባሕር ወተወሰከ መዋ ግዲሁ ።

፻፴፮፤ ወሶበ አልጸቁ ለመ ዊት ተለዐለ ማዕበለ ባሕር መልዕልተ አሕማር ወመጽእ ዐቢይ ማዕበል ወፈቀደ ይገፍ ትያሙ ።

፻፴፯፤ ወሶበ ርእዩ ዘንተ ከመ መጽአሙ ሀጉል ወሙ ስና ወሞት እኩይ አጎዞሙ ነያራረ ጎዘን ወጎጥኡ ዘያድ ጎኖሙ ወይናዘዞሙ ወቀብጹ ተስፋሆሙ ።

፻፴፰፤ አሚሃ ይእተ አሚረ ጸርሑ እንዘ ይብሉ ከመ ዝ አ ሊቀ መላእክት ሚካኤል

ኑበትንም ሁሉ የሚያድናቸው አምነው ስሙንም በመጥራት ለጠየቁት መልስ የሚሰጥ ቸው ።

፻፴፫፤ በባሕርም በየብስም በመንገድም ሁሉ በችግርም በጭንቀትም ሁሉ ደርሶ የሚ ያድናቸው እሱ ነው።

፻፴፬፤ ከዕለታት ባንደኛው ቀን አስቀድሞ የሆነውን እነሆ አሁን እዚህ ለተሰበሰባችሁት እንነግራችኋለን ብዙ ሰዎች ከግብፅ አገር ገስግሰው ወደ ባሕር ወደብ ሄዱ ።

፻፴፭፤ እዚያም በደረሱ ጊዜ በመርከብ ላይ ተሳፈሩ ከደ ረቁ ቦታ ትንሽ ርቀው በባ ሕሩ መካከል ሲደርሱ ለመስ ጠም እስኪደርሱ ድረስ ታላቅ ነፋስ በላያቸው ተነሣ የባሕ ሩም ማዕበል ከፍ ከፍ እያለ ተራራ መስሎ መጣ ።

፻፴፮፤ የባሕሩም ማዕበል በመ ርከቡ ላይ ወጥቶ ለሞት በደ ረሱ ጊዜ የበለጠ ማዕበል ተነ ሥቶ ሊገለብጣቸው ደረሰ ።

፻፴፯፤ ክፉ ሞትና በከንቱ መጥፋት እንደ መጣባቸው ባዩ ጊዜ በኃዘንና በሥቃይ ተዋጡ የሚያጽናናና የሚያድ ናቸውም አጡ ተስፋቸውንም ቆረጡ ።

፻፴፰፤ ያን ጊዜ በዚያች ቀን እንዲህ ሲሉ ጮኹ ታላቁ ገና ነው ቅዱስ ሚካኤል ሆይ

ዐቢይ ወግሩም ሰርዌሆሙ ለጎይላተ ሰማይ እስመ አንተ መልአክ ሣህል ወመልአክ ጎይል አ መልአክ ምሕረት።

፪፱፱፡ አ መልአክ ሰላም ነጽር ላዕሌነ ርድኣነ ወአድ ጎነነ ኪያነ ምንዱባነ ወሰአል ጎበ እግዚአብሔር አምላክነ በእንቲኣነ ከመ ንድጋን እሞተ ጎጢአት ወሀጉል እስመ ናሁ ከደነ አዕይንተነ መንጠላዕተ ሞት ወርኢናሃ ለጽላሎተ ሀጉል ወሙስና ዐውየዉ ኩሎሙ እንዘ ይብሉ ከመ ዝ ወጸርሑ ጎበ እግዚአብሔር በምልአ ልቦሙ ወከል ሑ በብካይ መሪር ወበአንብዕ ውዑይ እለ ሀለዉ ውስተ ሐመር ከመ ያድጎኖሙ እሞገደ ማዕበለ ባሕር።

፪፱፻፡ አሜሃ ይእተ አሚረ በይእቲ ጊዜ ሰምዐ እግዚአብሔር ስእለቶሙ ወሐዘነ ልቦሙ።

፪፱፻፩፡ ወሶቤሃ ወረደ እምሰ ማይ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወአኅዞ በእደዊሁ ለውእቱ ሐመር ወሰሐቦ ወለእለ ሀለዉ ቦቱ አውዕአሙ እንተ የብስ ወዐደዉ ሕያዋኒ ሆሙ ወኢነከዮሙ ንስቲተ ሕሡም ለግሙራ።

፪፱፻፪፡ ወዜነዉ ዘንተ ተአ ምረ ለኩሉ ሰብእ ወሰብሕዎ

በሰማይ ላይ ላሉ ኃያላን አለ ቃቸው አንተ የይቅርታና የጋ ይል መላክ ነህና።

፪፱፱፡ የሰላም መላክ ሆይ ወደ እኛ ተመልክተህ እርዳን እኛን የተጨነቅነውን አድነን ወደ እግዚአብሔር ስለእኛ ለምንልን በኃጢአት ከመሞ ትና ከጥፋት እንድን ዘንድ የሞት መጋረጃ ዓይናችንን አሁን ሸፍኖታልና የጥፋት ንም ጥላዋን አይተናልና እያሉ ሁሉም ባንድነት ጮሁ በሙሉ ልባቸውም ወደ እግዚአብሔር አሰሙ በሚያቃጥል እንባና በመረረ ለቅሶ በመር ከቡ ውስጥ ያሉት ሁሉ ከባ ሕሩ ማዕበል ያድናቸው ዘንድ ጮሁ።

፪፱፻፡ ያን ጊዜውን በዚችው ዕለትና ሰዓት እግዚአብሔር የልባቸውን ኅዝንና ልመናቸውን ሰማ።

፪፱፻፩፡ ወዲያው ቅዱስ ሚካኤል ከሰማይ ወረደና ያንን መረከብ በእጁ ይዞ ሳበው በውስጡ ያሉትንም ሰዎች ወደዳር አወጣቸውና ፈጽሞ ጥቂት እንኳን ጥፋት ሳይነካቸው በሕይወታቸው ተሻገሩ።

፪፱፻፪፡ ይኸንንም ታምራት ለሰው ሁሉ ነገሩ በቅዱስ ሚካኤል እጅ ከባሕር ሞገድ

ለእግዚአብሔር ዘአድጎኖሙ እሞገደ ባሕር በእዴሁ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፪፱፱፡ ወእሉሰ ነበሩ እንዘ ይገብሩ ተዝካሮ ለለ ኩሉ አውራጎ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ እስከ ዕለተ ሞቶሙ።

፪፱፱፡ ትንብልናሁ ወአስተብ ቊዖቱ ለዝንቱ መልአክ ክቡር ዐቢይ ሊቀ መላእክት ሚካኤል ይዕቀብነ ወይትማሕ ፀነነ ወይሰውረነ እምእደ ጸላኢ ወፀር።

፪፱፻፡ ወሊተኒ ይክድነኒ በጽላሎተ ክነፊሁ እምሕማመ ሥጋ ወነፍስ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪፱፻፩፡ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ።

፪፱፻፩፡ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለጎዳር በዛቲ ዕለት ተዝካረ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወርእሰ ሠራዊተ ሰማያውያን መልአክ መሓሪ ለዘመደ ዕንላ እመሕ ያው ዘይቀውም ኩሎ ጊዜ ቅድመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ወይተነበል በእንተ ዕንላ እመሕያው።

፪፱፻፪፡ ዝንቱ ዘርእዮ ኢያሱ ወልደ ነዌ እንዘ ውእቱ በክብር ዐቢይ በአምሳለ ሐራሁ ለንጉሥ።

ያዳናቸው እግዚአብሔርንም አመሰገኑት።

፪፱፱፡ እነሱም እስከ ዕለተ ሞታቸው ድረስ በየወሩ በ፲፪ በአሥራ ሁለት ቀን ዝክሩን ሲዘክሩ መታሰቢያውን ሲያደርጉ ኖሩ።

፪፱፱፡ የዚህ የገናናው የመላ እክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤል ልመናውና አማላጅነቱ ይጠብቀን በጠላትም እጅ ከመውደቅ ይሰውረን።

፪፱፻፡ እኔን አገልጋዩንም ከነፍስና ከሥጋ ሕማም በክንፈ ጥላው ይሰውረኝ ለዘላለሙ አሜን።

፪፱፻፩፡ አንድ አምላክ በሚሆን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም በእውነት እናምናለን።

፪፱፻፩፡ በዚህ በገዳር ፲፪ ቀን የሰማያውያን ሠራዊት አለቃና ክቡር የሚሆን ለሰው ሁሉ የሚራራ ሁል ጊዜ ከእግዚአብሔር መንበር አጠገብ የሚቆም ስለ ሰው ልጆች የሚማልድ የመልአኩ የቅዱስ ሚካኤል የበዓሉ መታሰቢያ ቀን ናት።

፪፱፻፪፡ ይህም ለነዌ ልጅ ለኢያሱ በታላቅ ክብር ሆኖ በንጉሥ ጭፍራ አምሳል የታየው ነው።

፻፵፱፤ ወሶበ ርእዮ ደንገፀ እምኔሁ ወወድቀ ዲበ ምድር በገጹ ወሰገደ ሎቱ ።

፻፶፡ ወይቤሎ አ እግዚእየ እምኔነኑ አንተ አው እምጸ ላእትነኑ ።

፻፶፩፤ ወይቤሎ አነ ውእቱ አሐዱ እምሊቃናተ ኀይላት ሠራዊተ ሰማያት ወበዛቲ ዕለት እሚጥዎ ለዐማሌቅ ውስተ እዴከ ወአነግሠከ ውስተ ሀገረ ኢያሪኮ ።

፻፶፪፤ ዝንቱ መልአክ ዘኮነ ምስለ ኩሎሙ ቅዱሳን ወሰ ማዕት ያጸንዖሙ ወያስተ ዔግሃሙ እስከ ይፌጽሙ ገድ ሎሙ ።

፻፶፫፤ ወግብሩ ሎቱ ተዝካረ በዓላት ወምጽዋታት በአንተ ስሙ ለዝንቱ መልአክ በዐ ሠርቱ ወክልኤቱ ወርሳ ለለ ዐሠርቱ ወክልኤቱ ለለ አሐዱ ወለለ ክልኤቱ መዓልት እስመ ውእቱ ይስእሎ ለእግዚ አብሔር በእንተ ፍሬያተ ምድር ወበእንተ ርደተ ዝና ማት ወበእንተ ማያተ አፍላግ ወበእንተ ነፋሳት ሠናያት ከመ ያፈጽሞሙ እግዚአብሔር በርትዕ በፍሥሐ ወበ ሐሣቤት ።

፻፶፬፤ ትንብልናሁ ወአስ ተብቀዖቱ ለዝንቱ መልአክ ሚካኤል ሊቀ መላእክት የሀሉ ምስሌን ለዓለመ ዓለም አሚን ።

፻፶፱፤ ባየውም ጊዜ ደነገጠ በምድር ላይም ወድቆ ሰገ ደለት ።

፻፶፯፤ እሱም ጌታዬ ሆይ ከእኛ ወገን ነህን ወይስ ከጠላቶቻችን ወገን አለው ።

፻፶፩፤ ቅዱስ ሚካኤልም ከሰ ማይ ሠራዊት አለቆች አንዱ ነኝ በዚች ቀን አማሌቅን በእጅህ እጥለዋለሁ በኢያሪ ኮም አንተን አነግሥሃለሁ አለው ።

፻፶፪፤ ይህ መልአክ ከሰማዕ ታትና ከቅዱሳን ጋር ባለመለ የት ገድላቸውን እስኪፈጽሙ ድረስ ያጸናቸዋል ትዕግሥት ንም ይሰጣቸዋል ።

፻፶፫፤ ዝክሩንና መታሰቢያ ውን አድርጉለት ምጽዋትን ስጡ በስሙም ከዓመት እስከ ዓመት በየወሩ በዓሉ በሚውልበት በ፲፪ ቀን እስከ ማግሥቱና ሣልስቱ ድረስ በማብላት በማጠጣት በዓል አድርጉ እሱ ስለ ምድር ፍሬዎች ስለ ዝናብና ስለ ወንዝ ውሃዎችም ስለ ሰላማውያን ነፋሳት እግዚአብሔር ተግባራቸውን በሰ ላም ያስፈጽማቸው ዘንድ በት ጋት ይለምናል ።

፻፶፬፤ በዚህ የመልአኩ የቅዱስ ሚካኤል ልመናውና አማላጅነቱ ከሁላችን ጋራ ይኑር ለዘላለሙ አሚን ።

፻፶፭፤ ሰላም ዕብል ኪያከ መልአክ ርኅሩኅ ልብ ለኩሉ እንተ ኢኮንከ ድሩክ ሚካኤል ሊቅየ ለለ ዕቤለከ ኅብ አኒ በጽላሎትከ ነግህ ወሠርክ እስመ እምንእስየ እፈርህ ሀከከ ።

፻፶፮፤ ሰላም ለአስተርእ ዮትከ ውስተ ደብረ ማህው ዮም ዘምስለ ቅብዐ ዘይት ጥዑም ቃለ ዐዋዲ ዮሐንስ ዘንብረትከ ገዳም በትንባሌከ ተፈኒዎ እምሥዋዕ ልዑል አርያም ሦከ ኅጢአትየ ያውዒ ሚካኤል ፍሕም ።

፻፶፯፤ ዘአቅረብኩ ማኅሌተ አዘኪርየ አእላፈ እምእለ ተዐምዱከ ዘልፈ ለለ አነብብ ተወከፍ ዘንዴትየ መጽሐፈ እንተ ረሰይከ እግዚእ ጸሪቀ መበለት ውኩፈ እምእለ አብኡ ብዑላን ዘተርፈ ።

፻፶፰፤ ነቢያት ቅዱሳን ወሐዋርያት ሰባክያን ሰማዕታት ወጸድቃን ወመላእክት ትጉሃን ደናግል ዓዲ ወመነኮሳት ኂራን ባርኮ ባርኮ ገባኤ ዛቲ መካን እስከ አረጋዊ ልሂቅ እምንኡስ ሕፃን ።

፻፶፩፤ ለሁሉ የምትራራ ጨካኝ ያይደለህ አንተን መልአኩን ሰላም እላለሁ ጌታዬ ሚካኤል የምልህ እኔን በረድኤትህ ጥላ ከጧት እስከማታ ከክፉ ነገር ሁሉ ሠውረኝ ከልጅነቴ ጀምሮ ፀብና ክርክር እፈራለሁና ።

፻፶፪፤ መኖሪያህ በበረሃ የነበረ የምሥራች አዋጅ ነጋሪ ዮሐንስ ሆይ ደስ በሚያሰኝና መዓዛ ባለው ቅብዐ መንፈስ ቅዱስ እንደብርሌ በጠራ ዐደባባይ ዛሬ ለመገለጽህ ሰላም እላለሁ ስለዚህም በአርያም ያለ ከልዑል መሠዊያ መካከል የሚገኝ ፍሕም እሳት ቅዱስ ሚካኤል በአንተ ልመና መጥቶ የኃጢአቴን እሾህ ያቃጥል ዘንድ እሻለሁ ።

፻፶፯፤ ጌታ ሆይ ከብዕግናቸው ብዛት የተነሣ ብዙ መባካገቡት ይልቅ የደሀዬቱን አነስተኛ መባ እንደተቀበልህ ለሁል ጊዜ የሚያገለግሉህ አእላፍ መላእክትን እያሳሰብሁ በችግራ ጊዜ የማቀርብልህን ምስጋና ተቀበል ።

፻፶፰፤ እናንተም ቅዱሳን ነቢያት የወንጌል ሰባክያን ሐዋርያት ሰማዕታትና ጸድቃን ትጉሃን መላእክትና ፍጹማን ደናግል እንዲሁም ደጋገሞች መነኩሳት ሆይ ልጅ አዋቂ ሳይለይ የምንሰበሰብባትን የጉባኤ ቦታ ባርኩ ።

፪፻፱፤ ለዘጸሐፎ በክርታስ ወለዘአጽሐፎ እንዘ ይደርስ ዘአንበቦ ወለዘተርጉሞ በልሳን ሐዲስ ወለዘሰምዐ ቃሉ በእዝነ መንፈስ በጸሎተ እመማርያም ዐራቂተ ኩሉ እምባእስ ኅቡረ ይምሐረነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፪፻፱፤ ይህን መጽሐፍ ወረቀት አዘጋጅቶ ብራና ደምጦ የጻፈውና ያጻፈውም ከግዕዝ ወደ አማርኛ የተረጎመው ቃለ ንባቡን በእርጋታ መንፈስ እና በተመስጦ ሕሊና ያዳመጠ በደለኛን ሁሉ የምታስምር የጌታ እናቱ በማርያም ጸሎት ኢየሱስ ክርስቶስ በእንድነት ይማረን።

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ድርሳን ወነገር ዘቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘይትነ ቡበ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለወርኅ ታኅሣሥ። በረከተ ጸሎቱ ወሀብተ ረድኤቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሚን።

አንድ አምላክ በሚሆን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም በማመን በታኅሣሥ ፲፪ ቀን የሚነበብ የሚጸለይ የቅዱስ ሚካኤል ድርሳን ይህ ነው የጸሎቱ በረከት የረድኤቱ ሀብት ከሁላችን ጋር ለዘላለም ይኑር አሚን።

፩ ስምዑ ዘንተ ኩልክሙ አሐዛብ ወአጽምዑ ኩልክሙ እለ ትነብሩ ውስተ ዓለም ዕድ ወአንስት እለ ሀሎክሙ ውስተ ዝንቱ ምስጢር ከመታእምሩ ኅይለ ወተአምረ ዘገብረ እግዚአብሔር ከመያርኢ ዕባዩ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ከመይስአል ኩሉ ጊዜ ወከመ ይትወከፍ ኩሉ ሰብአ።

፩ ሁላችሁም አሐዛብ ይኸንን ስሙ በዓለም የምትኖሩ ሁሉ አድምጡ የዚህ ምሥጢር ተካፋዮች የሆናችሁ ሴቶችም ወንዶችም የቅዱስ ሚካኤልን ገናንነት ለመግለጽ እግዚአብሔር ያደረገውን ታምራትና ኃይሉን ታውቁ ዘንድ ሁልጊዜም እንደሚማልድና ሰውንም ሁሉ እንዲቀበለው ወደ እግዚአብሔር እንዲቀርብ ትረዱ ዘንድ።

፪ ይስእል ኅበ እግዚአብሔር ለእለ ይትአመኑ በጸሎቱ እስመ ይውሀቡሙ ኅይለ ወክብረ በከመ ምግባርሙ።

፪ በጸሎቱ ለሚያምኑ ሁሉ ወደ እግዚአብሔር እየማለደ እንደ ሥራቸው መጠን ክብርና ኃይልን ያሰጣቸዋልና።

፫ ወሀሎ አሐደ ብእሲ ዘርቱዕ ሃይማኖቱ ዘስሙ ዱራታ እስ ወስመ ብእሲቱ ቴዎብስትያ።

፫ ቆሎንያ በምትባል አገር የሚኖር ሃይማኖቱ የቀና ዱራታ እስ የሚሉት አንድ ሰው ነበር የምስቱም ስም ቴዎብስታ ነው።

፬ ወይነብሩ ውስተ አሐቲ ሀገር እንተ ስማ ቆሎንያ ወቦሙ ብዙኅ ንዋየ ወርቅ ውብሩር አልሀምት ወአባግዕ አዕዱግ ወአግማል አብቅልት ወአፍራስ።

፬ በዚሁ አገር ሲኖሩ ብዙ ወርቅና ብር ላሞችም በጎችም አሀዮችም ግመሎችም በቅሎዎችም ፈረሶችም ነበሯቸው።

፭ ወይምሕሩ ነዳያነ ወምስኪናን ዱራታእስ ውብእሲቱ ቴዎብስትያ ወይነብሩ ብዙኅ ምጽዋተ ለለ ኩሉ አውራኅ አመ ዐሡሩ ወሠኑዩ ዕለት በበዓለ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፭ ሚስቱ ቴዎብስታና ዱራታእስ ለድሆችና ለችግረኞች የሚራሩ በቅዱስ ሚካኤል በዓል በየወሩ ሁሉ በ፲፪ት በ፲፪ት ቀን ብዙ ምጽዋትን የሚያደርጉ ነበሩ።

፮ ወመጽአ ዐቢይ ረኃብ ውስተ ኩሉ ብሔር እስከሠለስቱ ዓመት እስመ ተኅጥአ ዝናም ውስተ ኩሉ ሀገር ወተኅጥአ እክል ወማይ ወሞቱ ብዙኃን ሰብእ ወእንስሳ ዘአልቦሙ ጉልቀ።

፮ ከጊዜ በኋላ በየሀገሩ ሁሉ እስከ ፫ ዓመት ታላቅ ረኅብ ሆነ ዝናም በመታጣቱ በሀገሩ ሁሉ ድርቅ ስለሆነ እህልና ውሀ ታጥቷልና ስፍር ቍጥር የሌላቸው እንስሳትና ብዙ ሰዎችም በዚሁ ሞቱ።

፯ ዱራታእስ ውብእሲቱ ኢጎደጉ ምሒረ ወውሂበ ምጽዋት ይሠይጡ ወይውሀቡ ምጽዋተ ለነዳያን ወለምስኪናን ወይትወከፋ ነግደ ወፈላሴ እምነዋሩ።

፯ ዱራታእስና ሚስቱ ግን መራራትና ለችግረኞች ምጽዋት መስጠትን ሳያቋርጡ ያላቸውን ሀብት እየሸጡ ምጽዋት እየመጸወቱ እንግዳውንና ስደተኛውን እየተቀበሉ ቆዩ።

፰ ወእምዝ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለወርኅ ኅዳር በማኅትወ በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ኢረከቡ ውስተ ቤቶሙ ምንተኒ ዘኮነ

፰ ከዚህ በኋላ በኅዳር ፲፪ ቀን በቅዱስ ሚካኤል በዓል ዋዜማ በቤታቸው ከሆነው ሁሉ ምንም አላገኙም ነበር ለዳቦ የሚሆን ስንዴም

እምነትሉ ኢሥርናየ ለኅብስት ኢወይነ ወኢ ላሕመ ወኢ በግዕ ኢ በቤት ወኢ በአፍኦ።

፱፤ ወቦአት ቴዎብስትያ ውስተ ቤታ ወጎጥአት ዘት ሬሲ ወኢምንተኒ ወነበረት ወበከየት እንዘ ትብል ኦ ሊቅየ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እፎኑ ከመ ዝ ይትህጉል በዓልከ።

፲፤ ወቦአ ዱራታኦስ ምታ ወይቤላ ምንት ያብከየኪ ወባሕቱ ናእኩቶ ለእግዚአብሔር አምላክነ በእንተ ዙሉ ዘገብረ ላዕሌነ።

፲፩፤ ወይእዚኒ ከመ ኢይ ብኩር በዓልየ ዘአልመድክዎ እሠይጥ ዘንተ ልብስየ ለሥር ናይ ነህብ ለቤተ ክርስቲያን ለበዓለ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ከመ ይኩን ለቀርባን ወከማሁ ለወይንኒ ጎዳጠ በእንተ ስመ ሚካኤል እስመ ውእቱ የእምር ዘውስተ ልብነ።

፲፪፤ ወትቤሎ ብእሲቱ እፎ ዮም ከመ ዝ ጸላእከኒ ልብስ ዚአከ ትሠይጥ ወልብስ ዚአየ ተጎድግ ሥጋየኒ ወሥጋከ ኢ ኮነሁ አሐዶ በከመ ይቤ ጳውሎስ ሐዋርያ ብእሲ ወብእሲት አሐዱ ሥጋ እሙንቱ ዘእግዚአብሔር ለአስተፃመረ ኢይ ከል ሰብእ ይፍልጥ።

ወይንም በሬ ፍሪዳም የበግ ግልገልም በቤትም በውጭም ምንም አጡ።

፱፤ ቴዎብስታም ወደ ቤቷ ገብታ ምንም ምን የምታደርገው ነገር ቢጠፋት ጌታዬ ቅዱስ ሚካኤል ሆይ በዓልህ እንደዚህ እንደምን ይታጉል እያለች ተቀምጣ ታለቅስ ጀመር።

፲፤ ባሏ ዱራታኦስም ገብቶ ምን ያስለቅስሻል ይኸን ሁሉ በእኛ ላይ ያደረገ እግዚአብሔር አምላካችንን አናመስግነው አንጂ አላት።

፲፩፤ ዛሬም ይኸ ያስለመድኩት በዓሌ እንዳይታጉል ይኸን ልብሴን ሸጬ ለቅዱስ ሚካኤል በዓል መሥዋዕት የሚሆን ስንዴ ለቤተ ክርስቲያን እንስጥ እንደዚሁ ጥቂት ከፍለን ለወይን እናድርግ በቅዱስ ሚካኤል ስም እሱ በልባችን ያለውን ያውቃልና አላት።

፲፪፤ ሚስቱም ያንተን ልብስ ስትሸጥ የኔን ልብስ መተውህ እንዴት ብትጠላኝ ነው ሥጋዬና ሥጋህ አንድ አይደለምን ቅዱስ ጳውሎስ ባልና ሚስት አንድ አካል ናቸው እግዚአብሔር አንድ ያደረጋቸውን ሰው አይለያቸውም ያለውን እንዴት ዘንጋኸው አለችው።

፲፫፤ ወይቤላ ለብእሲቱ እመ በልየ ልብሱ ለብእሲ ኢየሳፍር ወለብእሲትሰ ጎፍረት ውእቱ ዘላዕሌኪ ልብስ ይንበር ለጌሠም ለበዓለ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በዘ ትጼልዩ ቦቱ ።

፲፬፤ ወካዕበ ትቤሎ ኢይቤ ለከኑ ጳውሎስ ሐዋርያ አልቦ ተባዕት ወአልቦ አንስት በኅበ ኢየሱስ ክርስቶስ ኢትግበር ምክንያተ ።

፲፭፤ ወይቤላ እው ይኩን በከመ ትቤሊ ወእነሥእ ልብስየ ወእሠይጥ ለሥርናይ ለቀ ይሰ ገበዝ ዘቤተ ክርስቲያን ወጌሠመ እነሥእ ልብሰኪ ወእውህብ ለበግዕ ።

፲፮፤ ወበጽባሕ አኅዘ ወነሥእ ልብስ ብእሲቱ ወሐረ ኅበ ደብር ኅበ ሀሎ ኖላዌ አባግዕ ወይቤሎ ለኖላዌ አባግዕ ብከኑ በግዕ ዘትሠይጥ በሠለስቱ ዲናር ።

፲፯፤ ወይቤሎ እው ሀለወኒ ወአወሥእ ዱራታኦስ ወይቤሎ እውህብከ አኅዘ ልብስ ብእሲትየ ወእስከ ሠለስቱ ዕለት እፈድየከ ወእውህብከ ሠለስተ ዲናረ ወርቅ ለእመ ረከብኩ ወለእመ ኢረከብኩ ሠለስተ ዲናረ ወርቅ ይኩን ለከ ልብስ ብእሲትየ ።

፲፫፤ እሱም የወንድ ልብሱ ቢያረጅም ቢቀደድም አያሳፍረውም ለቤት ግን ሐፍረት ነው ያንቺን የጫንቃሽ ልብስ ለነገ ይቀመጥ ለቅዱስ ሚካኤል በዓል እንድትጸልዩበት አላት ።

፲፬፤ እሷም መልሳ አሁንም ቅዱስ ጳውሎስ በክርስቶስ ዘንድ ወንድ ሴት በማለት የያታ ልዩነት የለም አላለህ ምን እንዲያው ምክንያት አታድርግ አለችው ።

፲፭፤ እሱም እሺ አንቺ እንዳልሺው ይሁን ዛሬ ልብሴን ወስጄ ለስንዴ እሸጥና ለቤተ ክርስቲያን ቄሰ ገበዝ እሰጣለሁ ነገም ድግሞ ያንቺን ልብስ ወስጄ ለበግ መግዣ አውለዋለሁ አላት ።

፲፮፤ በማግስቱም ጧት የሚስቱን ልብስ ይዞ ወደ አንድ ባለበግ ካለበት ተራራ ወጣና ያንን ባለበግ በ፫ ብር የሚሸጥ በግ አለህን አለው ።

፲፯፤ አዎን አለኝ አለው ዱራታኦስም ለጊዜው አሁን የሚስቱን ልብስ መያዣ እሰጥሃለሁ ያገኘሁ እንደሆነ እስከ ይቀን ዋጋውን ቺ ወቂት ወርቅ አምጥቼ እከፍልሃለሁ ቺቱን ወቂት ወርቅ ያላገኘሁ እንደሆነ ግን የሚስቱ ልብስ ላንተ ገንዘብ ይሁንህ አለው ።

፲፰፤ ወይቤሎ ኖላዊ አባግዕ ልብሰ ፀምር ሀሎ ምሉዓ በቤትየ ወኢይፈቅድ ልብሰ ብእሲትከ።

፲፱፤ ወእንዘ ይገብእ ዱራ ታኦስ ውስተ ቤቱ በዐቢይ ጎዘን ተራክቦ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በፍኖት ተጽ ዒኖ ዲበ ፈረስ ጸዐዳ ከመ ሰብእ ወብዙታን ሠራዊት እንዘ ይተልውዎ ወቅዱሳን መላእክት ምስሌሁ በከመ ርእየተ ንጉሥ።

፳፤ ወእምዝ ሶበ ርእዮ ዱራ ታኦስ ፈርሀ ወተግሕሠ እም ፍኖት ወይቤሎ ቅዱስ ሚካ ኤል ሊቀ መላእክት በሓከ አ ዱራታኦስ ነዐ እስኩ ንግረኒ እምጎበ መጸእከ።

፳፩፤ ወይእተ ጊዜ ቀርቦ ዱራታኦስ ጎቤሁ ወካዕበ ይቤ ሎ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላ እክት ለዱራታኦስ ዝንቱ ልብሰ ዘውስተ ክሣድከ ይመ ስል ልብሰ ብእሲት።

፳፪፤ ውእተ ጊዜ አውሥአ ዱራታኦስ ወይቤ እወ እግ ዚእየ ዮም በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት አነ ነሣእኩ ልብሰ ብእሲትየ ወሐ ርኩ ጎበ ኖላዌ አባግዕ እሣ የጥ በግዐ ዘእጠብሕ ለበዓለ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወይቤለኒ በዓለ በግዕ ሀበኒ

፲፰፤ ያም ባለበግ የሐር ልብሰ በቤቱ ውስጥ ስላለኝ ያንተን ሚስት ልብሰ አልፈል ግም አለው።

፲፱፤ ዱራታኦስም በብርቱ ጎዘን ወደ ቤቱ ሲመለስ በብዙ ሠራዊት ታጅቦ ቅዱ ሳን መላእክት ከእሱ ጋራ ሆነው በንጉሥ አማሣል እንደ ሰው በነጭ ፈረስ ተቀምጦ ቅዱስ ሚካኤልን በመንገድ ሲጓዝ አገኘው።

፳፤ ያን ጊዜ ዱራታኦስ ፈርቶ ከጉዳናው ፈቀቅ ብሎ ቆመ ቅዱስ ሚካኤልም እ ንዴት አለህ ዱራታኦስ ሆይ ከወዴት መጥተሃል እስኪ ንገ ረኝ አለው።

፳፩፤ ዱራታኦስም ወደ እሱ በቀረበ ጊዜ ዳግመኛ ቅዱስ ሚካኤል ዱራታኦስን ይህ በት ከሻህ ያለ ልብሰ የሴት ልብሰ ይመስላልላ አለው።

፳፪፤ ዱራታኦስም መልሶ አዎን ጌታዬ ዛሬ የቅዱስ ሚካ ኤል በዓሉ ስለሆነ ለበዓሉ የማርደው በግ ልገዛ እበጎች ጠባቂ ዘንድ ሂጄ ነበርና ባለ በጉ መያዣ ስጠኝ አለኝ እኔም የሚስቴን ልብሰ አንካ መያዣ ይሁንህ ብዬ ብሰጠው

አጎዘ ወእቤሎ ንሣዕ እንከ ልብሰ ብእሲትየ አጎዘ ወእ በየኒ ወይቤለኒ ልብሰ ፀምር ሀሎ ምሉዓ በቤትየ።

፳፫፤ ወይቤሎ ቅዱስ ሚካ ኤል ሊቀ መላእክት ይእዜኒ እመ እትወሐስከ አነ እስከ ሠለስቱ ዕለት ትፈዲኑ ወይ ቤሎ ዱራታኦስ እወ አ ሊቅየ እፈዲ።

፳፬፤ ወፈነወ ቅዱስ ሚካ ኤል ሊቀ መላእክት በጊዜሃ አሐደ መልአከ ወይቤሎ በሎ ለበዓለ በግዕ ሀቦአ በግዐ ለዱራታኦስ እስከ ሠለስቱ ዕለት ይፈድየከ።

፳፭፤ ወሐረ ዝኩ መልአከ ወአምጽአ ሎቱ በግዐ ለዱራ ትኦስ በከመ አዘዞ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፳፮፤ ወካዕበ ይቤሎ መል አክ ለዱራታኦስ ታጎድረኒኑ ውስተ ቤትከ ምስለ ሰብእየ ወይቤሎ ዱራታኦስ እወ ይኩን አ ሊቅየ ጎድር በከመ ትቤለኒ።

፳፯፤ ወይቤሎ ቅዱስ ሚካ ኤል ሊቀ መላእክት እስመ ኢይበልዕ ሥጋ አንስሳ ቦኑ ዘትረክብ ዓሣ ድራርየ ከመ እብላዕ አነ ወይቤሎ ዱራታ ኦስ እመ ረከብኩ እሣየፍ ለከ ዓሣ።

በቤቱ የሐር ልብሰ ሞልቶኛል ብሎ እምቢ አለኝ አለው።

፳፫፤ ቅዱስ ሚካኤልም እኔ ዛሬ ብዋስህ እስከ ሦስት ቀን ትከፍላለህን ቢለው ዱራታ ኦስም ጌታዬ ሆይ አዎን እከፍላለሁ አለው።

፳፬፤ ያን ጊዜውን ቅዱስ ሚካኤል አንድ መልክተኛ ላከና ባለ በጉን ለዱራታኦስ አንድ በግ ሰጠው ዋጋውን እስከ ሦስት ቀን ድረስ ይከፍልሃል ብለህ ንገረው አለው።

፳፭፤ ያም መልክተኛ ሄዶ በጉን አመጣና ቅዱስ ሚካ ኤል አንዳዘዘው ለዱራታኦስ ሰጠው።

፳፮፤ ቀጥሎም መልአኩ ዱራታኦስን ከሰዎቼ ጋራ በቤት ልታሳድረኝ ትችላለህን ብሎ ቢጠይቀው ዱራትኦስም አዎን ጌታዬ ሆይ አንተ እን ዳልከኝ ይሁን አሳድርሃለሁ ለአው።

፳፯፤ ቅዱስ ሚካኤልም የከብት ሥጋ አልበላምና ለራቱ የሚሆንና እምበላው ዓሣ ታገኛለህን ቢለው ዱራታ ኦስም ባገኝ ዓሣ እገዛልሃለሁ አለው።

፳፰፤ ወይቤሎ ቅዱስ ሚካኤል ምንተ ትውህብ ሢጦ ለበዓለ ዓሣ ወይቤሎ ዱራታ አስ ልብሰ ብእስትየ እውህብ።

፳፱፤ ወሶቤሃ ሠሐቀ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በመንፈሱ ቅዱስ ወይቤሎ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት አልብከኑ ዘትሠይጥ ዘእንበለ ዛቲ ልብሰ ባሕቲታ ወይቤሎ እወ አልብየ አ ሊቅየ ።

፴፩፤ ወይቤሎ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እመ እትወሐሰከ በኅብ ወገርተ ዓሣ እስከ ሠለስቱ ዕለት ትፈዲኑ ወይቤሎ እወ እፈዲ አ ሊቅየ ።

፴፪፤ ወሶቤሃ ለአከ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት አሐደ መልአከ ኀብ ወገርተ ዓሣ ወሐረ ዝኩ መልአከ ወእም ጽአ ሎቱ አሐደ ዓሣ ወወሀቦ ሶቤሃ ወተፈሥሐ ዱራታአስ ።

፴፫፤ ወይቤሎ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ተንሥእ አ ሊቅየ ንእቱ ቤትየ ወይቤሎ ቅዱስ ሚካኤል ሑር አንተ ቅድመ ወእቱ ቤተከ ወአስተዳሉ ድራረነ ወእነ እመጽእ ድኅሬከ ወነሥእ ዝኩ ዓሣ ወበግዐ ወአተወ ቤቶ ።

፴፬፤ ወወፅአት ቴዎብስትያ ብእሲቱ ከመ ታርኑ አንቀጾ ዴዴሃ ወሶበ ርእትየ በግዐ ወዓሣ ወልብሳሂ ጸዊሮ ዲበ

፳፰፤ ቅዱስ ሚካኤልም ለባ ለበዓሣው ዋጋውን ምን ትክፍለዋለህ አለው ዱራታአስም የሚስቱን ልብስ እሰጣለሁ አለው ።

፳፱፤ ያን ጊዜ ቅዱስ ሚካኤል በመንፈሱ ፈገግ አለና ከዚች ልብስ በቀር ሌላ የምትገዛበት የለህምን ቢለው ጌታዬ ሆይ አዎን የለኝም አለው ።

፴፩፤ ቅዱስ ሚካኤልም በዓሣ አጥማጀች ዘንድ ብዋስህ እስከ ሦስት ቀን ትክፍላለህን ቢለው አዎን እከፍላለሁ ጌታዬ ሆይ አለው ።

፴፪፤ ያን ጊዜ ቅዱስ ሚካኤል ወደ ዓሣ አጥማጀች አንድ መልአክ ላከ ያም መልአክ ሂደና አንድ ዓሣ አምጥቶ ወዲያው ስለ ሰጠው ዱራታአስም ደስ ተሰኘ ።

፴፫፤ ዱራታአስም ቅዱስ ሚካኤልን ጌታዬ ሆይ ተነሥና ወደ ቤት እንግባ አለው ቅዱስ ሚካኤልም አንተ አስቀድመህ ግባና ምግባችንን አሰናዳ እኔ በኋላ እመጣለሁ አለው እሱም ዓሣውንና በጉን ይዞ ወደ ቤቱ ገባ ።

፴፬፤ ሚስቱ ቴዎብስታም በሩን ለመክፈት ስትወጣ ዓሣውንና በጉን ልብሷንም በጫንቃው ላይ ተሸክሞ ባየች

ክሣዱ ትቤሎ አ እግዚእየ እራኢ በግዐ ወዓሣ ወልብስ የሂ በኅቤከ በውስተ ክሣድከ በአዶቴ ረከብከ ዘንተ ሆሎ ።

፴፬፤ ወይቤላ ምታ ረከብኩ ብእሴ ኄረ ወመኩንን በፍኖት እንዘ እንብእ ኀቤኪ ኀጢ እየ ሶበ ርኢኩ ዕበዮ ወክብሮ ወግርማሁ ተግሕሥኩ እምፍኖት ጸውዐኒ በቃሉ ወይቤለኒ ነዐ ዱራታአስ እምአይቲ መጸእከ ወቅረብ ኀቤየ ።

፴፭፤ ወእቤሎ አ ሊቅየ የምበዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወሐርኩ እሣየጥ በግዐ ዘእጠብሕ ለበዓልየ ወይቤለኒ በእፎ ኢረከብከ በግዐ ወእቤሎ አልብየ ዲናር ዘእውሀቦ ለኖላዌ አባግዕ ።

፴፮፤ ወእመ እቤሎ ሕንክ ወንሣእ ልብሰ ብእሲትየ ወወሀበኒ አሐደ በግዐ ይቤለኒ ኢይፈቅድ ልብሰ ብእሲትከ ሆሎ ውስተ ቤትየ ልብሰ ፀምር ምሉዓ ወሶበ ነገርክዎ ዘንተ ነገረ በጊዜሃ መሐረኒ እስመ ኄር ብእሲሁ ።

፴፯፤ ወለአከ ሶቤሃ አሐደ መልአክ እምሰብኡ ወአምጽአ ሊተ አሐደ በግዐ ወወሀበኒ ወከማሁ ዓሣሁኒ ።

፴፰፤ ወእንዘ ይነግራ ዱራታ አስ ዘንተ ነገረ ለቴዎብስትያ

ጊዜ ጌታዬ ሆይ በጉንና ዓሣውን ልብሴንም በጫንቃህ (ትክሻህ) ላይ አያለሁ ይኸንሁሉ ከወዴት አገኘኸው አለችው ።

፴፱፤ ባሏም እንዲህ አላት የምፈልገውን አጥቼ ወደአንቺ ስመለስ ከአንድ ቸር መኩንን ጋራ በመንገድ ላይ ተገናኘንና ግርማውንና ክብሩን ባየሁ ጊዜ ከመንገድ ፈቀቅ ብዬ ቆምኩ እሱም ዱራታአስ ናወደ እኔ ቅረብ ከወዴት ትመጣለህ ብሎ ጠየቀኝ ።

፵፩፤ እኔም ጌታዬ ሆይ ዛሬ የቅዱስ ሚካኤል በዓል ስለሆነ ለበዓሉ የማርደው በግልዛ ሂጄ ነበር ብለው ታዲያ እንዴት በግ አላገኘህም አለኝ ።

፵፪፤ ለባለ በጉ የምሰጠው ገንዘብ ስለሌለኝ አንካ የሚስቱን ልብስ ያዝና አንድ በግ ስጠኝ ብለው እኔ በቤቴ ውስጥ የሐር ልብስ ሞልቷል ያንተን የሚስት ልብስ አልፈልግም አለኝ ብዬ ብነግረው ያን ጊዜ ራራልኝ ሰውየው ቸር ነውና ።

፵፫፤ ወዲያው ከሰዎቹ አንድ መላክተኛ ላከና አንድ በግ አምጥቶ ሰጠኝ ዓሣውንም እንደዚሁ ።

፵፬፤ ዱራታአስ ይኸንን ለሚስቱ ሲያጫውታት (ሲነግ

በእሴቱ ነዋ በጽሐ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ምስለ መላእክቲሁ ወቆመ ኀበ አንቀጽ ወይቤላ በሐኪ አ ቴዎብስትያ።

ሿ፱፤ ወትቤሎ በሐኪ አ እግዚእየ ወይቤላ እፎ ሀሎኪ አ ቴዎብስትያ በዝ መዋዕል እኩይ ወትቤሎ ይትአኩት ስሙ ለእግዚአብሔር በጸ ሎቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወሊቅነ ሀሎነ ወት ቤሎ ነዐ እቱ ቤተ አግብርቲከ ወኢትቁም በአፍአ እስመ ዐበይ ወክቡር አንተ።

ሿ፲ ወሶቤሃ ይቤሎ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ለዱ ራታኦስ አንሰ አሐውር ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወአ ንተ ጥባሕ ዘንተ በግዐ ወዓ ሣሂ ይንበር እስከ እገብእ አነ ውስተ ቤትከ ኢትሕርድ አንተ ወበእሴትከ አቅድሙ ስራሐክሙ ወአስተዳልዉ ወሐረ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ውስተ ቤተ ክርስ ቲያን።

ሿ፳፤ ዱራታኦስኒ ምታ ይቤላ ለብእሴቱ አልቦኑ ወይን ዘተ ርፈ በውስተ ቤትነ ዘንውህብ ለቤተ ክርስቲያን ዘቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ለቀርባን ወትቤሎ ሀሎ አሐዱ ልጉን ዘተርፈ።

ሿ፳፤ ወእምዝ ቦአ ዱራታ ኦስ ውስተ ቤቱ ከመ ይንሣእ ወይነ ለቀርባን ወረከበ ልጉን

ራት) ሳለ ከሠራዊቱ ጋራ ቅዱስ ሚካኤል ወዲያው ደርሶ እበር ቆመና ቴዎብስታ ሆይ እንዴት አለሽ በዚህ በክፉ የችግር ዘመንስ እንደ ምን ትኖራላችሁ አላት።

ሿ፱፤ እሷም የእግዚአብሔር ስሙ ይመስገን በጌታችን በቅ ዱስ ሚካኤል ጸሎት አለን አሁንም ና ወደ ባሮችህ ቤት ግባ በውጭም አትቁም አንተ የከበርክ ታላቅ ነህና አለ ችው።

ሿ፲ ቅዱስ ሚካኤልም ዱራ ታኦስን እኔ ወደ ቤተ ክርስ ቲያን ስለምሄድ በጉን አርደህ ቆየኝ ዓሣውን ግን ወዳንተ እስክመለስ ድርስ አትረደው ይቀመጥ አንተና ሚስትህም አስቀድማችሁ ሥራችሁን አዘ ጋጁ ብሏቸው ወደ ቤተ ክርስ ቲያን ሄደ።

ሿ፳፤ ባሏ ዱራታኦስም ሚስ ቱን ለቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ለቀርባን የምንሰ ጠው በቤታችን የተረፈ ወይን የለምን አላት እሷም የተረፈ አንድ እንስራ አለ አለ ችው።

ሿ፳፤ ከዚያም ዱራታኦስ ለቀርባን የሚሆነውን ወይን ለመውሰድ ወደ ቤቱ በገባ

ወይን ምሉዓ እምአንቀጽ እስከ ውሳጢ አጋንዕ ወልጉን ምሉዕ ወይነ።

ሿ፲፤ ወይቤላ ለብእሴቱ እምአመ ወፃእኩ በጽባሕ ቦኑ ዘአምጽአ ለኪ ወይነ ወት ቤሎ አልቦ።

ሿ፱፤ ወይቤላ አርምሚ እስከ ነአምር ዘኮነ።

ሿ፳፤ ወካዕበ ሐረ ኀበ ቤተ ኀብስት ወረከበ ምሉዓ እም አንቀጽ እስከ ውሰጡ ወሐረ ቤተ ዘይት ወቤተ ቅብዕ ወመ ዓር ወቤተ ሥርናይ ወቤተ እክል ወዐተር ወብርስን ወተ ልባ ወቤተ አልባስ ወሰግላጥ ወረከበሙ ምሉዓነ።

ሿ፳፤ ወሶቤሃ ሰገዱ ወይቤሎ ይትአኩት ስሙ ለእግዚአብ ሔር ዘባረከ ቤተነ።

ሿ፳፤ ወበጊዜሃ ጠብሐ ውእተ በግዐ ወኮነ ሥጋሁ በውስተ መቅጹት ዘኢየሳልቅ

ጊዜ የወይኑን ዕቃ ሲጉበኝ በዕቃ ቤቱና በጓዳው ያሉ ጋኖች እንስራወችና ዕቃዎች ሁሉ ከአፍ እስከ ገደፋቸው መልተው አገኛቸው።

ሿ፲፤ ሚስቱንም እኔ ማልጄ ከወጣሁ ወዲህ የወይን ጠጅ ያመጣልሽ ሰው አለን ብሎ ቢጠይቃት ሸረ የለም አለ ችው።

ሿ፱፤ የሆነውን ነገር መርም ረን እስክናውቅ ድረስ ዝም በይ ለማንም ለማን አትናገሪ አላት።

ሿ፳፤ ዳግመኛም ወደ እን ጀራ ቤት ቢገባ እንጀራው በመሶብ ሞልቶ አገኘው ከዚ ያም ዘይት ቅቤ መዓር ወዳለ በት ቤት ገብቶ አየ ከዚያም በኋላ ወደ ስንዴው ጉተራ ሌላውም እህል ዓተር ምስር ተልባ እኒህን የመሳሰሉ የእ ህል ዓይነቶች ወደነበሩበት ቤት ገባ ከዚህም በኋላ ልብስ ሽቱ ወደነበረበት ቦታ ገብቶ ሁሉም በያይነታቸው ሞል ተው አገኛቸው።

ሿ፳፤ ያን ጊዜ ሰግደው ቤታ ችንን የባረከ የእግዚአብሔር ስሙ ይክበር ይመስገን ብለው እግዚአብሔርን አመስገኑ።

ሿ፳፤ ከዚያም ዱራታኦስ ያንን ቅዱስ ሚካኤል የሰጠ ውን በግ አረደና ሥጋው በታ ላቅ እንስራ ሞላ ተበልቶም

ነሥኦ ወጸግበ እምበረከቱ ለሚካኤል ።

፵፰፤ ወእምዝ ነጻፈ አልባሰ ቅድዋተ ለመኰንን ወሐረ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወሰ ገደ ኀበ ሥዕሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወይቤ ኦ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት መሐረኒ ለገብርከ ዱራ ታኦስ ወሰኦል ሊተ ምሕረተ ኀበ እግዚአብሔር ይትፈ ሥሑ ሕዝብየ የም በበዓልከ ወይጽገቡ ርኑባን እምበረከ ትከ ወይትኦኩት ስሙ ለእግ አብሔር ለዓለመ ዓለም ።

፵፱፤ ወከመ ዝ ጸለየ በቅ ድመ ኩሉ ሕዝብ ወነሥኦ ንብረተ እድ ወወፅኦ እምቤተ ክርስቲያን ወይቤሎሙ ለደ ቂቂ ጸውዑ ኩሉ ነዳያነ ወም ስኪናነ ወኩሉ ሕዝበ እም ቤት እስከ ገዳም። ወሐሩ ወጸ ውዑ ወመልኡ እምአንቀጽ

የማያልቅ ሆነ እሱም በቅዱስ ሚካኤል በረከት የተነሣ ከች ግሩ ከኀዘኑ ተጽናና በልቶ ጠጥቶ እንደ ጠገበ ሆነ ።

፶፩፤ ከዚህ በኋላ በሚያስ ፈራ ግርማ ለተገለጸለት ለቅ ዱስ ሚካኤል እንደ ፀሐይ የሚያበሩ ብሩህ ብሩህ የሆኑ ልብሶችንና ሥጋጃዎችን አነ ጠፈ ይህን ካደረገ በኋላ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄዶ የመላእክት አለቃ ንዑድ ክቡር ከሚ ሆን ለሚካኤል ሥዕል እየሰ ገደ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ሆይ አገልጋይህ የም ሆን እኔን ዱራታኦስን ማረኝ እዘንልኝ ራራልኝ ይቅርም በለኝ ከእግዚአብሔር ዘንድም ይቅርታን ቸርነትን ለምንልኝ ዛሬ በዓልህን በማከብርበት ቀን ወገኖቼን ደስ ይላቸው ዘንድ ከበረከትክም ብዛት የተ ነሣ ተርበው ተጠምተው የሚ ኖሩ ድሐዎች በልተው ጠጥ ተው ይጸግቡ ዘንድ የእግዚአ ብሔር ስሙ ለዘላለሙ ይመሰ ገን ዘንድ እያለ ጸለየ ።

፶፪፤ በሰው ሁሉ ፊት እዲህ ብሎ ከጸለየና ከለመነ በኋላ ቡራኬ ተቀብሎ ከቤተ ክርስ ቲያን ወጣ ልጆቹንም ከቤት እስከ ዱር ያሉትን ሕዝቡን የዕለት እራት ያጡትን ነዳያ ንን ጥሩልኝ ብሎ አዘዛቸውና ሕዝቡ በአዳራሹና በግቢ ከመሉ በኋላ ምሳቸውን ፈጥኖ አቀረበላቸው እነሱም

እስከ ቤት ወወሀቦሙ ምላሐ ፍጡነ ወበልዑ ወሰትዩ ወጸ ግቡ በፍሥሐ ዐቢይ ወአእ ኩቱ ስመ እግዚአብሔር ።

፶፫፤ ወመጽኦ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ምስለ ሠራ ዊቱ ወርእዮ ሕዝበ አንከረ ወእለ ምስሌሁ አስተ ዐጸቡ።

፶፬፤ ወይቤሎ ለዱራታኦስ እፎ ከመ ዝ ከሂለከ አምጸእ ኮሙ ለእሉ ሕዝብ በእንቲኦየ ኢሰማዕከኑ ከመ ቦ ረኃብ ውብድብድ በዝ መዋዕል ዘመ ጠነ ዝ ሕዝበ ትጺውዕ ውስተ ቤትከ።

፶፭፤ ወይቤሎ ዱራታኦስ ከመ ዝ እወ እግዚእየ እም ከመ ቦኡ በግዕ ወዓሣ ዘወሀ ብከኒ አንተ መልዐ በረከት ውስተ ቤትየ ወጸዋዕክዎሙ ለአኃውየ የም እስመ በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ከመ ይትፈሥሑ ምስሌየ ወአነሂ እትፈሣሕ ምስሌሆሙ ይብልዑ ወይስተዩ።

፶፮፤ ወሶቤሃ ተንሥኦ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እማእከሎሙ ወቦኦ ውስተ ቤት ወነበረ ላዕለ ዐራት ዘተነጽፋ ቦቱ አልባሰ ኤግ ወገርዜን ቅድዋት። ወይቤሎ

ደስ ተሰኝተው በልተው ጠጥ ተው ጠገቡ ከጠገቡም በኋላ የእግዚአብሔርን ስም በፍ ጹም ምስጋና አመሰገኑ።

፶፯፤ ቅዱስ ሚካኤልም ሠራዊቱን አስከትሎ መጥቶ የተጠራውንና የተሰበሰበውን ሕዝብ ባየ ጊዜ ከሕዝቡ ብዛት የተነሣ ፈጽሞ አደነቀ ከእሱም ጋራ ያሉ ሠራዊተ መላእክት አደነቁ።

፶፰፤ ዱራታኦስንም ስለእኔ እነዚህን ሰዎች ሁሉ እንደ ምን ችለህ ሰበሰብካቸው በዚ ህ ዘመን አባር ቸነፈር ረሀብ እንዳለ አልሰማህምን ይህን ያህል ሰው ወደ ቤትህ የምት ጠራ አለው።

፶፱፤ ዱራታኦስም መልሶ አዎን ጌታዬ አንተ የሰጠኸኝ በግና ዓሣ ከቤቴ ከገቡ ጀምሮ በቤቴ በረከት መላ ዛሬም የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤል በዓሉ የሚከበርበት ቀን ነውና ወንድሞቼን ጠራ ጓቸው ከእኔ ጋራ እንደ እኔ ደስ ይላቸው ዘንድ እኔም ከእ ሳቸው ጋራ እንደ እሳቸው ደስ ይለኝ ዘንድ ይበሉ ይጠ ጡ ዘንድ ጠራጓቸው አለው።

፷፩፤ ያን ጊዜ ቅዱስ ሚካኤል ከመካከላቸው ተነስቶ ወደ ቤት ገባና የሚያበሩና የሚያምሩ ምንጣፎች ከተነጠ ፉበት አልጋ ላይ ተቀመጠ ዱራታኦስንም ያንን ዓሣ

ለዱራታኦስ አምጽእ ሊተ
ውእተ ዓሣ ወውእተ ጊዜ
አምጽእ ሎቱ ወይቤሎ ሕርድ
ወጥባሕ ወሥጥጥ ከርሦ
ለዝኩ ዓሣ።

፶፬፤ ወበጊዜሃ ሐረደ ወሠ
ጠጠ ከርሦ ዱራታኦስ ወረከበ
በውስቴቱ በአምሳለ ጽፍነተ
ጸርቅ ወኅቱም በማኅተመ
አብ ወወልድ ወመንፈስ
ቅዱስ ወወሀቦ ለቅዱስ ሚካ
ኤል ሊቀ መላእክት ወተቀ
በሎ ሚካኤል ዘንተ ማኅተመ
ወይቤሎ ነጽር ዘ ማኅተመ አ
ሊቅየ ወፍታሕ።

፶፭፤ ወሶቤሃ ፈትሐ ወነጸረ
ውእተ መሥነቅተ ወረከበ በ
ውስቴቱ ሠለስተ ምእተ ዲናረ
ወርቅ እንተ ባሕቲቱ ዕቁረ
በበይኑ።

፶፮፤ ወወሀቦ ወይቤሎ ቅዱስ
ሚካኤል ለዱራታኦስ ንሣእ
ዘንተ አ ዱራታኦስ በእንተ
ዘቦእኩ ቤተከ ዮም እስመ
ፈነወኒ ሊቅየ ዮም ኅቤከ በእ
ንቲአከ።

፶፯፤ ወይቤልዎ ዱራታኦስ
ወብእሲቱ ቴዎብስትያ ምንተ
ትብል አ ሊቅነ ማእዜ ርኢከ
ቤትነ ዘእንበለ ዮም ኅድግ ለነ
በእንተ ዝንቱ ነገር ኢተአም
ርኑ ከመ ነፍስነ ወሥጋነ ወን
ዋይነ ለእግዚአብሔር ወለቅ
ዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት
ውእቱ ዘዚአከ ወዘሊቅከ

ፈጥነህ አምጣና እረደው ሆድ
ዕቃውንም አውጣው አለው።

፶፬፤ ያን ጊዜ ዱራታኦስ ዓሣ
ውን አርዶ ሆድ ዕቃውን አወ
ጣ በውስጡም በሥላሴ ስም
የታተመ የጨርቅ ከረጢት
የሚመስል ነገር አገኘና ጌታ
ዬ ሆይ ይኸንን የተቆለፈ ማኅ
ተም ተመልከት አይተህም
ፍታው ብሎ ለመላእክት አለ
ቃ ለቅዱስ ሚካኤል ሰጠው።

፶፭፤ ቅዱስ ሚካኤልም
ፈጥኖ ያንን በሥላሴ ስም
የታተመ ከረጢት ፈትቶ በተ
መለከተው ጊዜ ሦስት መቶ
ሚዛን ወርቅ እርስ በእርሱ
የተቆላፈ ሆኖ አገኘው።

፶፮፤ ወዲያውም ዱራታኦስ
ስን ጠርቶ ዱራታኦስ ሆይ
ዛሬ በእንግድነት ከቤትህ ስለ
ገባሁ ይህን ወርቅ እንካ ስለ
አንተ ዛሬ ፈጣሪዬ ልኮኛልና
አለው።

፶፯፤ ሚስቱ ቴዎብስታና
ዱራታኦስም አቤቱ ጌታችን
ሆይ ቤታችንን ያለ ዛሬ ምን
ጊዜ አይተኸው ታውቃለህ
ይህንን ነገር ተወን ሰውነታች
ንና ገንዘባችንም ሁሉ የእግዚ
አብሔርና የመላእክት አለቃ
የቅዱስ ሚካኤል ገንዘብ እንደ
ሆነ አታውቅምን ያንተም

ንጉሥነ ወዘዚአን ሊቅ ወሀቦን
ወእፎ ትብለን ንሥኡ ዘንተ
ዲናረ እስመ ዘኢጋለይነ ረከ
ብን።

፶፰፤ ኢተአምርኑ ዮም ከመ
በዓለ ሚካኤል ሊቀ መላእክት
ወረከበን ንህነ ዙሎ በረከተ
ብዙኅ በስመ ዚአሁ።

፶፱፤ ወይቤሎሙ ንሥኡ
ዘንተ ሠለስተ ምእተ ዲናረ
ለነፍስከሙ መለሠስተ ዲና
ራተ ፍድዩ ለዕዳከሙ አሐደ
ለሥርናይ ዘአእኀዝከ ልብሰከ
ዘተወሐስኩከ ትማልም አሐደ
ለበግዕ ወአሐደ ለዓሣ።

፷፤ ወይቤሎሙ ለዱራታኦስ
ወለቴዎብስትያ ብእሲቱ አእ
መርከሙኒት ወይቤልዎ ኢያእ
መርናከ ወኢርኢናከ ዘእንበለ
ዮም ለዓለም ወይቤሎሙ አነ
ውእቱ ሊቀ መላእክት ሚካ
ኤል እንዘ አንትሙ ንዑሳን
በቤትከሙ አነ አኅድር በኩሉ
አውራኅ አመ ይመጸውቱ አበ
ዊከሙ።

፷፩፤ ወአነ እስኢል ለክሙ
ኀብ እግዚአብሔር እግዚእየ

የኛም አለቃችንና ንጉሣችን
ሰጠን ይህን ወርቅ እንደምን
እንኩ ውሰዱ ትለናለህ ያለአ
ሰብነው ነገር ነውና አሉት።

፶፰፤ ዛሬ የመላእክት አለቃ
የቅዱስ ሚካኤል በዓል የሚ
ከበርበት ቀን እንደሆነ አታ
ውቅምን? እኛም በእሱ ስም
ስለአመን የእሱን ስም ስለ
ጠራን ብዙ በረከት አግኝተ
ናል አሉት።

፶፱፤ እሱም ይህን ሦስት
መቶ ሚዛን ወርቅ ሰውነታች
ሁን ልትረዱበት ለነዳያንም
ልትመጸውቱት እንኩ ውሰዱ
ሦስቱን ሚዛን ወርቅ ለእዳ
ችሁ ክፈሉ አንዱን ትላንት
ለተዋሰኩህ የሚስትህን ልብስ
መያዣ ለሰጠህበት ለሰንደው
አንዱን ለበግ አንዱን ለዓሣ
ክፈሉ ብሎ ሰጣቸው።

፷፤ ከዚህ በኋላ ዱራታኦስ
ንና ሚስቱን ቴዎብስትያን
አውቃችሁኛልን አላቸው።
እነሱም ከሆነ ጀምሮ ያለዛሬ
አላየንህምና አላወቅንህም አ
ሉት። እናንተ ገና ሕፃናት ሳላ
ችሁ ጀምሮ በየወሩ አባቶ
ቻችሁ በሚመጸውቱበት ጊዜ
ሁሉ በቤታችሁ እገኝ የነበ
ርሁ የመላእክት አለቃ የም
ሆን እኔ ቅዱስ ሚካኤል ነኝ።

፷፩፤ እኔ ስለ እናንተ በእግ
ዚአብሔር ዘንድ በመዓልትና

በእንቲአክሙ መዓልተ ወሌ ሊተ ወይእዜኒ ተፈሥሑ ዐቢየ ፍሥሐ።

፳፪፤ ብፁዓን ወኅሩያን አን ትሙ አግብርተ እግዚአብሔር ልዑል ኦ ቴዎብስትያ አኮኑ ሰማዕኩኪ እንዘ ትብክዪ ትማ ልም ወትብሊ እምነየሰኒ መዊት ዮም እምእግጣእ ወእ ምይትበኩር በዓለ ሚካኤል በቤትየ ወትብሊዮ ለዱራታ ኦስ ሀብ ልብስየ ወግልባቤየ ለበዓለ ሚካኤል ሊቀ መላእ ክት ሊቅዩ።

፳፫፤ ኦ ዱራታኦስ ወቴዎብ ስትያ ዐቢይ ዕሴትክሙ በሰማ ያት በኅበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘኢየጎልቅ ምሕረቱ ወበረከቱ ይኅድር በላዕሌክሙ ለዓለመ ዓለም።

፳፬፤ እስመ ተዘከረ እግዚአ ብሔር መሥዋዕተክሙ ወም ጽዋተክሙ ዘገበርክሙ ወአሠ ነይክሙ ይእዜ በዝ ዓለም ወበደኃሪት ዕለት ያወርሰክሙ መንግሥተ ሰማያት።

፳፭፤ ወካዕበ ይቤሎሙ ኦነ ውእቱ ሚካኤል ሊቀ መላእ

በሌሊትም ምሕረት እለምና ለሁ ዛሬም እነሆ ፈጽሞ ደስ ይበላችሁ።

፳፪፤ እናንት ንዑዳን ክቡራን የተመረጣችሁ የልዑል እግዚ አብሔር አገልጋዮች ናችሁ ቴዎብስትያ ሆይ ትላንት ገን ዘብ አጥቼ የቅዱስ ሚካኤል በዓል በቤቴ ከሚታጉል ዛሬ ብሞት በተሻለኝ ነበር እያልሽ ዱራታኦስን ጌታዬ አለቃዬ ለሚሆን የመላእክት አለቃ ለቅዱስ ሚካኤል በዓል መዝ ከሪያ ይሆን ዘንድ ቀሚሴን መደረቢያየን ሽጥ ስትይው የሰማሁሽ አይደለምን ?

፳፫፤ ዱራታኦስና ቴዎብስ ትያ ሆይ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ በሰማይ ዋጋ ችሁ ፍጹም ነው ለዘለዓለሙ የማያልቅ ፍጻሜ የሌለው ም ሕረቱ ቸርነቱ በረከቱም አድ ሮባችሁ ይኑር።

፳፬፤ ዛሬ በዚህ ዓለም የሠራችሁት ምግባር ትሩፋት የመጸወታችሁትም ምጽዋት ያቀረባችሁትን መሥዋዕት እ ግዚአብሔር አስቦ ተቀብሎ ታልና በሚመጣው ዓለም የማ ታልፍ የማትለወጥ መንግ ሥተ ሰማያትን ያወርሳችኋል አላቸው።

፳፭፤ ዳግመኛም ከመከራ ችሁ ከችግራችሁ የማድናችሁ

ክት ዘአድኅነክሙ እምኩሉ ምንዳቤክሙ ወአፍቀርኩ መሥዋዕተክሙ ምጽዋተክሙ ወአዕረጉ ቅድመ እግዚአብ ሔር ወኢተነጥኡ ምንተኒ እምሠናያት በዝ ዓለም ወእ ሙንቱሂ ሰገዱ ሉቱ።

፳፪፤ ወከመ ዝ ብሂሎ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእ ክት ተሰወረ እምኔሆሙ ወወ ሀቦሙ ሰላመ ወዐርገ ውስተ ሰማያት በዐቢይ ስብሐት ምስለ መላእክት።

፳፫፤ ዱራታኦስ ወቴዎብስ ትያ አፈድፋዱ ገቢረ ሠናይ እምቀዳሚ ግብሮሙ ወፈጸሙ ገድሎሙ እስከ ይበጽሕ ዕለተ ዕረፍቶሙ።

፳፬፤ ወኩሎሙ ሕዝብ አምኑ በጸሎቶሙ ወበቃለ ዚአሆሙ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሎቱ ስብሐት ምስለ ኄር አቡሁ ወመንፈስ ቅዱስ ማሕየዊ እምይእዜ ወእስከ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፳፱፤ በረከቱ ለቅዱስ ሚካ ኤል ሊቀ መላእክት ወረድኤ

የመላእክት አለቃ የምሆን እኔ ቅዱስ ሚካኤል ነኝ ምጽ ዋታችሁንም መሥዋዕታችሁ ንም ወደ እግዚአብሔር ያቀረ ብኩ እኔ ነኝ በዚህ ዓለም ከበኅ ነገር ሁሉ ምንም ምን የምታጡት ነገር የለም አላ ቸው። እላቸውም ሰገዱለት።

፳፫፤ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልም ይህን ተና ግሮ ከፈታቸው ተሠወረ። ሰላ ምታም ሰጥቷቸው አስከትሏ ቸው ከመጡት መላእክት ጋራ በክብር ወደ ሰማይ ዐረገ።

፳፬፤ ዱራታኦስና ቴዎብስት ያም ከቀድሞ ይልቅ በኅ ሥራ መሥራትን አበዙ እስከ ዕለተ ሞታቸው ድረስ ተጋድሎአቸ ውንና ትሩፋታቸውን አላቋ ረጡም ።

፳፭፤ ሕዝቡም ሁሉ በእላ ቸው ጸሎትና ልመና በጌታ ችን በኢየሱስ ክርስቶስ አመኑ ቸር ከሚሆን ከባሕርይ አባቱ ሕያው ማኅየዊ ከሚ ሆን ከባሕርይ ሕይወቱ መን ፈስ ቅዱስ ጋራ ዓለም ከመፈ ጠሩ አስቀድሞ እስከ ዛሬ ከዛሬ እስከ ዕለተ ምጽአት ከዚያም በኋላ ለዘለዓለሙ ጌት ነት የባሕርይ ገንዘቡ ለሚሆን ለእሱ ክብር ምስጋና ይግባው አሚን።

፳፱፤ የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤል በረከቱ

ቶሙ ለዱራታኦስ ወለቱዎብ ስትያ ይኩኖ ሠራዬ ኅጢአት ለገብረ እግዚአብሔር ዕገሌ ለዓ ለመ ዓለም አሚን።

፩፤ ተአምራሁ ለቅዱስ ሚካኤል መልአክ ኪዳኑ ለክርስቶስ ንጉሠ ስብሐት ትንብልና ስእለቱ ወአስተብቃኦቹ ያድኅኑን እምዕለት እኪት ወእም ሰዓታተ መንሱት እምሐጽ ዘይሰርር በመዓልት ወእምግብር ዘየሐውር በጽልመት ለዓ ለመ ዓለም አሚን።

፪፩፤ ተብህለ ከመ ሀሎ አሐዱ ብእሲ በውስተ አሐቲ ሀገር መሀይምን ወጸድቅ ዘይፈርሆ ለእግዚአብሔር ወይገብር ምሕረተ ለነዳያን ወለም ስኪናን ወይሴፎ ትንብልሁ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወይገብር ተዝካሮ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለለ ወርኑ ወዝኩ ብእሲ ኮነ ይትጊበር ግብረ ማሕረስ።

፪፪፤ ወእምድኅረ ዝንቱ ነገር በአሐቲ ዓመት ሐጸ ወጠፍአ ፍሬ ምድሩ ለውእቱ ብሔር ዘሀለወ ቦቱ ወውእቱ ብእሲ ፈራሄ እግዚአብሔር ኅለየ ወይሴ ምንተ እገብር ተዝካሮ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

የዱራታኦስና የቴውብስትያ ረድኤት የእግዚአብሔር አገልጋይ ለሚሆን ለ የኃጢአት ማስተሥረያ ይሁነው በእውነት ለዘለዓለሙ አሚን።

፪፤ ልመናውና አማላጅነቱ ከክፉ ቀንና ከፈተና ሰዓት ያድነን በቀን ከሚወረወር ጦር በጨለማ ከሚሄድ ከልዩ ልዩ ወገን ለዘለዓለሙ ይሠውረንና ጌትነት የባሕርዩ የሚሆን የንጉሥ የክርስቶስ የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ ቅዱስ ሚካኤል ያደረገው ተአምር ይህ ነው።

፪፩፤ በአንዲት አገር ውስጥ አንድ ሰው እንደ ነበር ተነገረ ይኸውም አማኒ ዕውነተኛ እግዚአብሔር የሚፈራ የዕለት ዕራት የዓመት ልብስ ለሌላቸው ለነዳያን የሚያዝን የሚራራ የሚመጸውት ችሮታን የሚያደርግ የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤልን ልመናና ጸሎት ተስፋ የሚያደርግ በየወሩ በየአሥራ ሁለቱ ቀን መታሰቢያውን ዝክሩን የሚያደርግና በእርሻ በግብርና ሥራ የተሠማራ ሰው ነበር።

፪፪፤ ከዚህ በኋላ ይህ ሰው ያለበት አገር የምድሩ ፍሬ ሁሉ ጠፋ ያ እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰውዬም የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤልን ዝክርና መታሰቢያ ምን አደርጋ ለሁ ብሎ አሰበ።

፪፫፤ ወኮነ ነዳዩ ወምስኪነ ወጽኑስ ወኢተርፈ ውስተ ቤቱ ምንትኒ ወለብስ ጸርቀ ወፈድፈደ ላዕሌሁ ዐቢይ ተጽናስ ወኃጥአ ዘይበልዕ ወይሰቲ ወይለብስ ወኮነ ኅጡአ እም ሲሳየ ዕለት ወአኅዞ ረኃብ ወጽምዕ ወንዴት ወረከቦ ዐቢይ ኅዘን ወደክመ ኅይሉ ወለስሐ ጽንዑ ወኮነ ከመ ዘአን ኮለሎ ስካረ ወይን ወስእነ ተንሥእ እምስካቡ ወእምን ባሩ ወእምብዝኅ ረኃቡ ኃዚኖ ኖመ ወኮነ ከመ ምዉት።

፪፬፤ በይእቲ ዕለት ወበይእቲ ሰዓት አሚሃ ይእተ አሚረ መጽአ ኅቤሁ ወወረደ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘይሰእል ምሕረተ ለሰብእ እስመ በዲበ ሠናይቱ ለሰብእ ተአዛዚ ወአልቦ ዐቅም ለሠናይቱ።

፪፭፤ ወሶቤሃ አስተርእዮ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በይእቲ ጊዜ ለውእቱ ብእሲ ክብር ወይሴሎ አፍቁርየ ወምእመንየ ዘትገብር ተዝካሮየ ለምንት ተኅዝን ወትቴክዝ ተንሥእ በጽባሕ ፍጡነ ወኢትጉንዲ ወይጽናዕ ልብከ ወኢድድከም ኅይልከሑር በጉጉአ ኅበ ጽንፈ ባሕር ወደይ መርብብተኩ ውስተ ባሕር ዮጊ እስመ ይትአኅዝ

፪፮፤ ፈጽሞም የተቸገረ ሆነ ከቤቱም ከንብረቱም ምንም ምን አልተረፈውም ዲሪቶ ለበሰ ፍጹም ችግር ጸናበት የሚበላው የሚጠጣው የሚለብሰው አጣ ለዕለት ምግብም እንኳ ቸገረው የረሀብ የጽም ችግር ስለጠናበት ፍጹም ኅዘን ተሰማው ኃይሉ ፈጽሞ ደክመ የጠጅ ስካር እንደጣለው ሰው ሆነ ከአልጋው ከመቀመጫው መነሣት ተሳነው ከረሀቡም ብዛት የተነሣ አዝኖ ተኛ እንደ ሞተ ሰውም ሆነ።

፪፯፤ በዚያች ሰዓትና በዚያች ዕለት ለሰው ምሕረትን የሚለምን የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ከሰማይ ወርዶ ወደ እሱ መጣ በትህትናው ለሰው ታዛዥ እንደ መሆኑ መጠን ለቸርነቱም ወሰን የለውምና።

፪፰፤ ያን ጊዜ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ባለጸጋ ለነበረ ለዚያ ሰው ታየው ተነጋገረው ዝክሪን የምትዘክር መታሰቢያዬን የምታደርግ ወዳጄ ሆይ ለምን ፈጽመህ ታዝናለህ በጠዋት ፈጥነህ ተነሣ አትዘግይ ልብህ ይጽና ኃይልህም አይድከም በችኮላ ወደ ባሕር ሄደህ መረብህን ጣል ያን ጊዜ ታላቅ ዓሣ ይያዝል

ለከ ዐቢይ ዓሣ ወየዐርግ ለከ ወእግዚአብሔር ይውህ ብከ ክብረ ወብዕሉ።

፪፮፤ ወናሁ ትረክብ ዐቢየ በረከተ ውስቴቱ ወአነሂ ኢይ ትፈለጥ እምኔከ ወእሄሉ ምስ ሌከ ኢየኅድገከ ወኢይሚን ነከ ወኢይሚጥወከ ለንደት ወለተጸናስ ግሙራ ውነይለ እግዚአብሔር የሁሉ ምስሌከ።

፪፯፤ ወዘንተ ብሂሉ ተሰ ወረ እምኔሁ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወዐርገ ውስተ ሰማያት በዐቢይ ስብሐት።

፪፰፤ ወሶበ ነቅህ እምን ሞሙ ውእቱ ብእሲ አእመረ ከመ እምነበ እግዚአብሔር ኮነ ዝንቱ ነገር ወሶበ ኮነ ጽባሐ ተንሥኦ በኅይል ወሐረ በጉጉኦ ኀበ ጽንፈ ባሕር በከመ ነገር መልክ እግዚአብሔር ቅዱስ ሚካኤል ወወደየ መርበብቶ ውስተ ባሕር በከመ አመር ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወተ ሠግረ ሉቱ ዐቢይ ዓሣ ወከ ሠተ አፋሁ ወረከበ በውስቴቱ ወርቀ ጽሩየ ወፍቱነ በእሳት ወንጡፈ።

፪፱፤ ወእምድኅሬሁ ተፈሥ ሐ ፈድፋዶ ወእእኩቶ ለእግ ዚአብሔር ወለቅዱስ ሚካኤል

ሃል ይወጣልሁል እግዚአብሔር ፍጹም ክብርን ይሰጥ ሃል።

፪፻፤ እነሆ በውስጡም ብዙ በረከትን ታገኛለህ እኔም ከአንተ አልለይም ከአንተ ጋራ እሆናለሁ በችግርህም ጊዜ አልተውህም ችላ አልልህም አልንቅህም ፈጽሞ ለችግር አልሰጥህም የእግዚአብሔር ኃይልም ከአንተ ጋራ ይኖራል አለው።

፪፻፲፤ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ይህን ተስፋ ከነገረው በኋላ ከፊቱ ተሠ ወረ በፍጹም ክብርም ወደ ሰማይ ዐረገ።

፪፻፲፩፤ ያም ሰው ከእንቅልፉ በነቃ ጊዜ ይህ ነገር ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደ ተደረገ አወቀ በነጋም ጊዜ ከእግዚአብሔር የታዘዘ መላክተኛ ቅዱስ ሚካኤል እንደ ነገረው ፈጥኖ በመነሣት በችኮላ ወደ ባሕር ዳርቻ ሄደ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል እንደ አመለከተው መረቡን በባሕር ላይ ጣለ በዚህም ጊዜ ታላቅ ዓሣ ከመረቡ ገባለት አፋን በከፈተ ጊዜ በውስጡ በእሳት የተፈተነና የተጣራ ወርቅን አገኘ።

፪፻፲፪፤ ከዚህ በኋላ ፈጽሞ ደስ ተሰኘ እግዚአብሔርንም አመሰግነው ፍጹም ችግርና

ሊቀ መላእክት ዘኢኅደኅ በንዴቱ ወተጽናሉ ዐቢይ ወነሥኦ ውእተ ወርቀ ወአተወ በፍሥሐ ዐቢይ።

፹፤ ወእምዝ አግበረ ሥዕሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እምውእቱ ወርቅ ወአሰርገም ሰርጉ ሠናየ ወሰቀሉ ወአንበሮ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ቅድስት በዐቢይ ክብር ወስብሐት።

፹፩፤ ወኢያንተገ ገቢረ ተዛካሩ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለለ ኩሉ አውራኅ እስከ አመ ሞቱ ትንብልናሁ ወአስተብቁሃቱ የሁሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፹፪፤ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለወርኅ ታኅሣሥ ተዝካረ በዓሉ ለመልክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፹፫፤ እስመ በዛቲ ዕለት ፈነዎ እግዚአብሔር ለሚካኤል ሊቀ መላእክት ኀበ ሀገረ ባቢሎን ወኮነ ራብዓየ ገጸ ምስለ ሠለስቱ ደቂቅ አናንያ

ድኅነት ይዞት ሳለ ያልናቀው ችላ ያላለው ንቆ ያልተወው የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልንም እያመሰገነ ያንን ወርቅ ይዞ በፍጹም ደስታ ወደ ቤቱ ተመለሰ።

፹፬፤ ከዚህ በኋላ ከዚያ ከወርቁ አንስቶ የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤልን ሥዕል አሠራ (አሳለ) ባማረ በተወደደ ጌጽም አስጓጎው በፍጹም ክብር አክብሮ ንዕድ ክብርት በምትሆን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሰቅሎ አኖረው።

፹፭፤ በየወሩ በአሥራ ሁለት ቀንም የቅዱስ ሚካኤልን መታሰቢያና ዝክር እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ ሳያስታጉል ኖረ። የቅዱስ ሚካኤል ፍጹም ልመናው ለዘለዓለሙ ከእኛ ጋራ ይኑር በዕውነት አሜን።

፹፮፤ አንድ አምላክ በሚሆን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አምነን ታኅሣሥ በባተ በአሥራ ሁለት ቀን የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤል በዓሉ የሚከበርበት ቀን መታሰቢያ እንደሆነ እንናገራለን።

፹፯፤ በዚች ቀን የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልን እግዚአብሔር ወደ ባቢሎን ስለላከው ከሚካኤል ከአዛርያ ከአናንያ ከሚባሉ ከሦስት

ወወዛርያ ወሚሳኤል ውስተ እቶን እሳት ሶበ ገደፎሙ ናቡከደነጾር ንጉሠ ባቢሎን ወተለዐለ ነበልባለ እሳት መጠነ አርብዓ ወተስዐቱ በእ መት ወአውዐዮሙ ለእለ ያነ ድዱ እሳተ።

፹፬፤ ወሚካኤል ዘበጦ በበ ትረ ዚአሁ ለነበልባለ እሳት ወአጥፍአ እምላዕለ ሠለስቱ ደቂቅ ወአድኅኖሙ ወኢለከ ፎሙ እቶን እሳት ለግሙራ። ወረሰዮ ለእቶን እሳት ከመ ማይ ቂሪር ዘጊዜ ጽባሕ።

፹፭፤ ወበውእቱ ሰዓት ሰበሕዎ ለእግዚአብሔር እንዘ ይብሉ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላክ አበዊነ ስቡሕኒ ውእቱ ወልዑልኒ ውእቱ ለዓ ለም። ወተነበዩ ስድስተ ጊዜ ያተ ከመ እምድኅረ ስድስቱ ምእት ዓመት ይትወለድ ክር ስቶስ።

፹፮፤ ወእምድኅራሁ ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር እንዘ ይብሉ ይባርክዎ ኹሉ ግብረ እግዚእ ለእግዚአብሔር ስቡሕኒ ውእ ቱ ወልዑልኒ ውእቱ ለዓለም። ዘንተኒ ተነበዩ ሠላሳ ወዘሠለ ስተ ጊዜያተ ከመ እምድኅረ ተወልደ ክርስቶስ ይነብር

ብላቴኖች (ሠለስቱ ደቂቅ) ጋራ አራተኛ ሆኖ ተቆጠረ በባቢሎን የነገሠ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነጾር በእሳት ጉድጓድ ውስጥ በጣላቸው ጊዜ የእሳቱ ላንቃ ዐርባ ክንድ ወደ ላይ ወጥቶ እሳቱን የሚ ያነዱትን አቃጠላቸው።

፹፬፤ ቅዱስ ሚካኤል ግን የእሳቱን ወላፊንና የነበልባ ሉን ላንቃ በበትሩ መቶ ከሦ ስቱ ብላቴኖች ላይ አጠፋው እንዲህም አድርጎ አዳናቸው የጉድጓዱም እሳት ፈጽሞ አልነካቸውም የጉድጓዱንም እሳት እንደ ጠዋት ወሀ የቀ ዘቀዘ አደረገው።

፹፭፤ በዚያን ጊዜ የአባቶቻ ችን ፈጣሪ እግዚአብሔር ይክ በር ይመስገን ብለው አመሰ ገኑ ለዘለዓለሙ ልዑል ምስ ጉን ነው እያሉ ከስድስት መቶ ዘመን በኋላ ክርስቶስ እንዲ ወለድ ሲያስረዱ ይህንን ስድስት ጊዜ መላልሰው ተና ገሩ።

፹፮፤ ከዚህም በኋላ እንዲህ እያሉ እግዚአብሔርን አመሰገ ኑት የእግዚአብሔር ፍጥረቶች ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግ ኑታል ለዘለዓለሙ ልዑል ምስጉን ነው ይኸንንም ክርስ ቶስ ከተወለደ በኋላ በዚህ ዓለም ሠላሳ ሦስት ዓመት ከሦስት ወር እንዲኖር ሲያስ

ውስተ ዓለም ሠላሳ ወሠለ ስተ ዓመተ ።

፹፯፤ ወበእንተ ዝ ሠርዑ አበዊነ ሐዋርያት ከመ ንግበር በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካ ኤል ሊቀ መላእክት አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለለ ወርተ።

፹፰፤ ትንብልናሁ ወአስተ ብቅያቶ ወረድኤተ ጸሎቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፹፱፤ ሰላም ለከ ዐቃቤ ቅዱሳን እምተሀውኮ ወለፀረ ነፍሶሙ ዘሞቃሕኮ። አመ መጽአ ወልድ በአፈ ነቢያት ተሰቢኮ ከመ ያስተፋኑ ሐራ መልአኮ እስከ ምጽንዓት ኃምስ ሚካኤል ተለውኮ።

በስመ አብ ወወልድ ወመ ንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ሥሉስ ዘኢይትሌለይ ዕሩይ ዘኢይሴደቅ ታሉት ዘኢይት በዐድ። ርድአኒ ከመ እንግር ድርሳን ዘቅዱስ ወክቡር ሚካ ኤል ሊቀ መላእክት ወመል አከ ኀይል ዘርኡስ ላዕለ ኹሉ ሙ ሠራዊተ መላእክት ሰማያ

ረዱ ሠላሳ ሦስት ጊዜ መላል ሰው ተናገሩ።

፹፯፤ ስለዚህም አባቶቻችን ሐዋርያት በየወሩ በአሥራ ሁለት ቀን የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤልን በዓል እና ኩብር ዘንድ ሥርዓት ሠሩ።

፹፰፤ ፍጹም ልመናውና የጸሎቱ ረድኤት ለዘለዓለሙ ከእኛ ጋር ይኑር በዕውነት አሚን

፹፱፤ ቅዱሳንን ከልብ መታ ወክ የምትጠብቃቸው የነፍሳ ቸውንም ጠላት አሥረህ የም ታስጩንቀው በነቢያት አንደ በት ትንቢት የተነገረለት ወልድ ወደዚህ ዓለም በመጣ ጊዜ ጭፍራ አለቃውን አጅቦ አንዲሸኝ አንተም እስከ አም ስቱ ሰማያት ድረስ ለተከተል ከው ለአንተ ለሚካኤል ሰላም እላለሁ።

አንድነትህ በሦስትነትህ ሣይ ከፋፈል ሦስትነትህ በአንድነ ትህ ሳይጠቃለል በአንድነትህ በሦስትነትህ ለዘላለም ጸንተህ የምትኖር አንድ አምላክ የም ትሆን አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ሆይ የእልፍ አእላፋት ሰማያውያን ሠራዊተ መላእ ክት አለቃ ክቡርና ቅዱስ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤል ድርሳንና የትሩፋቱን ነገር

ውያን ዘውእቶሙ አእላፈ አእላፋት ዘይትነበብ በበዓሉ ለሊቀ መላእክት ሚካኤል አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለወርኅ ጥር። ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌን ለዓለመ ዓለም አሚን።

፩፤ መፍትሔ ትስምዕዎ በለብዎ እለ ተጋባእክሙ ከመታእምሩ ዕበዩ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እምካል አን አብያዲሁ ሊቃነ መላእክት እስመ ለኩሉ ቢጽ ቦቱ ሊቅ።

፪፤ ወሎቱስ ዘእንበለ እግዚአብሔር ባሕቲቱ ዘአልቦቱ ላዕሌሁ ወኢአሐዱኒ እምአመ ከንዮታት አላ አሐዱ መለኮት ፍጹም እንዘ ሥሉስ ውእቱ።

፫፤ ወመላእክትስ ፍጡራን እሙንቱ ኩሎሙ። ወተፈጥሮቶሙኒ እምነፋስ ወእሳት ዝኬ ውእቱ ክልኤቱ ጠባይዕ።

፬፤ ወለመሬታውያንስ አርባ ዕቱ ጠባይዎሙ ዘውእቶሙ ነፋስ ወእሳት ማይ ወመሬት።

፭፤ ወመላእክትስ መንፈሳውያን እሙንቱ እለ እንበለ ሥጋ ወአልቦ ላዕሌሆሙ ሞት

እናገር ዘንድ እርዳኝ። በጥር ፲፪ የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤልን በዓሉ በሚከበር በት ዕለት የሚነበብ የሚጸለይ ይህ ነው። ጸሎቱና በረከቱ ከሁላችን ጋራ ይሁን ለዘላለሙ አሚን።

፩፤ እናንተ የተሰበሰባችሁ ከሌሎች የመላእክት አለቆች ሁሉ ይልቅ የበላይ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤል ክብሩን ገና ንነቱን ታውቁ ዘንድ ልቦናችሁን ከንዋመ ሀኬት አንቅታችሁ ልትሰሙት ይገባል።

፪፤ ለፍጥረተ መላእክት ሁሉ አለቃ አላቸው ለእሱ ግን ከምክንያቶች ሁሉ በአንድ ወገን እንኳ እንከን የሌበት በአካል ሦስት ሲሆን በባሕርይ በሕልውና በሥልጣን በመለኮት አንድ የሚሆን ከብቻው ከእግዚአብሔር በቀር አለቃ የለውም።

፫፤ መላእክት ሁሉም ፍጡራን ናቸው ተፈጥሮአቸውም ከነፋስና ከእሳት ነው ይኸውም የነፋስና የእሳት ጠባዮች ናቸው።

፬፤ የመሬታውያን ግን ጠባያቸው ዐራት ሲሆን እንዚህም ነፋስ እሳት ውሀ መሬት ናቸው።

፭፤ መላእክት ግን ሥጋ ያልለበሱ ረቂቃን በመሆናቸው ሞት ድካም እንደሰው

ወድካም ወትድምርት ከመሰብእ ለተዋስቦ። ወአልቦ ላዕሌሆሙ ግዕዝ ሰብእ በዘይት ዋለዱ ወአልቦ ላዕሌሆሙ ግዕዝ ተባዕት ወአንስት።

፩፤ ወባሕቱ ብዙኃን ጥቀእምአመ ተፈጥረ ዓለም ወእስከ ኅልቀተ ዓለም ዘወረደ ዝናም ለእመ ተጐለቂ በበአሐዱ ነጠብጣብ ይበዝት እምኔሁ ቅዱሳን መላእክቲሁ ለብሔተ ኅሊና ወምሉዓ ምስፍና።

፪፤ ለዕንላ እመሕያውኒ ወለከዋክብት በበጐልቆሙ ቦሙ መላእክት እለ ውኩላን ለዐቂቦቶሙ ወይመርሕዎሙ ኅበደወሎሙ።

፫፤ ለአራዊትኒ ወለእንስሳ ወአዕዋፍ ወዓሣተ ባሕር ወለካልእኒ ዘይትሐወስ ዘበመንፈስ ሕይወት ወለኩሉ ፍጥረት ቦሙ በበአሐዱ ዐቃቢ በትእዛዝ እግዚአብሔር ልዑል።

፬፤ ወባሕቱ መላእክተ ብርሃንስ ቅዱሳን የዐቅብዎሙ ለውሉደ ብርሃን ዘውእቶሙ ክርስቲያን ወእለ ምስሌሆሙ ሕዝበ እግዚአብሔር እስራኤላውያን ለእሉኬ የዕቅብዎሙ

ለመጋባት አንድ መሆን የለባቸውም በሚዋለዱ ገንዘብ ይዋለዱ ዘንድ ልማዶ ሰብእ የላቸውም የሴትና የወንድ ጠባይ የለባቸውም።

፩፤ ነገር ግን ፈጽመው ብዙ ናቸው ብዛታቸውም ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ የሚወርደው ነጠብጣብ ዝናብ እያንዳንዱ ቢቆጠር ለግዛቱ ወሰን የሌለው በሕሊናት ሁሉ ላይ የሰለጠነ የእግዚአብሔር ንዑዳን ክቡራን የሚሆኑ መላክተኞቹ እንደዚሁ ይበዛሉ።

፪፤ ለአዳም ልጆችና ለከዋክብትም በየወገናቸው የሚጠብቋቸው የታዘዙ መላእክት አሏቸው ካደሩበት ወደሚውሉበት ከዋሉበት ወደሚያድሩበት እየተንከባከቡ ይመሯቸዋል።

፫፤ ለአራዊትም እንስሳትም ለወፎችም በባሕር ውስጥ ለሚኖሩ ዓሣዎችም በደመ ነፍስ ሕያው ሆኖ ለሚኖር ፍጥረትም ሁሉ ለየአንዳንዳቸው ክልዑል እግዚአብሔር የታዘዘ ጠባቂ መልአክ አላቸው።

፬፤ ንዑዳን ክቡራን የሚሆኑ መላእክተ ብርሃን ግን የብርሃንን ልጆች ይጠበቃቸዋል ውሉደ ብርሃንም የተባሉ ክርስቲያኖች ናቸው ከእነሱም ጋራ ያሉ የእግዚአብሔር ወገኖች እስራኤላውያን ናቸው።

ለሕይወት ዘለዓለም ወለዙ ሎሙ በሙ ማኅተመ ጽድቅ።

፲፫፤ ወመላእክተ ጽልመትሂ የዐቅብዎሙ ለውሉደ ጽል መት በትእዛዙ ለእግዚአብሔር ልዑል ከመ ኢይሙቱ ዘእንበለ ጊዜሆሙ በከመ ይቤ በነቢይ እስመ ኢይገድፎሙ እግዚአብሔር ለሕዝቡ በዝ ዓለም እስከ ይገብእ ፍትሕ ለዘይጸድቅ።

፲፬፤ ወበወንጌልሂ ጽሑፍ ከመ ውእቱ ጌር ለጌራን ወለእኩያንሂ ያሠርቅ ሎሙ ፀሐየ ወያወርድ ዝናመ በዕሪና ለኩሉ ዘሥጋ በዝ ዓለም ወበ ዓለምሰ ዘይመጽእ ይፈድዮ ለኩሉ በከመ ምግባሩ ዘሎቱ ስብሐት ወክብር ለዓለመ ዓለም አሚን።

፲፭፤ ስምዑኬ አ ውሉደ ቤተ ክርስቲያን ነገረ መላእ ክተ ጽልመት ዘከመ የዐቅብ ዎሙ ለውሉደ እለ ኢተጠ ምቁ ለአራዊትኒ ወለእንስሳ ወለአዕዋፍ ወለዓሣተ ባሕር ወለኩሉ ዘይትሐወስ ዘቦ መንፈስ ሕይወት።

እነዚህም የዘለዓለምን ሕይ ወት ይወርሱ ዘንድ ይጠብቁ ችዋል ለሁሉም የጽድቅ ምል ክት አለባቸው።

፲፫፤ መላእክተ ጽልመትም በልዑል እግዚአብሔር ትእዛ ዝ ያልተጠመቁ ያላመኑ የጨ ለማ ልጆችን ጊዜአቸው ሳይ ደርስ ያለ ጊዜአቸው እንዳይ ሞቱ ይጠብቁችዋል ነቢዩ ዳዊ ት እግዚአብሔር ፍርድ ለሚ ያገኙ ፍርድ እስኪሰጥ ድረስ በዚህ ዓለም ወገኖቹን ችላ ብሎ አይተዋቸውም እንዳለ።

፲፬፤ በወንጌልም እንዲህ የሚል ጽሑፍ አለ ለደጋጎች ደግ እንደሆነ ለክፋውችም ፀሐይን ያወጣላቸዋል በዚህ ዓለም ላሉ ሥጋዊ ደማዊ ለሚሆኑ ፍጥረታት ሁሉ በት ክክል ዝናምን ያዘንምላቸ ዋል በሚመጣው ዓለም ግን በዕውነት ለዘለዓለሙ ክብር ምሥጋና የባሕርዩ የሚሆን እሱ ለሁሉም እንደሥራው ዋጋውን ይከፍለዋል።

፲፭፤ የቤተ ክርስቲያን ል ጆች ሆይ ያልተጠመቁ በድን ቁርና ያሉ አሕዛብን መላእ ክተ ጽልመት እንዲጠብቁ ችው ስሙ አራዊትንም እን ስሳትንም አዕዋፍንም በባሕር ውስጥ የሚኖሩ ዓሣዎችንም በደመ ነፍስ ሕያው ሆኖ የሚ ንቀሳቀሰውንም ሁሉ እንዲጠ ብቁት እወቁ።

፲፫፤ ኢይምሰሉክሙኬ ሠራ ዊተ ሳጥናኤል አጋንንት ወሠይጣናት ዘቦሙ መንፈስ እንበለ ሥጋ እለ ይነብሩ መል ዕልተ ደመናት መስሕታን ለሰብእ ርጉማን እለ ይበውኡ ውስተ ልበ ሰብእ ወይሚህሩ ጎጣውአ።

፲፬፤ እሉ እሙንቱ ሠራዊተ ሰይጣን ወፍጥረቶሙኒ ከመ መላእክተ ብርሃን እሳታውያን ምስለ ዲያብሎስ ሊቆሙ እም ቅድመ የአብሱ።

፲፭፤ ወእምድጎረ አበሱ ኮኑ ከመ ጢስ ወኮኑ ዕዉራኑ እስመ ኮኑ ዕሩቃን እምብርሃነ ስብሐቲሁ ዘጎዱር ላዕሌሆሙ ለቅዱሳን መላእክት።

፲፮፤ ዓዲ ነሢኦሙ ቅድስና ኮኑ ርኩሳነ ወሥልሰ ነሢ አሙ አእምሮ ኮኑ አብዳነ ወበ እንተ ዝ ኢይትከህሎሙ ይት መየጡ ጎበ አምላኩሙ በን ስሐ።

፲፯፤ ወባሕቱ ይውህቦሙ አእምሮ በዕለተ ደይን ከመ ይነስሑ በጎበ ኢይብቀጥ ንስ ሓ በሥቃይ ዘድልው ለሰይጣ ን ወለመላእክቲሁ ኩሎሙ።

፲፫፤ የሣጥናኤል ሠራዊት አጋንንት ሰይጣናት ረቂቃን ነት ያላቸው ከደመና በላይ የሚኖሩ ሰውን የሚያስቱ ርጉማን የተረገሙ በሰው ልቡና ውስጥ ገብተው ተንኮ ልን የሚያስተምሩ ኃጢአትን የሚያሠሩ እሊህ የሰይጣን ሠራዊት ነፍስና ሥጋ ያላቸው አይምሰላችሁ።

፲፬፤ እነሱስ ከአለቃቸው ከዲ ያብሎስ ጋራ አስቀድሞ ሳይበ ድሉ በፊት ተፈጥሮአቸው እንደ መላእክተ ብርሃን ከእሳ ትና ከነፋስ ነበር።

፲፭፤ ከበደሉ በኋላ ግን እንደ ጢስ ሆኑ ዕውራንም ሆኑ ንዑ ዳን ክቡራን በሚሆኑ ቅዱሳኑ ላይ አድሮ ከሚኖር የጌትነቱ ብርሃን ተራቁተዋልና።

፲፮፤ ዳግመኛም ንጽሕናን ቅድስናን ከያዙ ከተቀበሉ በኋ ላ ርኩሳን ድል የተነሱ ሆኑ ሦስተኛም አእምሮ ከተሰጣ ችው በኋላ ሰነፎች ሆነዋልና ስለዚህ ንስሐ ገብተው ወደ ፈጣሪያቸው ይመለሱ ዘንድ መመለስ አይቻላቸውም።

፲፯፤ ነገር ግን በፍርድ ቀን አእምሮ ተሰጥቷቸው የማይ ረባ የማይጠቅም ንስሐ ቢገ ቡም ለሰይጣንና ለሠራዊቱም ሁሉ ወደ ተዘጋጀው የሥቃይ ቦታ ከመግባት አይድኑም።

፲፰፤ ወለእሙንቱስ አል ቦሙ ትእዛዝ ወኢምንትኒ ዘእንበለ ለአስሕቶ ወሎሙሰኬ ኢይፌንዎሙ እግዚአብሔር ከመ ይዕቀቡ መነሂ ኢሰብአ ወኢእንስሳ እስመ እሙንቱ መስሕታን ወማህጉላን ወርጉማን ወጸላያእያን እግዚአብሔር።

፲፱፤ ወቦ አጋንንት እለ ቦሙ ሥጋ እለ ይነብሩ ውስተ የብስ ወውስተ ማያት ወእሙንቱስ ይትዋሰቡ ወይትዋለዱ ከመ ሰብእ ወዓዲ ይመውቱ።

፳፤ ወአርአያሆሙ ከመ ሰብእ ወቦ ከመ አክይስት ወቦ ካልአን ዘዘ ዚአሆሙ ራእዮሙ ወእሙንቱስ ኢያስሕቱ መነሂ አላ ያሐምሙ ወኢያመውቱ ወቦ እምኔሆሙ ዘይከውን ብድብደ።

፳፩፤ ወቦ እምኔሆሙ ዘይከውን ፈፀንተ ወቦ እምኔሆሙ ዘይከውን ብዙኅ ዘዘ ዚአሆሙ ደዌያቲሆሙ ወአልቦደዌ ውስተ ዝ ዓለም ዘእንበሌሆሙ።

፳፪፤ ወባሕቱ ኢይትከህሎሙ ቀቲል ዘእንበለ ፈቃደልዑል ምንተኒ ወሶበ ፈቀዱ ይእንዙ ነፍስ ወአውፅእ ነፍስስ ኢይትከህሎሙ ዘእንበለ ይደመሩ ዐቃብያኒሃ ለነፍስ።

፲፰፤ ለእነሱም ሰውን ከማሳት በስተቀር ምንም ምን ሥልጣን የላቸውም ከእግዚአብሔርም ማንንም ማን ይጠብቁ ዘንድ አይልካቸውም ሰውንም ቢሆን እንስሳትንም ቢሆን እነሱስ የሚያሳስቱ የሚያወናብዱ እግዚአብሔርን የሚጠሉ እሱም የሚጠላቸው የዕውነት ጠላቶች ናቸው እንጂ።

፲፱፤ ዳሩ ግን በባሕርና በየብስ የሚኖሩ ሥጋን የለበሱ አጋንንት አሉ እነሱም እንደሰው ያገባሉ ይጋባሉ ይወልዳሉ ይዋለዳሉ ስለዚህም ይሞታሉ።

፳፤ መልካቸውም እንደሰው የሆነ አሉ እባቦችን የሚመስሉ አሉ ልዩ ልዩ መልክ ያላቸው አሉ አንዚህ ግን ማንንም ማንን አያስቱም ያላምማሉ ደዌም ይሆናሉ እንጂ አይገድሉም።

፳፩፤ ከእነሱም ነቀጥቃጥ ተስቦ የሚሆን አለ ፈንጣጣ ኩፍኝ ጉድፍ የሚሆን አለ ሌላም ብዙ ልዩ ልዩ የሚሆን ደዌነት ያላቸው አሉ ያለእነሱ በቀር በዚህ ዓለም ሌላ ደዌ የሚሆን በሽታ የለም።

፳፪፤ ነገር ግን ከልዑል እግዚአብሔር ትእዛዝና ፈቃድና እንዲሁም የነፍስ ጠባቂዎች መላእክት ካልተጨመሩ በስተቀር ነፍስን ከሥጋ መለየት አይቻላቸውም።

፳፫፤ ወመላእክተ እግዚአብሔር አሐዱ ብርሃናዊ ዘየማን ወአሐዱ ጽልመታዊ ዘፀጋም ዐቃቢ ጽልመታዊ ውእቱኬ መልአከ ጽልመት ኢኮነ መስሐቱ ወኢኮነ እምሠራዊተ ዲያብሎስ አላ ውእቱ እመላእክተ ጽልመት።

፳፬፤ ወመላእክተ እግዚአብሔርስ ኅያላን ወጽኑዓን ወመዐትማን እለ አልቦሙ ምሕረት እሉ እሙንቱ እለ ድልዋን ለአማስኖ ወእለ ይፌንዎሙ እግዚአብሔር ኅበ ፈቀደ ወያነፍስዎሙ እሙንቱ።

፳፭፤ ወእሉኬ እለ አኅለቅዎሙ ለደቂቀ ያፌት ሰማኒያ እልፍ በአሐቲ ዕለት በእንተ ዘአብዝኑ ተውኔተ ወዝሙተ ወወረሱ ብሔርሙ ኅግ ወማኅግ እለ ዐጸዎሙ እስከንድር ንጉሥ ወይመጽኡ በደኃሪ መዋዕል ለአህጉሉ ዓለም።

፳፮፤ ወበእማንቱ መዋዕል ይበዝኅ መዓት ወጸዕር ወምንዳቤ ወሕማም ወየኅሥሥ ሰብእ መዊተ ወኢይረክብ።

፳፯፤ እመኒ ይወርድ ውስተ ጸድፍ ወእመኒ ይሰጠም ውስተ ቀላይ ኢይትከህሉ መዊት እስከ ይትፈጸሙ ኅምስቱ አውራኅ።

፳፰፤ ወበእንተ ውእቶን አዝማን ይቤ እግዚአብሔር ብፁዓን እለ ኢሀለዉ በእማንቱ

፳፫፤ መልአክተኞችም አንዱ ብርሃናዊ የቀኝ አንዱ ጽልመታዊ የግራ ናቸው፤ ይኸውም ጽልመታዊ ጠባቂ መልአክ የሚያስት አይደለም ከዲያብሎስም ሠራዊት ወገን አይደለም ከሠራዊተ ጽልመት ወገን ነው እንጂ።

፳፬፤ የእግዚአብሔር መልአክተኞች ግን ኃይለኞች ጽኑዓን ቁጠዓን ምሕረት ይቅርታ የሌላቸው እግዚአብሔር ወደ ወደደበት የሚልካቸው አጥፋያላቸውን የሚያጠፉ ለጥፋት የተዘጋጁ ናቸው።

፳፭፤ እሊህም ዝሙትን ዘፈንን ስላበዙ ከያፌት ልጆች ወገን በአንድ ቀን ሰማኒያ ሺህ የገደሉና በኋላም ዘመን ይህን ዓለም ለማጥፋት የሚመጡ እስከንድር ንጉሥ የዘጋባቸው ኅግ ማኅግ የሚባሉ አገራቸውን የወረሱባቸው ናቸው።

፳፮፤ በእነዚያም ወራቶች በሽታ ችግር መጨነቅ መዓት ይበዛል ሰው ሞትን ቢሻ አያገኝም።

፳፯፤ ወደ ገደልም ቢወርድ ወደ ባሕርም ቢሰጥም አምስቱ ዘመናት እስኪፈጸሙ ድረስ መሞት አይቻለውም።

፳፰፤ ስለነዚህም ዘመናት ከችግሩ ከበሽታውና ከዓፅሩ ብዛት የተነሣ በእነዚህ ዘመ

መዋዕል እምብዝኅን ጸዕሩ ወሕማሙ ወምንዳቤሁ።

፳፱፤ ወከመ ዝ ይከውን እምድጎረ ሐሳዊ መሲሕ ወእምዝ ይወርድ እግዚእን ለኩንኖ በዕለተ እሑድ በከመ ወረደ ለአድጎኖ አመ ዕሥራ ወተሱዑ ለወርኅ መጋቢት ዘውእቱ ወርኅ መድኅኒት እንተ ባቲ ተሠገወ እግዚእን።

፴፫፤ ንትመየጥኬ ኀበ ዘቀዳሚ ነገርን እሉ እሙንቱ መላእክት ጸሊማን ወቀናእያን ለእምላኮሙ እለ ይነከንክዎሙ ለነፍሳተ ኃጥአን ወግርማ ሆሙ ሞት ውእቱ።

፴፩፤ እሉ እሙንቱ እለ ቀተሉ እምነግህ እስከ ሠለስቱ ሰዓት ሰብዐተ እልፈ እምሕዝበ ዳዊት ዐሠርተ ወሠለስተ እልፈ እምሠራዊተ ሰናክሬም።

፴፪፤ ወከማሁ ይፈንዎሙ እግዚእን ኀበ ኩሉ ዘፈቀደ ውኀበ ተምዐ።

፴፫፤ ወበእንተ ዝ ይቤሉ እግዚኡ ለጴጥሮስ ይመስለኩ ዘኢይክል አስተብቀኦቱ ለእቡየ ከመ ይፈኑ ሊተ ይእዜ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ ሠራዊተ መላእክተ ሌጊዎን።

፴፬፤ ወበሌጌዎን ተመሰሉ በእንተ መዓቶሙ እስመ ሌጌዎን ሰ መንፈስ ርኩስ ውእቱ።

ናት ያልነበሩ ሰዎች ንዑዳን ክቡራን ናቸው ኣለ እግዚእ ብሔር።

፳፱፤ ከሐሣዊ መሢሕም በኋላ እንዲህ ይሆናል ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው የሆነበት የደኅንነት ወር የሚሆን እስቀድሞ በመጋቢት ሃያ ዘጠኝ ቀን ዓለምን ለማዳን እንደመጣ እንዲሁ በሙታንና በሕያዋን ለመፍረድ በዕለተ እሑድ ይመጣል።

፴፫፤ ወደ ቀደመ ነገራችን እንመለስና የኃጥአንን ነፍሳት የሚያጋኛቸው የሚያዳኛቸው ለፈጣሪያቸው የሚቀኑ እሊህ ጸሊማን መላእክት ናቸው ግርማቸውም ሞትነው።

፴፩፤ እሊህም ከነግህ እስከ ሦስት ሰዓት ሰዓት ሺህ ከዳዊት ሠራዊት ዐሥራ ሦስት ሺህ ከሰናክሬም ሠራዊት የገደሉ ናቸው።

፴፪፤ እንደዚህም ሁሉ ጌታችን ወደ ወደደበት መዓት ወደ ታዘዘበት ቦታ ይልካቸዋል።

፴፫፤ ስለዚህም ጴጥሮስን ጌታው እንዲህ አለው ዐሥራ ሁለቱ ነገድ ከሌጌዎን ሠራዊት ወገን ዛሬ ይልክልኝ ዘንድ የባሕርይ አባቴን መማለድ የማይቻለኝ ይመስልሃልን አለው።

፴፬፤ ስለ ክፋታቸው በሌጌዎን ይመሰላሉ ሌጌዎን ርኩስ መንፈስ ነውና።

፴፭፤ ዐሠርቱ ወክልኤቱ ሠራዊተ ጽልመት ዐሠርቱ ወክልኤቱ ነገድ እሙንቱ። ወእሉ ነገድ መጠነ ዕጋለ እመሕያው።

፴፮፤ ወመላእክተ ብርሃንሰ ተስዓ ወተስዐቱ ነገድ እሙንቱ ወእሙንቱስ ኢይትፊነዉ ለቀቲል ወለአህጉሉ ኀበ መኑሂ እስመ ቅዱሳን ወኅሩ ያን ወመስተካህናን እሙንቱ።

፴፯፤ ወይፈንዎሙ ኀበ ሠናይ እስመ ድልዋን እሙንቱ ለምሕረት ወለተሣህሉ ወለባልሐ ወለሠናይ ወይትፊነዉ ኀበ እለ ይወርሱ ሕይወተ ዘለዓለም በከመ በኀቤነ ኢይደልዎሙ ቀቲል ለካህናት ከመ ኢይሰዐሩ እምከህነቶሙ ወሕጎሙ።

፴፰፤ ወለሕዝባውያንሰ ብዉሕ ሉሙ እምኀበ ልዑል ከመ ይቅትሉ በፍትሕ እለ ይደልዎሙ ሞት።

፴፱፤ ወከማሁ መላእክተ ጽልመት ይቅትሉ ወመላእክተ ብርሃንሰ ኢይቀትሉ መነሂ እስመ መላእክተ ብርሃን ቅዱሳን ወመስተካህናን እሙንቱ ያዐርጉ ሉቱ መሥዋዕተ ስብሐት እንዘ ይብሉ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር ጸባኦት ፍጹም ምሉዕ ሰማያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብሐቲክ።

፴፭፤ ዐሥራ ሁለቱ ሠራዊተ ጽልመት በአዳም ልጆች ልክ ዐሥራ ሁለት ነገድ ናቸው።

፴፮፤ መላእክተ ብርሃን ግን ዘጠና ዘጠኝ ነገድ ናቸው እነዚህም ለበኅ ነገር እንጂ ለማጥፋት ለመግደል ወደ ማንም ቢሆን አይላኩም ደጋጎች ቅዱሳን አገልጋዮች ናቸውና።

፴፯፤ በእኛ ዘንድ ካህናት ከሕጋቸው ከሥልጣናቸው እንዳይሻሩ መግደል እንዳይገባቸው እነሱም በኅ ሥራ ሠርተው የዘለዓለምን ሕይወት መንግሥተ ሰማያትን ይወርሱ ዘንድ ወደ አላቸው ሰዎች ለይቅርታና ለሰላም ይላካሉ እንጂ።

፴፰፤ ለሕዝባውያን ግን ሞት የሚገባቸውን በፍርድ ይሠሩ ይቀጡ ዘንድ ከልዑል እግዚእ ብሔር ሥልጣን ተሰጥቷቸዋል።

፴፱፤ እንደዚሁም ሁሉ መላእክተ ጽልመት ይሙት በቃ የተፈረደበትን ይገድላሉ መላእክተ ብርሃን ግን ማንንም አይገድሉም መላእክተ ብርሃንስ ንዑዳን ክቡራን ታማኝ አገልጋዮች ስለሆኑ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር አቸናፊ የምትሆን የኃያላን ጌታ ጌትነትህ በሰማይ በምድር የመላ ነው እያሉ የምስጋና መሥዋዕትን ያቀርባሉ።

፱፤ ወአመሂ ፈነዎሙ እግ ዚአብሔር ለሚካኤል ወለገብ ርኤል ከመ ያገልቅዎሙ ለሠ ራዊተ ቀዝ ኢቀተሉ አሐ ደሂ አላ መጠውዎሙ ሰይፈ ለቴዎድሮስ ወለገላውዴዎስ።

፱፩፤ ወከመ ዝ ኢያሐሥሙ መላእክት ቅዱሳን ወመላእ ክተ ብርሃን ላዕለ መኑሂ አላ ይነብሩ በበ መናብርቲሆሙ በሰማያት ምሉዓን እንዘ ይጸ ውሩ መጽሔተ ዘመብረቅ።

፱፪፤ ወሶበ ፈቀደ ከመ ያስተ ርኢ ሎሙ ወከመ ይስእልዎ ያስተሰርኢ ሎሙ በውእቱ መጽሔት ወይትናገሮሙ በከ መ ተናግሮ ለሙሴ በዐምደ ደመና።

፱፫፤ ወከማሁ ይትናገሮሙ ለመላእክቲሁ በመጽሔተ መብረቅ ወየሐውሩ ኀበ ተፈ ነዉ ወገሃደሰ ኢያስተርኢ ሎሙ ዘእንበለ በውእቱ መጽ ሔት ከመ ኢይትሀጉሉ እም ግርማሁ በከመ ይትሀጉል እሳት ሶበ ይትራከብ ምስለ ማይ።

፱፬፤ ወከማሁ ኢይትከሀ ሎሙ ለፍጡራን ከመ ይርእ ይዎ ለዘኢፍጡር ገሃደ እስመ መላእክተ ብርሃን ነደ እሳት

፱፭፤ ሠራዊተ ቁዝን ያጠፋ ዘንድ ሚካኤልንና ገብርኤልን እግዚአብሔር በላካቸው ጊዜ አንድ ሰውስ እንኳ አልገደ ሉም ለቴዎድሮስና ለገላውድ ዮስ ሰይፍን ሰጧቸው እንጂ።

፱፩፤ እንደዚህም ሁሉ ንዑ ዳን ክቡራን የሚሆኑ ቅዱሳን መላእክትና መላእክተ ብርሃ ንም በማንም በማን ላይ ጥፋ ትን አያመጡም የመብረቅ መነጽራቸውን ተሸልመው በየሹመታቸው በሰማይ ሞል ተው ይኖራሉ እንጂ።

፱፪፤ ሊታያቸውና ይለምኑ ትም ዘንድ በወደደ ጊዜ በዚህ በመብረቅ መነጽር ይታያቸዋል ሙሴንም በደመና ዓምድ እንደተነጋገረው እነሱንም እንዲሁ ይነጋገራቸዋል።

፱፫፤ እንደዚህም ሁሉ በመ ብረቅ መነጽር መላእክትን ይነጋገራቸዋል እነሱም ወደ ተላኩበት መልክት ይሄዳሉ እሳት ከወሀ ጋራ በተገናኘ ጊዜ ፈጥኖ እንዲጠፋ ከግር ማው የተነሣ እንዳይጠፋ ያለ ዚያ መነጽር በስተቀር ተገ ልጸ አይታያቸውም አይነጋ ገራቸውም።

፱፬፤ እንደዚሁም ሁሉ ፍጡ ራን መላእክት ፈጣሪያቸው እግዚአብሔርን ተገልጾ ያዩት ዘንድ አይቻላቸውም መላእ ክተ ብርሃን ተፈጥሮአቸው

እሙንቱ በከመ ጽሑፍ እሳታ ውያንኬ ኩሎሙ ወነድ አሙ ንቱ ወመጽሔቶሙኒ መብ ረቅ ውእቱ።

፱፭፤ እርኬ መለኮቱ ዘኢያ ስተርኢ ለመላእክቲሁ ዘእን በለ በመጽሔት ዘመብረቅ።

፱፮፤ ኢንጎሥሥ ዘንተ መደ ንግፀ ዘእንበለ ረኪቦተ አሠሩ በከመ ይቤ ዳዊት ነቢይ ወረ ሰየ ጽልመተ ምስዋሮ አማ ንኬ ጽልመት ውእቱ ኀሂ ሦቱ ለክዋኔ ባሕርየ መለኮቱ ወአሚኖቱስ ብርሃን ሕይወት ውእቱ ዘለዓለም።

፱፯፤ ወለመላእክትሰ ጸሊ ማን አልበሙ መጽሔት አላ ይነግርዎሙ መላእክተ ብርሃን ኩሎ ትእዛዙ ለእግዚእነ ወየሐ ውሩ ኀበ ተፈነዉ።

፱፰፤ ወሚካኤል ሊቀ መላ እክት ሊቆሙ ለብርሃናውያን ወለጸሊማን ወባሕቱ ሊቃነ መላእክት ዕሩያን እሙንቱ ዘውእቶሙ ቅዱሳን ሚካኤል ወገብርኤል ወሩፋኤል አፍኒን ወራጉኤል ወዑራኤል ወሳቁ ኤል እሉ ለእሙንቱ ሰብዐቱ ሊቃናት ውነይላት ወእሉ ዕሩ

ከእሳት ነው እለ ነደ እሳት እሙንቱ ተብሎ እንደ ተጻፈ ሁሉም ከእሳት ባሕርይ የተፈ ጠሩ ናቸው እነሱም እሳት ናቸው መነጽራቸውም መብ ረቅ ነው።

፱፩፤ ያለዚህ የመብረቅ መነ ጽር በስተቀር ለመላእክት መለኮቱ የማይገለጽላቸው ከቶ እንደምን ነው?

፱፪፤ ፍለጋውን ያለማግኘት በቀር ይህን አስጨናቂ ነገር ለመመራመር አንድፈር ዳዊት መጋረጃውን (መሠወሪያውን) ጨለማ አደረገ እንዳለ ባሕርየ መለኮቱን እመራመራለሁ ማ ለት በዕውነት ጨለማ ነውና በሱ ማመን ግን ለዘለዓለም የሕይወት ብርሃን ነው።

፱፫፤ ለመላእክተ ጽልመት ግን መነጽር የላቸውም የጌታ ችንን ትእዛዝ ሁሉ መላእክተ ብርሃን ይነግሯቸውና ወደ ተላኩበት ይሄዳሉ እንጂ።

፱፬፤ ለመላእክተ ብርሃንም ለመላእክተ ጽልመትም አለቃ ቸው የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ነው ነገር ግን የመላ እክት አለቆች ትክክል ናቸው እንዚህም ንዑዳን ክቡራን የሚሆኑ ሚካኤልና ገብርኤል ሩፋኤልና አፍኒን ራጉኤልም ፀራኤልም ሳቁኤልም ሰባቱ ሊቃናት የተባሉ ኃይላትም

ያን እሙንቱ በሢመት ወበ ሠራዊት።

፵፱፤ ወባሕቱ ቅዱስ ሚካኤል የዐብዮሙ በከመ የዐቢ ሊቀ ጳጳሳት ዘሮሚ ዘነበረ ዲበ መንበረ ጴጥሮስ እምቅ ድመ ይስዐር ሃይማኖተ እስመ ሚጠ ሃይማኖተ ዘቀዳሚ እም ካልአን ሊቃነ ጳጳሳት።

፶፤ ወእምብዝኅ ዕብዩ ክብሩ ለቅዱስ ሚካኤል ተሠርዐ ሎቱ በዓል ለለ ወርኑ ከመ እግዝእትነ ማርያም ወላዲተ አምላክ እስከ ኅልቀተ ዓለም።

፶፩፤ ወኩሉ ዘይገብር ሠናየ በእንተ ስመ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በስብሐት ወበ ጸሎት ወበምጽዋት ይከውኖ ቅዱስ ሚካኤል ረዳኤ ወኖላዌ ወያድኅኖ ወየዐቅቦ እምኩሉ እኩይ በዝ ዓለም ወበዘይመ ጽእ ዓለም።

፶፪፤ ወሶበ ሞተ ይጸውራ ለነፍሱ በክነፊሁ ወያዕድዋ ባሕረ እሳት ወያበውአ ውስተ ገነተ ትፍሥሕት በከመ ገብረ ሎቱ ለተላፊኖስ።

፶፫፤ ወተላፊኖስስ ወልደ መበለት ውእቱ ወኮነት እሙ ትገብር ተዝካረ በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

የሚባሉ እሊህ ናቸው እሊህም በሹመትና በሠራዊት ትክክል ናቸው።

፵፱፤ የቀደመውን ሃይማኖት በመሻር ከሌሎች ሊቃነ ጳጳሳት ከመለየቱና ሃይማኖትን ከመለወጡ በፊት በጴጥሮስ ወንበር የተሾመ የሮም ሊቀ ጳጳስ ይበልጥ እንደ ነበር እንዲሁም ቅዱስ ሚካኤል በክብር የበልጣቸዋል።

፶፤ ንዑድ ክቡር ለሚሆን ለሚካኤልም ከክብሩ ገናናነት የተነሣ አምላክን እንደወለደች እንደእመቤታችን እስከ ምጽአት ድረስ በየወሩ በዓል ተሠራለች።

፶፩፤ ምጽዋት በመስጠት ጸሎት በመጸለይ በምሥጋና የመእክት አለቃ ስለሚሆን ስለ ቅዱስ ሚካኤል ስም በጎ ሥራ የሠራ ሁሉ ቅዱስ ሚካኤል ረዳት ጠባቂ ይሆነዋል በዚህ ዓለም ከክፉ ነገር ሁሉ ይጠብቀዋል በሚመጣውም ዓለም ከገሃነም ያድነዋል።

፶፪፤ በሞተም ጊዜ ነፍሱን በክንፉ አቅፎ ይይዛታል ባሕረ እሳትንም ያሻግራታል ፍጹም ደስታ ወደ አለበት ገነትም ያገባታል ለተላፊኖስ እንዳደረገለት ሁሉ።

፶፫፤ ተላፊኖስ የቤት አዳሪ ልጅ ነው እናቱ በየወሩ የቅዱስ ሚካኤል ዝክር ትዝክር ነበር።

፶፬፤ ወሀሎ አሐዱ መኩንን ባዕል ጥቀ ወአሐተ ዕለተ አንዝ ያዕጽድ ገራህቶ መጽአት እሙ ለተላፊኖስ ጸዊራ ወልዳ እንዝ አሐዱ ዓመት ሎቱ ውእቱ።

፶፭፤ ወአጎዘት ከመ ትቅርም ውስተ ገራህቱ ለመኩንን ወሶበ ኮነ ፍና ሠርክ ይቤላ መኩንን እኩይ ሀብኒ ክፍልየ እምዘቀረምኪ ወትቤሎ መሐረኒ እግዚእየ ወኢ ትንሥአኒ እስመ ነዳይት አነ ወአልብየ ምት አልብየ ንዋይ ወበዓለ ሚካኤል በጽሐኒ ወኢ ያፅራዕኩ እምንእብየ እስከ የም ተዝክሮተ በዓሉ ለቅዱስ ወክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፶፮፤ ወይቤላ ውእቱ መኩንን እመስ ነዳይት አንቲ እምኢገበርኪ በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወይ እዜኒ ሀብኒ ክፍልየ ወንሥኢ ክፍለኪ ወወሀበቶ ክፍሎ ወሐረት።

፶፯፤ ወበሳኒታ መጽአት ትቅርም ወአንበረቶ ለወልዳ ውስተ ሕፅነ መኩንን ወሐረት።

፶፱፤ ፈጽሞ በዓለ ጸጋ የሆነ አንድ ሹም ነበር ከዕለታት አንድ ቀን በርሻው መካከል ተቀምጦ አዝመራውን ሲያጭድ አንድ ዓመት የሆነውን ብላቴና ልጅዋን ተላፊኖስን አዝላ መጣች።

፶፻፩፤ ከዚያም በሹሙ አዝመራ ውስጥ ቃርሚያ ትቃርም ጀመረች በመሸም ጊዜ ያክፋ ሹም ከቃረምሺው ከፍለሽ የሚደርሰኝን ድርሻዬን ስጭኝ አላት እሷም ጌታዬ እዘንልኝ ራራልኝ እንጂ አትውሰድብኝ አትቀማኝ ደጋ ነኝና ቤት የሚሠራ ዘር የሚዘራ ረዳት ባል ወይም ገንዘብ የለኝምና የሚካኤልም በዓል ደርሶብኛልና ከሕፃንነቴ ጀምሮ ንዑድ ክቡር የሚሆን የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤልን የበዓሉን መታሰቢያ እስከአሁን ድረስ ከቶ አስታጉዬ አላውቅም አለችው።

፶፻፪፤ ያም መኩንን ደሐብትኝስ የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤልን በዓል መታሰቢያ ባላደረግሽም ነበር ይልቁንስ ድርሻዬን ሰጪኝና ድርሻሽን ውሰጂ አላትና ድርሻውን ስጥታው ሔደች።

፶፻፫፤ በነጋታውም ትቃርም ዘንድ መጥታ ብላቴናውን ከባለጸጋው አጠገብ አስቀምጣው ልትቃርም ሄደች።

፶፰፤ ወብዙኃን ሰብእ የዐ ጽዱ በየማኑ ወበፀጋሙ ወው እቱ መኩንን እንዘ ይነብር ምስለ ተላፊኖስ ማእከለ ገራ ህት አስተርአይዎ ከመ ሰብእ ሚካኤል ወገብርኤል ወተአ ምኅዎ ለመኩንን ወይቤልዎ ዝ ሕፃን ዘመኑ ውእቱ ወይቤ ሎሙ ዘብእሲት ነዳይት።

፶፱፤ ወይቤልዎ ዝ ሕፃን ይወርስከ በእንተ ግፍዐ እሙ በትእዛዘ እግዚአብሔር እስመ አልቦ አድልዎ በገቤሁ ወዘ ንተ ብሂሎሙ ተሰወሩ እም ኔሁ።

፷፩፤ ወውእቱሰ ኮነ እንቡዘ ልብ ወይቤላ ለእሙ ሀብኒ ዘንተ ሕፃነ ከመ እሕፅኖ።

፷፪፤ ወትቤሎ አወፈይኩከ ምዕቅብናሁ ምስለ ሚካኤል ወገብርኤል ወነሥኦ ወወሰዶ ወወደዮ ውስተ ሣጹን ወወ ገሮ ውስተ ባሕር ወረከቦ አሥጋሬ ዓሣ በውስተ ባሕር ወእእተዎ ወስተ ቤቱ ወልህቀ በውውቱ ብሔር።

፷፫፤ ወእመ ኮኖ ዐሠርተ ወክልኤተ ዓመተ ተአንገደ ውእቱ መኩንን ኅበ ውእቱ ብሔር ወሰምዐ እንዘ ይጸወፀ ስሞ ለተላፊኖስ።

፶፰፤ ብዙ ሰዎች በቀኙና በግ ራው ተሠልፈው ያጭዱ ነበር ያም ባለ ጸጋ ከተላፊኖስ ጋር በእርሻው መካከል ተቀምጦ ሳለ ሚካኤልና ገብርኤል በሰ ው አምሳል ተገልጸው ታዩት ሰላምታ ከሰጡት በኋላ ይህ የማነው ልጅ ቢሉት የአን ዲት ደጋ ሴት ልጅ ነው አላ ቸው።

፶፱፤ ይህ ሕፃን እናቱን ስለ ገፋሃት በእግዚአብሔር ትእ ዛዝ ቤትህን ንብረትህን ይወርስሃል በእሱ ዘንድ ፊት አይቶ ማድላት የለበትምና አሉት ይኸንንም ከተናገሩ በኋላ ከፊቱ ተሠወሩ።

፷፩፤ እሱ ግን ከምቀኝነቱ የተነሣ አእምሮውን ያጣ ሆነ እናቱን ተግርቶ ይህን ብላቴና አሳድገው ዘንድ ስጭኝ አላት።

፷፪፤ እሷም ከሚካኤልና ከገ ብርኤል ጋራ አደራው ላንተ ነው ብላ ሰጠችው እሱም ብላቴናውን ወሰዶ በሣጥን ቆልፎ ከባሕር ውስጥ ጣለው አንድ ዓሣ የሚያጠምድ ሰው ከባሕር ውስጥ አግኝቶት ወደ ቤቱ ወሰደውና በዚያ አገር አደገ።

፷፫፤ ሕፃኑም ዐሥራ ሁለት ዓመት በሆነው ጊዜ ያ ባለጸጋ ሰው በእንግድነት ወደዚያ አገር ሄዶ ሳለ ስሙን ተላፊ ኖስ ብለው ሲጠሩት ሰማ።

፷፫፤ ወይቤ ውእቱ መኩንን ምንትኑ ዝንቱ ብሂል ወይቤ ልዎ ዘረከብናሁ እማይ በሣ ጹን ብሂል።

፷፬፤ ወይቤሎሙ በአይ ጊዜ ወበአይ ፈለግ ረከብከምዎ ወይቤልዎ ዐሠርቱ ወክልኤቱ ዓመት መዋዕሊሁ።

፷፭፤ ወይቤሎሙ አርእዩኒ እስኩ ሣጹኖ ወአርአይዎ ውእተ ሣጹን ወርእዮ መኩንን አእመረ ወሐቀየ ስነኒሁ በእንተ ዘኢሞተ ወእምሠጠ።

፷፮፤ ወይቤሎሙ ሀቡኒ ዘንተ ንብረ በሄጥ ወይቤልዎ ኢን ውሀበከ እስመ ተሐፅነ በአጥ ባተ አንስቲያነ።

፷፯፤ ወይቤሎሙ እውሀበ ከሙ ንዋየ ወርቅ ወብሩር ወአልባሰ ጸረ ዐሠርቱ አግ ማል።

፷፰፤ ወወሀቦሙ ወነሥኦ ዐስቦሙ ውእቶሙኒ መጠ ውዎ ተላፊኖስሃ።

፷፱፤ ወእምዝ ጸሐፊ መኩንን እንዘ ይብል ለዘአብጽሐ ዛተ ክርታሰ ምትሩ ርእሶ በሰይፍ ወኢታጐንድዩ ቀቲ ሎቶ። ወወሀቦ ክርታሰ ለተ ላፊኖስ ወይቤሎ ሀብ ዛተ ክርታሰ ለብእሲትየ ያንብ ብዋ በቅድመ ጉባኤ።

፷፫፤ ያም መኩንን ይህ ተላ ፊኖስ ማለት ትርጓሜው ምን ድነው ብሎ ቢጠይቃቸው ከውሀ ውስጥ በሣጥን የተገኘ ማለት ነው አሉት።

፷፬፤ በምን ጊዜ በማንኛውስ ወንዝ አገኛችሁት አላቸው ዘመኑ ዐሥራ ሁለት ዓመት ይሆናል አሉት።

፷፭፤ እሱም እስኪ ሣጥኑን አሳዩኝ አላቸው ያን ሣጥን አሳዩት መኩንንም የሱ ሣጥን እንደሆነ አውቆ ብላቴናው ከወጥመዱ ስለ አመለጠና ከሞት ስለተረፈ ጥርሱን አፋጩ።

፷፮፤ ይህን ባሪያ በዋጋ ሽጡልኝ አላቸው አንስጥህም በሚስቶቻችን ጡት አድጓልና ልጃችንን መሸጥ ይሆንብናል አሉት።

፷፯፤ ወርቅ ብርና ሌላም የዐሥር ግመል ጭነት ልብስ ጨምራ እሰጣችኋለሁ አላ ቸው።

፷፰፤ እነሱም ተስማምተው ዋጋቸውን ተቀብለው ተላፊኖ ስን አሳልፈው ሰጡት።

፷፱፤ ከዚህም በኋላ መኩንን ይህችን ወረቀት ይዞ የመ ጣውን ሰው ሳታውሉ ሳታላ ድሩ እንደደረሰ በሰይፍ አንገ ቱን ቁረጡት የሚል ደብዳቤ ጽፎ ይህን ወረቀት ለሚስቱ ስጥና ሰው በተሰበሰበበት አደ ባባይ ያንብቧት ብሎ ላከው።

፪፤ ወደመረ ሎቱ ክልኤተ መራሕያነ ፍኖት ወሰዐም ርእሶ በጉሕሉት ከመ ይሁዳ።

፪፩፤ ወሐረ ተላፊንስ ፍኖቶ ወተራከቦ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በፍኖት ወይ ቤሎ አርእየኒ ዛተ ክርታሰ እስመ እግዚአብሔር ለአከኒ ኀቤከ።

፪፪፤ ወይቤሎ ተላፊኖስ ኢአዘዘኒ እግዚእየ አአምፅኑ ዘለአከኒ ወኢያርእየከ።

፪፫፤ ወይቤሎ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ለተላፊኖስ ቀሊዐሰ ኢትቅላዕ አላ አርእየኒ ጥብሉሎ።

፪፬፤ ወአርአዮ ተላፊኖስ ለቅዱስ ሚካኤል ወነፍሳ ሚካኤል ሥልሰ ጊዜ ወወለጣ ለመልእክተ ሞት ኀበ መልእክተ ሕይወት ወወሀቦ።

፪፭፤ ወእምዝ ዐርገ ውስተ ሰማያት ወአብጽሐ ተላፊኖስ ዛተ ክርታሰ ወወሀባ ለብእሲተ መኩንን ወተነበት በቅድመ ጉባኤ ሕዝብ።

፪፮፤ ወይብል መጽሐፉ ከመ ዝ አነ ዕገሌ መኩንን ኀደጉ ዘንተ ዓለመ ወአውረስ ክዎ ኩሎ ንዋይየ ወሢመትየ ለወልድየ ተላፊኖስ ወያውሰብ ዕገሊትሃ ወለትየ ወአንብ

፪፤ ሁለት መንገድ መሪዎች ጨምሮ ለተላፊኖስ ሰጠውና ይሁዳ ጌታን በመሳም እንደ አሲያዘው በሽንገላና በተንኮል እራሱን ሳመው።

፪፩፤ ተላፊኖስም በጉዞ ላይ ሳለ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል በመንገድ አገኘውና የያዘከውን ደብዳቤ አሳየኝ እግዚአብሔር ወደ አንተ ልኮኛልና አለው።

፪፪፤ ተላፊኖስም ጌታዬ አላ ዘዘኝም የላከኝን ትእዛዝ እተላለፋለሁን አሳሳይህም አለው።

፪፫፤ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልም መግለጡስ አትግለጥ እንደተጠቀለለ አሳየኝ እንጂ አለው።

፪፬፤ ተላፊኖስም ለቅዱስ ሚካኤል ባሳየው ጊዜ ሚካኤል ሦስት ጊዜ እፍ ቢልበት የሞቱን መልእክት ወደ ሕይወት መልእክት ለውጦ ሰጠው።

፪፭፤ ከዚህም በኋላ ወደ ሰማይ ዐረገ ተላፊኖስም ያችን ወረቀት አድርሶ ለመኩንን ሚስት ሰጣትና ሕዝቡ በተሰበሰበበት ጉባኤ ፊት ተነበበች።

፪፮፤ የደብዳቤውም ቃል እኔ መኩንን ዕገሌ ይህን ዓለም ንቄ ተውኩ ሹመቴንም ገንዘቤንም ለልጄ ለተላፊኖስ አውርሻለሁ ልጄን ዕገሊትን ያግባ በወንበሬም አስቀም

ርዎ ውስተ መንበርየ ወፀፍሩ አክሊለ ዘወርቅ ዲበ ርእሱ ወአሰርግውም በባዝግና ወውው በቃለ ቀርን ወዘአበየ ዘንተ ትእዛዝ ላዕለ ክሣዱ ሰይፍ።

፪፯፤ ወተረከበት ውስቴቱ ትእምር ዘምስለ ርእሷቱ ወምስለ ካልአን ወሶበ ተነበት ክርታስ ትቤሎሙ ብእሲቱ ለመኩንን ለክልኤቱ አግብርተ ብእሲሃ እለ መርሕዎ ለተላፊኖስ አማንኑ ለአከ እግዚእየ ወይቤልዋ እንዘ ይሚጥዎ ክርታሰ ርኢነ ወእንዘ ይስዕሞ ርእሶ ነጻርነ ወለሰብአ ሀገር እንዘ ይዘሩ ንዋዮ ርኢነ።

፪፰፤ ወሶበ ሰምዐት ብእሲቱ ዘንተ ነገረ በከየት ወቀረ ፀት ሥዕርተ ርእሳ ወወደየት መሬተ ዲበ ርእሳ ወለብሰት ሠቀ ወኮነት መበለተ።

፪፱፤ ወሰብአ ሀገርሰ ወውው በቃለ ቀርን ሢምዎ ወአንገሥዎ ለተላፊኖስ ወአስተዋሰብዎ ወለቶ ለመኩንን እስመ ወለጦ ለመልእክተ ሞት ኀበ መልእክተ ሕይወት ዘሚጦ ለማይ ወረሰዮ ወይነ በንፍኀቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወመልአክ ኪዳነ ለአብ።

ጡት በራሱ የወርቅ ዘውድ ድፋለት በዝርግፍ ወርቅ ሽልሙት በነጋሪት ድምፅ ዝፈኑ ይህን ትእዛዝ ያልተቀበለ ለእንገቱ ሰይፍ ይዋሰው የሚል ነበር።

፪፯፤ በደብዳቤውም ውስጥ ከሚስቱና ከሌሎችም ባለሚሎች ጋራ የሚተዋወቁባት ልዩ ምልክት ተገኘች ደብዳቤዋ በተነበበች ጊዜ የመኩንን ሚስት ተላፊኖስን እየመሩ የመጡ የባሏን ሁለቱን አሽከሮች ጌታዬ በዕውነት ላከን አለቻቸው እነሱም ደብዳቤ ሰጥቶ ራሱን ሲስመው አይተናል ለሀገሩም ሰዎች ገንዘቡን ሁሉ ሲዘራ ተመልክተናል አሏት።

፪፰፤ ሚስቱም ይህን ነገር በሰማች ጊዜ አለቀሰች የራሷንም ጸጉር ቆረጠች በራሷ ላይ አመድ ትቢያ ነሰነ ሰች ማቅም ለበሰች መበለትም ሆና ኖረች።

፪፱፤ የሀገሩ ሰዎች ግን በነጋሪት ድምጽ እያወኩ እየዘፈኑ ተላፊኖስን አነገሡት ሾሙት የመኩንንም ልጅ አጋቡት ውህውን ለውጦ የወይን ጠጅ ያደረገ ጌታ የአብ የቃል ኪዳነ መልክተኛ በሚሆን በመላእክት አለቃ በቅዱስ ሚካኤል ቃል የሞቱን መልእክት ወደ ሕይወት መልእክት ለውጦታልና።

ሹ፤ ወተላፊነኛስ ኮነ ጌረ መሠናየ ማእምረ ወአሠነየ ለኩሉ ወአግዐዘ ኩሉ ቅኑያነ ወፂወዋነ።

ሹ፤ ወአስተርአዮ ሊቀ መላእክት ሚካኤል ለተላፊኛስ በሕልም ወይቤሉ አነ ውእቱ ሚካኤል መልአክ ጎይሉ ለልዑል ዘርሑስ ላዕለ ኩሉሙ ሠራዊት እሳታውያን ዘዐቀብ ኩክ እምንእስክ እስክ ይእዜ ወአድጎንኩክ እሞት ወእምብ ዙጎ መከራ በእንተ ኪዳና ለእምክ።

ሹ፤ ወነገሮ ኩሉ ዘረከቦ በበ መትልው። ወይቤሉ ይእዜኒ ሕንጽ ቤተ ክርስቲያን በስምየ በውስተ ውእቱ ገራህት ዘአስተርአይክዎ ቦቱ ለመኩንን አመ ተነበይኩ ለክ ወውእቱኒ ጎሱር። መኩንን እምድጎረ ንስቲት ዘመን ይመጽእ ጎቤክ ወረስዮ ዐቃቤ ቤተ ክርስቲያን።

ሹ፤ ወይእተ ገራህተ ሀበኒ መባእ ለቤተ ክርስቲያንየ ወወሀቦ መባእ።

ሹ፤ ወውእቱስ ብእሲ መኩንን መጽአ እምድጎረ ንስቲት ዘመን ወረስዮ ዐቃቤ ቤተ ክርስቲያን ወገራህት በኩሉ

ሹ፤ ተላፊኛስም አዋቂ ሰው ቸር ሆነ ለሁሉ በጎ ሥራን ሠራ በግዛት ያሉትን የተማረኩትን ሁሉ ነፃ አወጣ።

ሹ፤ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልም ተላፊኛስን በሕልም እንዲህ ሲል ታየው ልዑል እግዚአብሔር ኃይሉን የሚገልጽብን ተፈጥሮአቸው ከእሳት የሚሆን የሠራዊተ መላእክት አለቃ የምሆን ከሕፃንነትህ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ የጠበቅኩህ ስለ እናትህም ቃል ኪዳን ከብዙ መከራና ሞት ያዳንኩህ እኔ ሚካኤል ነኝ አለው።

ሹ፤ ቀጥሎም በየጊዜው ያገኘውን ነገረው ዛሬም ትንቢት በተነገረልህ ጊዜ ያንን መኩንን በታየሁበት በተነጋገርኩበት እርሻ መካከል በኔ ስም ቤተ ክርስቲያን ሥራያም ጐስቋላ ሹም ከጥቂት ዘመን በኋላ ወደ አንተ ይመጣልና የቤተ ክርስቲያኑን ቅጽረ ግቢ ጠባቂ አድርገው ያችንም እርሻ ለቤተ ክርስቲያን መበፃ መገበሪያ ይሆን ዘንድ ስጥ አለው።

ሹ፤ እሱም ለመባዕ ለመገበሪያ ይሁን ብሎ ሰጠው።

ሹ፤ ያም መኩንን ከጥቂት ዘመን በኋላ ተመልሶ መጣ የቤተ ክርስቲያንና የእርሻው ጠባቂ አደረገው ባለ ዘመኑ

መዋዕለ ሕይወቱ ከመ ይንግር ጎጢአቶ ለዘይበውእ ወይወፅእ ውስተ ይእቲ ቤተ ክርስቲያን ከመ ይትገሠጹ ኩሉሙ አብዕልት እለ ይነሥኡ ንዋየ ባዕድ በዐመፃ ወይትፃገል ዎሙ ለነዳያን በከመ ተገሠጸ በዕል በውስተ ሲኦል እስከ ሰኦለ ማየ በጽንፈ አጽባዕት ከማሁ ይግዕሩ ኩሉሙ አብዕልት በሲኦል እስከ ይስእሉ ማየ እምነዳያን ለእመ ኢተሳ ተፍዎሙ በዝ ዓለም በውሂበ ምጽዋት ወዘንተ ብሂሎ ተሰወረ እምኔሁ።

ሹ፤ ወእምድጎረ ዝ ገብረ ተላፊኛስ በከመ አዘዞ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወሐነጸ ቤተ ክርስቲያን በስመ ቅዱስ ሚካኤል ወለይእቲኒ ቤተ ክርስቲያን አዕበያ ወአክበራ።

ሹ፤ ውእቱኒ መኩንን ተወክፈ ነገሮ ለተላፊኛስ ወኮነ ላእክ ቤተ ክርስቲያን ዘቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወነገረ ኩሉ ጎጢአቶ ለሰብእ ወነበረ በኩሉ መዋዕለ ሕይወቱ በንዴት እንዘ የዐቅብ ገራህቶ ለቅዱስ ሚካኤል።

ሹ፤ ወተላፊኛስስ ነበረ ብዙጎ መዋዕለ እንዘ ይገብር ሠናየ በምጽዋት ወበጸሎት ወአዕረፈ በሰላም ወወረሰ ሕይወተ ዘለዓለም።

ሁሉ ከዚያ ከቤተ ክርስቲያን ለሚወጣና ለሚገባ ኃጢአቱን እየተናዘዘ ኖረ የድኃን ገንዘብ በአመፅ በሽንገላ የሚቀሙ ባለሥልጣኖችና ባለጸጎች ይገሠጹ ዘንድ ነዌ የተባለ ባለጸጋ ከደሐው ከአልዓዛር እጅ ውሀን እስኪለምን ድረስ በሲኦል ፍዳውን እንደተቀበለ እንደ ተቃጠለ እንደዚህም ሁሉ ባለጸጎች ሁሉ በዚህ ዓለም ምጽዋት በመስጠት ነዳያንን ካልጉበጁቸው ከነዳያን እጅ ውሀን እስከ መለመን ድርሰው በሲኦል ይጨነቃሉ ብሎት ከሱ ተሠወረ።

ሹ፤ ከዚህ በኋላ ተላፊኛስ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል እንደ አዘዘው አደረገ ቤተ ክርስቲያንም በቅዱስ ሚካኤል ስም አሳንዖ በፍጹም ክብር አከበራት።

ሹ፤ ያም መኩንን የተላፊኛስን ትእዛዝ ተቀብሎ የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ሆነ። ባለ ዘመኑ ሁሉ በድኅነት ተይዞ የቅዱስ ሚካኤልን እርሻ አዝመራ ሲጠብቅ ኖረ።

ሹ፤ ተላፊኛስም ምጽዋት በመመጽወት ጸሎት በመጸለይ በጎ ሥራ እየሠራ ብዙ ዘመን ከኖረ በኋላ በበጎ ዕረፍት ዓረፈ። ለዘለዓለሙ የማታልፍ መንግሥተ ሰማያትን ወረሰ።

ሹ፰፤ ጸሎቱ ወበረከቱ የሃሉ መስሌን ወምስለ አንባቢሃ ወሰማዕያኒሃ ወጸሓፊሃ ወአጽሓፊሃ ለዛቲ መጽሐፍ ይዕቀበነ ዘልፈ ለዓለመ ዓለም አሚን።

ሹ፱፤ ዝንቱ ውእቱ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘገብረ ሎቱ ተአምረ ወመንክረ እስመ በዲበ ሠናይቱ ለሰብእ ተአዛዚ።

፲፩፤ ወበ እለ ይቤሎ ሚካኤል ተሠይመ እምድሕረ ወድቀ ዲያብሎስ ኢኮነ ከማሁ አስመ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ሥዩም እምቅድመ ይደቅ ዲያብሎስ።

፲፩፤ ወከመ ዝ ነበሩ ሰብዐቱ ሊቃና መላእክት ምስለ ሠራዊቶሙ ወለክልኤቱ ሠራዊት አልቦሙ ሊቅ ዘውእቶሙ ሱራፌል ወኪሩቤል እስመ እግዚአብሔር ሊቆሙ ወአምላኮሙ።

፲፪፤ በከመ ነግሠ ባሕቲቱ እምቅድመ ሳኦል፤ ወእምድኅረ ሳኦልሰ ይቤሎ እግዚአብሔር ለሳሙኤል አንግሥሎሙ እስመ መነኩኒ ሕዝብየ ወአይድዕ ኩነኔሁ ለዝንቱ ንጉሥ እስመ ንጹሕ አነ።

ሹ፰፤ ልመናውና በረከቱ ከአንባቢው ከሰሚውም ከጸሐፊውም ከሚያጽፈውም ጋራ አድሮብን ይኑር ለዘለዓለሙም ይጠብቀን አሚን።

ሹ፱፤ በእውነቱ ለተላፊኖስ ከፍተኛ እርዳታ ያደረገለት የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ይህ ነው፤ በቸርነቱ ላይ ለሰው ታዛዥ ነውና።

፲፩፤ ዲያብሎስ ከወደቀና ከተዋረደ በኋላ ሚካኤል ተሾመ የሚሉ አሉ ነገር ግን እንደዚህ አይደለም ዲያብሎስ ሳይወድቅና ሳይዋረድ አስቀድሞ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ሹም ነበር እንጂ።

፲፪፤ ሰባቱ የመላእክት አለቆችም ከሠራዊቶቻቸው ጋራ እንደዚህ ይኖራሉ ለሁለቱ ነገድ ግን አለቃ የላቸውም እነዚህም ሱራፌልና ኪሩቤል ናቸው አለቃቸው ፈጣሪያቸው እግዚአብሔር ነውና።

፲፫፤ ከሳኦል አስቀድሞ ብቻውን ነግሦ እንደነበር ከሳኦል በኋላ ግን እግዚአብሔር ሳሙኤልን ጠርቶ ወገኖቹ እስራኤል ንቀውኛልና ንጉሥ አንግሥላቸው የዚህንም ንጉሥ አስተዳደሩንና ፍርዱን አስታውቅ እኔ ንጹሐ ባሕርይ ነኝና አለው።

፲፫፤ ወበእንተ ዝ ኢይደል ምሙ ለሰብእ ይስአሉ ዘንተ ነገረ ዘለክብር ወኢምንተኒ እምነበ እግዚአብሔር እንዘ ይብሉ ግበር ለነ ዘንተ እስመ ኢየሱምሩ ዘይከውን ወዘኢ ይከውን አላ ይጎሥሡ መንግሥቶ ወጽድቆ እንዘ ይብሉ አንተ እግዚአብሔር ግበር ለነ ዘይሄንየነ ወዘይኒይሰነ።

፲፬፤ ወይእዜሰኬ ሀለዉ ሰብዐቱ ሊቃናት ምስለ ሠራዊቶሙ ወለክልኤቱ ሠራዊት አልቦሙ ሊቅ ወኮኑ ተሰዐተ መዓርገ በከመ ይቤሎ እግዚአብሔር ለጴጥሮስ ማዕረገ አሐዱ መልአክ የአክል ማእከለ ሰማይ ወምድር።

፲፭፤ ወሶበ ፈቀዱ ይርአዩ ጸዳላቲሆሙ ይኔጽሩ ባሕረ ማህው ዘይጸድል ወይኔጽሩ ራእዮሙ ወየአኩትም ለገባራ መላእክት አበ ኩሉ።

፲፮፤ ወአሐዱሰ ሊቅ ምስለ ሠራዊቱ ወድቀ። ዝኬ ውእቱ ዓሥራይ ነገድ እመላእክት ወማዕርግ።

፲፯፤ ወውስተ ንትጋ ዚአሆሙ ይትቋለቁ ጸድቃን በዓለም ዘይመጽእ።

፲፰፤ ወበእንተ ዝ ይቀንእ ሰይጣን ላዕለ ውሉደ ሰብእ

፲፫፤ ስለዚህ ክብር ለማግኘት ይህን ነገር ለሰው ይለምኑ ዘንድ አይሹም ይህን አድርግልኝ ብለው ከእግዚአብሔር ዘንድ ሊለምኑ ምንም ምን አይቻላቸውም የሚሆነውንና የማይሆነውን አያውቁ ምና አቤቱ የሚሻለንን የሚበጀንን አንተ አድርግልን እያሉ መንግሥቱን ጽድቁን ይሻሉ እንጂ።

፲፬፤ ዛሬም ሰባቱ ሊቃናት ከሠራዊታቸው ጋራ አሉ ለሁለቱ ነገድ ግን አለቃ የላቸውም ዘጠነኛ ነገድ ማዕረግ ሆነዋልና ጴጥሮስን ጌታው የአንዱ መልአክ መዓርግ በሰማይና በምድር መካከል የመላኑው ብሎ እንደነገረው።

፲፭፤ ተፈጥሮአቸውንም ሊያዩ በወደዱ ጊዜ የሚያበራ እንደ ብርሌ የጠራ ባሕርን ያያሉ መልካቸውንም አይተው የሁሉ አባት የሚሆን መላእክትን የፈጠረ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል።

፲፮፤ አንዱ አለቃ ግን ከሠራዊቱ ጋር ወደቀ ተዋረደ ይኸውም ከመላእክት በመዓርግ ዐሥረኛ ነገድ ነበር።

፲፯፤ ስለእነሱ ፈንታ በሚመጣው ዓለም ጸድቃን በእነሱ ቦታ ገብተው ይቈጠራሉ።

፲፰፤ ስለዚህም ሰይጣን በሰው ልጅ ላይ ይቀናል

ወአልቦ ዘይመውኦ ዘዕንበለ ዘመጠወ ነፍሱ በሃይማኖት ወበንስሓ።

፲፱፤ ዝኬ ውእቱ ትሕትና ዘቦ እዝን ሰሚዐ ለይስማዕ።

፫፤ ወቦ እለ ይቤሎ ዲያብ ሎስ ወድቀ ሶበ አበየ ሰጊደ ለአዳም እስመ ሀሎ ጽሑፈ በመጽሐፈ ገድሎ ለቅዱስ ጊዮርጊስ።

፪፩፤ ወጊዮርጊስስ ኢይቤ ከመ ዝ አላ ለሊሁ መንፈስ ርኩስ ይቤ ሶበ አበይኩ ሰጊደ ለአዳም አውድቀኒ ወሐሰትኬ ውእቱ እስመ ሐሳዊ ውእቱ ወእቡሃ ለሐሰት።

፪፪፤ ወአምላክነስ ኢአዘዘመ ለመላእክቲሁ ከመ ይስግዱ ለልሕዙቱ እምቅድመ ሥጋ ዌሁ።

፪፫፤ ወእምድጎረ ሥጋዌሁስ ሰገዱ ሎቱ ለውእቱ ሥጋ ኩሎ ፍጥረት በጊዜ ነበረ በየማነ ጎይል።

፪፬፤ ወኢተፈጥረ አዳም ዘእንበለ በዕለተ ዐርብ ወዲያ ብሎስ ወድቀ በዕለተ ረቡዕ እምቅድመ ይትፈጠር አዳም እስመ እግዚአብሔር ፈጠረ በዕለተ እሑድ ሰማየ ወምድረ

በቀናች በጸናች ሃይማኖት ጸንቶ ሰውነቱን ለመከራ ካል ሰጠና ንስሐ ካልገባ በስተቀረ የሚያቸንፈው የለም።

፲፱፤ እንግዲህ ትሕትና ማለት ይህ ነው ጆሮ ያለው ይስማ።

፫፤ ዲያብሎስ ለአዳም አል ሰግድም ባለ ጊዜ ወደቀ ተዋረደ የሚሉም አሉ የቅዱስ ጊዮርጊስ ገድል በተጸፈበት መጽሐፍ ተጽፎ ይገኛል ብለው ይናገራሉና።

፪፩፤ ጊዮርጊስ ግን እንዲህ አላለም እራሱ መንፈስ ርኩስ ሰይጣን ለአዳም አልሰግድም በአልኩ ጊዜ አዋረደኝ ጣለኝ አለ ይኸውም ሐሰት ነው ሐሰተኛ የሐሰት መገኛም ነውና እንዲህ አለ እንጂ።

፪፪፤ ፈጣሪያችንስ ከሥጋ ዌው አስቀድሞ ለፍጥረቱ ይሰግዱ ዘንድ መላእክትን አላዘዛቸውም።

፪፫፤ ከሥጋዌን በኋላ ግን ፍጥረት ሁሉ ለእሱ ሥጋ ሰገዱለት ሥጋ የባሕርይ አምላክ ሆኖ በአብ ቀኝ ተቀምጧልና።

፪፬፤ አዳም የተፈጠረ ዓርብ ነው ዲያብሎስ ግን አዳም ከመፈጠሩ በፊት አስቀድሞ ረቡዕ ቀን ወደቀ ተዋረደ እግዚአብሔር በመጀመሪያው ቀን እሑድ ሰማይንና ምድርን

ማየ ወመሬተ ነፋስ ወእሳተ ወመላእክተ ጽልመተ ወብርሃናተ ወበሰኑይ ዕለት ከፈለማየ።

፪፩፤ ወባሕቱ ኢፈጸመ ገቢ ሮቶሙ ለመላእክት በከመ ይቤ እግዚእን በወንጌል አቡ የሂ እስከ ይእዜ ይገብር ወእነሂ ከማሁ እገብር።

፪፪፤ አሪትኒ ትቤ ተፈጸመ ኩሎ ፍጥረት በሰዱስ ዕለት።

፪፫፤ ወንሕነኒ መንክራቲክ አሜሃ ተፈጠርን እግዚአአማን ተፈጠርን ኩልን በዕለት ዘተፈጥረ ቦቱ አዳም።

፪፬፤ ወኩሎ ሣዕር ወሐመ ልማል በዕለተ ሠሉስ ፀሐይ ወወርኅ ወከዋክብተ ሰማይ በዕለተ ረቡዕ።

፪፭፤ ወሶበ ርእየ ሰይጣን ሥኖሙ ለብርሃናት ይቤ አነብር መንበርየ ዲቤሆሙ ወእትሜሰሎ ለልዑል ወአሜሃ ወድቀ በዕለተ ረቡዕ።

፪፮፤ ወበዕለተ ኀሙስ ፈጠረ ኩሎ ዘይትሐወስ ውስተ ባሕር ምስለ ኩሎ ሲሳየሙ።

ውሀንና መሬትን ነፋስንና እሳትን መላእክትን ጨለማንና ብርሃናትን ፈጥሮአልና ሰኞም በዚህ ዓለም ሞልቶ የነበረውን ውሀ ከሦስት ከፈለ።

፪፩፤ ነገር ግን መላእክትን ፈጥሮ አልፈጸመም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በወንጌል አባቱ እስከ ዛሬ ይፈጥራል ይሰራል እኔም እንደእሱ እፈጥራለሁ እሰራለሁ እንዳለ።

፪፪፤ አሪትም ፍጥረት ሁሉ በሰድስተኛው ቀን ተፈጸመ እንዳለች።

፪፫፤ የሥራህ ውጤቶች የምንሆን እኛም ያን ጊዜ ተፈጠርን አቤቱ በዕውነት ሁላችን አዳም በተፈጠበት ቀን ተፈጠርን።

፪፬፤ አትክትል አዝርዕት ልምሜም ሣእርም ሁሉ ማክሰኞ ሲፈጠሩ ፀሐይ ጨረቃ የሰማይ ከዋክብትም ደግሞ ረቡዕ ተፈጠሩ።

፪፭፤ ሰይጣን ዲያብሎስ ግን ብርሃናት አሸብርቀው የመልካቸውን ፀዳል በአየ ጊዜ ዙፋኔን በእነሱ ላይ እዘረጋለሁ ልዑል እግዚአብሔርም እመሰለዋለሁ ስለአለ በዚሁ በዕለተ ረቡዕ ወደቀ ተዋረደ።

፪፮፤ በዕለተ ሐሙስም በደመነፍስ ሕያዋን ሆነው በባሕር ውስጥ የሚንቀሳቀሱ ፍጥረቶችን ከምግባቸው ጋራ ፈጠረ።